

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΠΡΩΤΟ ΤΑΧΙΣ
1963

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΔΡΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τζοζα
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85
ΑΡΙΘ. 36190

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διευθυντού της Έθνικής Βιβλιοθήκης

Αί συζητήσεις αί σχετικές πρὸς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου — ἂν πρέπει νὰ παραμείνῃ ὅπου εὐρίσκεται ἢ ἂν πρέπει νὰ τοποθετηθῇ εἰς θέσιν προσφορωτέραν — καθιστᾷ καὶ πάλιν ἐπικαίρον τὸ θέμα αὐτὸ καθ' ἑαυτό. Τὸ θέμα τῆς ἀπονομῆς τιμῶν εἰς τὸν Ἀγνώστον Μαχητὴν. Διότι, ὅπως ὠραία λέγει εἰς τὸν «Ἀετιδέα» του ὁ Γάλλος ποιητὴς καὶ θεατρικὸς συγγραφεὺς Ροστάν, ἡ ἱστορία γράφεται πρωτίστως μὲ τὰ κεφαλαία γράμματα, μὲ τοὺς μεγάλους ἡγήτορας, ἀλλὰ γράφεται καὶ μὲ τὰ μικρὰ γράμματα, μὲ τοὺς ἀγνώστους, τοὺς ἀφανεῖς μαχητάς, — καὶ δὲν γράφεται χωρὶς αὐτά!

Ὅταν ἔληξεν ὁ πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος τῷ 1918, ἑκατοντάδων χιλιάδων μαχητῶν τὰ ὀστά ἐκάλυπταν τὰς πεδιάδας τῆς Φλάνδρας καὶ ἄλλα μέτωπα. Καὶ οἱ οἰκεῖοι τῶν ἐνδόξων νεκρῶν μὲ ἀγωνίαν ἐρευνούσαν πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ πεσόντος ἰδιοῦ των. Καὶ ἀκαρπτος φυσικὰ ἦτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀπεγνωσμένη αὐτῇ ἀναζήτησις. Τότε ἡ παρισινὴ ἐφημερὶς «Ἀδιλλάκτος» ἔφριψε πρώτη τὴν ἰδέαν τῆς μεταφορᾶς εἰς τὸ Παρίσι τῶν λειψάνων ἐνὸς πολεμιστοῦ, τὰ ὅποια θὰ ἐθάπτοντο ὑπὸ τὴν Ἀφι-

του, χαϊδεύοντας μὲ τὴ λέξι «Μάνα μου» τὰ παιδιὰ του, ἐκδηλώνοντας μὲ τὴν ἴδια λέξι τὰ αἰσθήματά του στὰ πῖο ἀγαπημένα του πρόσωπα, ἢ τὸν θαυμασμό του γιὰ καθετὶ ὠραῖο καὶ μεγάλο.

Τὸ δικό της ὄνομα δίνει στὴν ὑψηλὴ ἔννοια τῆς Πατρίδος, πού τὴν ἀποκαλεῖ «Μητέρα Πατρίδα». Μὲ τὸ δικό της ὄνομα στολίζει καὶ τιμᾷ τὶς ἐξαιρετεὲς ἐκεῖνες γυναῖκες, πού μὲ ἀγάπη, ἀνθρωπισμὸ καὶ πίστι ὑπηρετοῦν τὸν «πλησίον» ἢ παραστεκόνται στὸν ὑπερασπιστὴ καὶ ἀγωνιστὴ τῆς Ἐλευθερίας, λέγοντάς τες «Μητέρα τῶν φτωχῶν» ἢ «Μητέρα τοῦ Στρατιώτη».

Καὶ ὅταν ὀνομάζῃ «μάναν τοῦ νεροῦ» («νερομάναν» ἢ «βρυσομάναν») τὴν πρώτη καὶ βασικὴ πηγή, ἀπ' ὅπου ἀναβρῦζει ὁ φθονο, ἀστείρευτο καὶ καθαρὸ τὸ νερό, πού δροσιζεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ γονιμοποιεῖ τὴ γῆ, δὲν κάνει μόνο μίαν ὠραία καὶ εὐστοχὴ παρομοίωσι τῆς πηγῆς τοῦ νεροῦ μὲ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς — τὴ Μητέρα, — ἀλλὰ ἐκφράζει προπάντων τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης, τῆς στοργῆς, τῆς τρυφερότητας, τῆς ἀφοσιώσεως, τῆς αὐτοθυσίας, πού ἀναβρῦζουν ἀπὸ τὴν καρδιά τῆς Μάνας.

Ἀλλὰ ἐκεῖ, ὅπου ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐκφράζει μὲ τὸν πῖο ὠραῖο, ἐκφραστικὸ καὶ γνήσιο τρόπο τὰ αἰσθήματά του πρὸς τὴ Μάναν, εἶναι στὸ δημοτικὸ του τραγούδι. Ἀνάμεσα στὰ πῖο μεγάλα καὶ πῖο δυνατὰ αἰσθήματα, πού παίρνουν ἐκφρασι καὶ

Μὲ τὴν πράξιν μας αὐτὴν — λέγει ἀκόμη τὸ ψήφισμα — θὰ στολίσωμεν «τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀνεγερθεῖσαν καὶ οἰκοσθεῖσαν πόλιν διὰ μνημεῖον ἀφθίτου, διδάσκοντος μὲν τοὺς μετ' ἡμᾶς ὅτι ἀνδρῶν Ἑλλήνων εἶναι ἀπόγονοι, τὸν δὲ καταπλέοντα ξένον ἐρωτῶντα περὶ τοῦ ὑπὲρ τὴν πόλιν περιφανοῦς μνημεῖου», πού θὰ πληροφορῇ ὅτι ἰδρῦθῃ εἰς ἱερὰν μνήμην ἀτάφων ἡρώων, μαρτύρων τῆς χριστιανικῆς Πίστεως καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἑλευθερίας.

Ἡ Ἑρμούπολις τῆς Σύρου, γέννημα τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Εἰκοσιένα, οἰκισμὸς προσφύγων ἐκ πάσης ἑλληνικῆς γωνίας, πόλις δηλαδὴ μὲ πανελλήνιον συνείδησιν, πόλις ἥδη τῷ 1858 πλουσία καὶ ἀκμαία, ἡ πλουσιωτέρα, ἐμπορικωτέρα καὶ βιομηχανικωτέρα τοῦ τότε ἑλληνικοῦ κράτους, καὶ μέγα κέντρον παιδείας, γραμμάτων καὶ τέχνης, — ἡ Ἑρμούπολις ἦτο φυσικὸν πρώτη αὐτὴ νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκην ἐνὸς τοιοῦτου μνημεῖου πρὸς τιμὴν ὅχι μόνον τῶν πεσόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ ὅλων ἐν γένει τῶν καθ' οἷονδ' ἴσχυε τρόπον θανόντων ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐθνεγερσίας.

Καὶ δικαίως χαρακτηρίζει τὸ ψήφισμα τοῦτο «ἱστορικόν» ὁ διαπρεπὴς ἐκ Σύρου ἐρευνητὴς κύριος Ἀνδρέας Δρακάκης, ὁ φιλόπολις νομομαθὴς, ὁ ὁποῖος ἀνέσυρεν ἀπὸ τὴν λήθην προσφάτως τὴν πράξιν αὐτὴν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς γενετήρας του. Καὶ εἶναι τὸ ψήφισμα ἱστορικόν, διότι δεικνύεται ὅτι πρώτη ἡ Σύρος, πρώτη ἡ Ἑλλάς συνέλαβε τὴν μεγαλειώδη — καὶ τὸσον ἑλληνικὴν! — ἰδέαν μνημεῖου ἀφιερωμένου εἰς τὸν Ἀγνώστον Μαχητὴν. Μνημεῖον πού ἐμπνέει τὸ παράδειγμα καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλην διδασκαλίαν!

ὑπόστασι μέσα στὸ τραγούδι τοῦ λαοῦ καὶ μετουσιώνονται σὲ πηγαία καὶ ἀληθινὴ ποίησι — ὅπως ἡ ἀγάπη στὴν Πατρίδα, ἡ ἀφοσίωσι στὴν Ἐλευθερία, ἡ θρησκευτικὴ πίστι, ὁ πόθος τῆς ζωῆς — μίαν ἀπὸ τὶς πρῶτες καὶ κορυφαῖες θέσεις κρατεῖ ἡ οἰκογενειακὴ στοργή, ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ προπάντων τὸ θαυμαστὸ φίλτρο, πού ἐνώνει βαθύτατα καὶ ἀκατάλυτα τὴ Μάναν καὶ τὸ Παιδί.

Ἡ μάνα τοῦ Κίτσου λαχταρᾷ νὰ δῇ τὸ γυιὸς της, πού βρίσκεται στὰ κλεφτοχώρια ἀγωνιστῆς τῆς λευτεριάς, ἀλλὰ τὴν ἐμποδίζει τὸ ποτάμι.

Τοῦ Κίτσου ἡ μάνα κάθονταν στὴν ἄκρην τοῦ ποταμοῦ, μὲ τὸ ποτάμι ἐμάλυνε καὶ τὸ πετροβολοῦσε.

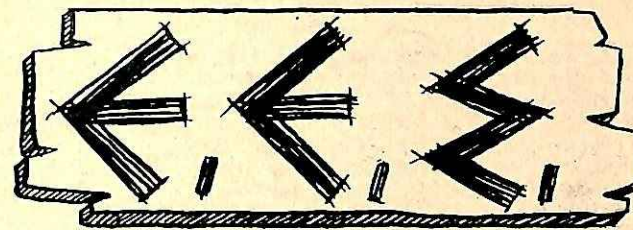
«Ποτάμι γιὰ λιγότεψε, ποτάμι στρέψε πίσω, γιὰ νὰ περάσω ἀντίπερα, πέρα στὰ κλεφτοχώρια».

Ἀλλὰ καὶ ὁ γυιὸς, πού εἶναι κλέφτης καὶ μάχεται γιὰ τὴ λευτεριά, τὴ μάνα του συλλογίζεται καὶ σ' αὐτὴν καμαρώνει γιὰ τὴν παλλικαρία ἐμφάνισί του:

«Ἐβγα μανούλα νὰ μὲ δῆς, ἔβγα νὰ μ' ἀγναντέψης, τὸ πῶς γυαλίζει ἡ πάλα μου καὶ λάμπουν τ' ἄρματα μου».

Ἔτσι τραγουδᾷ τὴ Μάναν ὁ λαϊκὸς τραγουδιστὴς μας. Καὶ καθὼς τὸ δημοτικὸ μας τραγούδι ἐκφράζει τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας, ἔτσι τραγουδᾷ, δοξάζει καὶ τιμᾷ τὴ Μάναν ὁ ἴδιος ὁ λαὸς μας.

ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ο Ε.Ε.Σ. ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΚΑΝ ΛΟΡΚΑ

Εἰς Σαντιάγο τῆς Χιλῆς τὴν 11/12/62 ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γαβριήλ Γ. Μουστάκης ἐπέδωκε εἰς τὴν Καν Ἀμάντα Βριέβα ντὲ Λόρκα τὸ χρυσοῦν Μετάλλιον τοῦ Ε.Ε.Σ.

Εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐπιδόσεως παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Χιλῆς κ. Ἰνσοτρόσα, Πρεσβευταὶ ξένων Κρατῶν, Ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοί, ὁ Πρόεδρος καὶ μέλη τοῦ Συνδέσμου τῶν Φίλων τῆς Ἑλλάδος, φίλοι καὶ οἰκεῖοι τῆς τιμηθείσης.

Ὁ κ. Μουστάκης προσφωνῶν τὴν Καν Λόρκα ἐξήρθε τὴν προσωπικότητά της καὶ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερεν ἐπὶ 48 ἔτη εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, εἰς ἐπιβράβευσιν τῶν ὁποίων ἡ Διοίκησις τοῦ Ἑλλήνου Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀπεράσισε τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπονομὴν τοῦ χρυσοῦ Μεταλλίου Ε.Ε.Σ.

Ἡ Καν Λόρκα βαθύτατα συγκινημένη ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην της διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. γενομένην πρὸς αὐτὴν τιμὴν, μεταξὺ δὲ ἄλλων εἶπε, ὅτι αἰσθάνεται πάντοτε ἰδιαιτέραν ἀγάπην διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν κοιτίδα τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, μὲ ἱστορίαν αἰώνων καὶ παρεκάλεσε τὸν κ. Μουστάκην νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐλικρινεῖς εὐχαριστίας διὰ τὴν ἀπονεμηθεῖσαν εἰς αὐτὴν τιμητικὴν διάκρισιν καὶ κατέληξε: «σὰς παρακαλῶ θερμῶς νὰ διαβιβάσετε τὸ φιλόφρον καὶ εὐγνώμον μῆνυμά μου πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ τὰς θερμὰς εὐχὰς μου ὅπως ἡ Ἐρυθροσταυρικὴ δὰς φωτίζει πάντοτε τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν ὁδηγῇ εἰς τὴν δημιουργίαν ἐνὸς κόσμου ἑλευθέρου, εὐτυχοῦς καὶ εἰρηνικοῦ.»

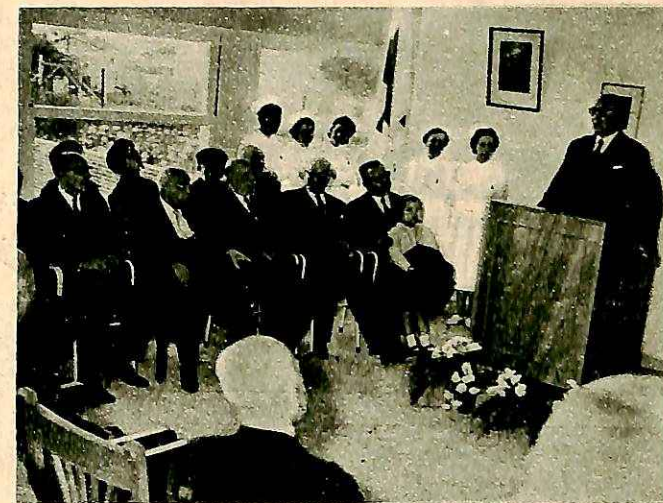
Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: ὁ Δήμαρχος κ. Jerónimo Saa Jiménez, ἡ Καν Μουστάκη, ἡ Καν de Lorca καὶ ὁ κ. Γ. Μουστάκης.

In the photo (left to right) the Mayor Mr. Jerónimo Saa Jiménez, Mrs. Moustaki, Mrs. de Lorca and Mr. Moustakis.

ΣΠΑΝΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Μίαν σπανίαν περίπτωσιν Αἰμοδοσίας ἀντιμετώπισεν ἐπιτυχῶς ὁ Ε.Ε.Σ. Ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσα ἐκκλησις ἐλήφθη εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸν Αὐστραλιανὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ἐγνώριζεν εἰς τὸν Ε.Ε.Σ. ὅτι εἰς Μελβούρνην ἡ ἐξ Ἀρκადίας ἐπίτοκος Σοφία Φορμὴ εἶχεν ἀνάγκην μεταγγίσεως. Τὸ αἷμα ὅμως τῆς ἐπιτόκου εἶναι σπανιστάτης ομάδος, ἐπιστημονικῶς «Αἷμα Βομβᾶς». Εἰς ὁλόκληρον τὴν Αὐστραλίαν δὲν εὐρέθη εἰς ἄλλο ἄτομον.

Ὁ Δ/τὴς τῆς Αἰμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Θώδας καὶ ὁ Δ/τὴς Αἱματολογικῶν ἐρευνῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κωνσταντίνου-λάκης ἀνέυρεον εἰς τὸ χωρίον Ἅγιος Βασίλειος τῆς Τριπόλεως τὴν Διαμάντω Κοκκὴν, ἔχουσαν αἷμα Βομβᾶς, καὶ ἔλαβον ποσότητα, ἥτις ἐστάλη εἰς Μελβούρνην. Θεωρεῖται δὲ ἀπίθανον νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἄλλος Ἕλλην ἔχων τοιοῦτον αἷμα.

Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ. εἰς Βούλαν. Διακρίνονται: (ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ) α'. σειρά οἱ Ἀντιπρόεδροι Ε.Ε.Σ. κ.κ. Π. Καντᾶς, Θ. Πετρακόπουλος, π. Μαλασπίνας, ὁ κ. Π. Τσιμπιδάρης καὶ ὁ κ. Μ. Γερμανός, Σύμβουλοι Ε.Ε.Σ. β'. σειρά: ἡ Καν Γ. Μαρῖνου, ἡ Καν Κ. Γεωργακοπούλου καὶ ὁ κ. Δ. Σκουζές.

In the photo the President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos addressing the audience during the ceremony of inauguration of a school for R.C.N. in Voula. (From left to right) 1st row: Messrs El. Kantas, Th. Petracopoulos, Sp. Malaspinas, Vice Presidents G.R.C. Mr. P. Tsimpidaros and Mr. M. Germanos, Advisors G.R.C. 2nd row: Mrs. G. Marinou, Mrs. K. Georgacopoulou, Mr. D. Skouzes.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΣΧΟΛΗΣ ΑΔΕΛΦΩΝ Ε.Ε.Σ.

Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἐγένοντο τὴν 6/11/1963 εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς Βούλαν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς νέας Σχολῆς Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., μονοετούς φοιτήσεως, ἀνεγερθείσης ἐκ δωρεᾶς τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ Εὐεργέτου αὐτοῦ κ. Θεοδ. Πετρακοπούλου.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν οἱ εὐεργεταὶ καὶ Δωρηταὶ τοῦ Ε.Ε.Σ. συνεργάται αὐτοῦ καὶ πολλοὶ προσκεκλημένοι. Ὁμιλήσεν ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Γεωργακόπουλος τόνισας τὴν σημασίαν, πού ἔχει ἡ Σχολὴ αὕτη, ἥτις ἔρχεται νὰ συμπληρῶσιν ὑφιστάμενον κενόν, πού ἀπασχολεῖ τὸν Ε.Ε.Σ. καθὼς καὶ ἡ Πτέρυξ, ἥτις προσηρτήθη εἰς αὐτὴν, ἡ «Φωλὴ τῶν Παιδίων». Εἰς αὐτὴν θὰ διημερεύουν κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας τὰ ἀπὸ τριῶν μέχρι ἐξ ἑτῶν μικρὰ παιδιὰ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον. Ἡ Σχολὴ ἀποτελεῖ τὸ 70ὸν ἴδρυμα τοῦ Ε.Ε.Σ. κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη. Πάντα ταῦτα ἐγένοντο διὰ χρημάτων τῶν Εὐεργετῶν καὶ Δωρητῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἀκολουθῶς ὁ κ. Πρόεδρος ἐν μέσω χειροκροτημάτων ἐπέδωκε εἰς τὸν κ. Πετρακόπουλον ψήφισμα, δι' οὗ ἀνακηρύσσεται οὗτος Εὐεργέτης τοῦ Ε.Ε.Σ. Ὁ κ. Πετρακόπουλος κατασκευαστικὸς ἀπὸ τὴν τελετὴν εὐχαριστῶν. Ἡ τελετὴ ἔληξε μὲ τὴν καθιερωμένην κοπὴν τῆς Πίττας τοῦ Ἀσκληπείου.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εὐθὺς ἄμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς καταστροφῆς τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ Εὐρυτανίας ἀπέστειλε ἱματισμὸν δι' ἀπαντας τοὺς κατοίκους αὐτοῦ, καὶ τρόφιμα: ὄρυζαν, γάλα, κονοῦρος κράτος καὶ ἄλευρα.

Ταῦτα προωθήθησαν αὐθημερόν, τῇ συνοδείᾳ Ἀδελφῆς τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ε.Ε.Σ. ἀπέστειλε 110 κουζίνας πετρελαίου ἰσάριθμα δοχεῖα τείου, 5 χιλιόγρ. τείου καὶ συμπληρωματικὸν ἱματισμὸν καὶ προσόψια διὰ 50 ἄτομα.

Κάθε ἡμέρα μᾶς παρουσιάζει τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάνωμε κάποιο καλὸ, πού δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ κάνωμε πρὶν καὶ πού δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ κατόπιν.
W. H. Burleigh

Η ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΕΗ

Μία λαμπρή πηγή φωτός μέσα
στά σκότη της τουρκοκρατουμέ-
νης Αθήνας

ΤΑΚΗ Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Οδός Φιλοθέης λέγεται ένα δρομάκι, που συνδέει την Πλατεία Μητροπόλεως με τη συνοικία της Πλάκας. Σ' αυτό ακριβώς το δρομάκι, εκεί που σήμερα είναι το μέγαρο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών με το εκκλησάκι του Αγίου Ανδρέου στην αυλή του, υπήρχε άλλοτε η περίφημη Μονή Φιλοθέης. Τό μοναστήρι αυτό, που είχε μεγάλη σπουδαιότητα στην ιστορία των Αθηνών επί Τουρκοκρατίας, ίδρυσε το 1550 η Αγία Φιλοθέη, της οποίας τον μαρτυρικό θάνατο τιμούμε στις 19 Φεβρουαρίου.

Η Φιλοθέη ήταν γηγενής Αθηναία, κόρη του άρχοντα Αγγέλου Μπενιζέλου. Είχε γεννηθεί το 1522 και το κοσμικό όνομά της ήταν Ρηγούλα. Σε ηλικία 14 μόλις ετών έγινε σύζυγος του Ανδρέα Χειλά, άρχοντα κι αυτός Αθηναίου, που όμως πέθανε πολύ γρήγορα, αφήνοντας την 17 ετών χήρα. Πολλοί ξαναζήτησαν σε γάμο την Ρηγούλα, και για τα νειάτα της, και για την καταγωγή της, και για την μεγάλη περιουσία της, κι ακόμη γιατί είχε μία μόρφωση εξαιρετική, πράγμα σπανιότατο στην εποχή της. Τότε οι γυναίκες — κι οι αρχόντισσες ακόμη — ήταν έντελως αγράμματες, ελάχιστοι δέ ήταν και οι έγγραμματοι άνδρες.

Η νεαρή αρχοντοπούλα δεν θέλησε να ξαναπαντρευτεί. Απεφάσισε να γίνει μοναχή, με το όνομα Φιλοθέη. Μετέτρεψε ένα παλιό εκκλησάκι της μητέρας της σε «καθολικό» μοναστήριό και του έδωσε το όνομα 'Αγιος Ανδρέας, για την μνήμη του συζύγου της.

Τό μοναστήρι αυτό αργότερα τό με-γάλωσε η Φιλοθέη και τό πλούτισε με κτήματα και χρήματα από την περιουσία των γονέων της. Ίδρυσε ξενώνα, νοσοκομείο κι όρφανοτροφείο. Σ' αυτό η Φιλοθέη δεχόταν κυρίως κατατρεγμένα κορίτσια, που τά μόρφωνε και τά μάθαινε χειροτεχνία, κεντήματα, ύφαντική, ταπητουργία κλπ. Τά κορίτσια αυτά απέκαθίσταντο οικογενειακώς κατόπιν, εκτός όσων προτιμούσαν τόν μοναχικό βίο και παρέμεναν στό κοινόβιο. «Παρθενών» λέγεται τό γυναικείο μοναστήρι της Φιλοθέης, όπου οι μόν μοναχές ζούσαν μέσα σε καθαρά κελλιά, ή δέ ήγουμένη ζούσε άσκητικώτατα στό υπόγειο.

Μία δασίς μέσα στην έρημιά και την δυστυχία της δουλείας του Γένους ήταν τό ευεργετικώτατο ίδρυμα της Φιλοθέης, μία έστία μορφώσεως και φιλανθρωπίας μέσα στην άμαθεια και τόν κατατρεγμό. Ολόψυχα άφιερωμένη στό φιλανθρωπικό της έργο, ή Φιλοθέη είχε διαθέσει σ' αυτό όλη της την πατρική κτηματική περιουσία. Είχε δέ πολλές προστριβές με τούς Τούρκους μεγαλοκτηματίες της Αττικής, που απέβλεπαν να της αρπάξουν την περιουσία εις βάρος του ιδρύματός της.

Ο λαός ελάτρευε κυριολεκτικά την αρχοντοπούλα - ήγουμένη, την «Κυρά - Φιλοθέη» ή «Μεγάλη Κυρά», όπως την αποκαλούσαν με σεβασμό.

Στό φιλανθρωπικό της έργο ή Φιλοθέη κατέληξε να θυσιάσει και αυτήν την ίδια τη ζωή της. Περιέβαλε κάποτε κι έκρυψε τέσσερες Έλληνίδες, που τις κατέδιωκαν οι Τούρκοι. Κατάρθωσε να τις φυγαδεύσει στό νησί της Τζιάς. Τό έμαθαν όμως οι Τούρκοι, συνέλαβαν την Φιλοθέη και την έβασάνισαν στη φυλα-

κή. Την άφησαν ελεύθερη ύστερα. Πάλι όμως την νύκτα της 2ας Οκτωβρίου 1588 στό Μετόχι της τών Πατησίων, όταν ή Φιλοθέη έκανε εκεί την όλονυκτία του Αγίου Διονυσίου Άρεοπαγίτου, ήλθαν ξαφνικά οι Τούρκοι. Την έμαστίγωσαν τόσο σκληρά, ώστε έμεινε κατάκοιτη μέχρι τις 19 Φεβρουαρίου 1589, όποτε και απέθανε.

Τό λείψανό της έτάφη μέσα στόν ναό του Αγίου Ανδρέου της μονής της. Στόν τάφο χάραξαν τό ακόλουθο έπίγραμμα:

Φιλοθέης υπό σήμα τόδ' άγνης κούθει σώμα
ψυχήν δ' έν μακάριον θήκετο ύψιμέδων...

Ο Μητροπολίτης Αθηνών της εποχής εκείνης, ό κατόπιν Οικουμενικός Πατριάρχης Νεόφυτος έζήτησε μαζί με τούς Άρχιερείς Θηβών και Κορινθίας να κηρυχθή (κανονισθή) Αγία ή Φιλοθέη, πράγμα που έγινε τό 1600, και ώρι-

στη ως ήμέρα του έορτασμού της ή ήμερομηνία του θανάτου της.

Η μονή της Φιλοθέης διετήρησε την άκμή της επί πολλά ακόμη χρόνια και καιρούς. Έπαθε μεγάλες καταστροφές κατά την Έπανάστασι, αλλά τά κτήρια της διεσώθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν ως στρατώνες στά πρώτα χρόνια του Όθωνος. Ήταν δέ μεγαλοπρεπέστατα τά κτήρια αυτά, που κατέπεσαν αργότερα. Τελικά τό όλο συγκρότημα κατεδαφίστηκε τό 1889-90. Ο σημερινός ναός του Αγίου Ανδρέου, που βρίσκεται μέσα στην αυλή του Μεγάρου της Αρχιεπισκοπής, είναι νεώτατος. Στη θέση του ήταν ο παλαιότερος ναός της μονής, Άγιος Ανδρέας κι εκείνος. Από αυτόν διεσώθηκαν δύο εικόνες του τέμπλου με τόν Ίησού και την Θεοτόκο, έργα του σπουδαίου ζωγράφου Έμμ. Τζάννε (1661), καθώς και δύο τμήματα από τοιχογραφίες. Όλα αυτά βρίσκονται στό Βυζαντινό Μουσείο Αθηνών.

Εικόνες της Αγίας Φιλοθέης σώζονται σ' αρκετές παλαιότερες εκκλησίες τών Αθηνών και σε μικρά έξωκλήσια της Αττικής, με τά όποια ο λαός έτίμησε την μεγάλη ευεργέτιδα, άρχόντισσα και άγια του.

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΟΥΛΑ

Την εκκλησουλά τη μικρή,
πονετικά πούχε γνωρίσει
κάθε μας μέρα θλιβερή,
την εκκλησουλά τη μικρή
την έχουν τώρα πιά γκρεμίσει!

Δίχως πολύχρωμα γυαλιά,
και χρυσοστόλιστες κολόνες,
παρηγοριάς ήταν φωλιά,
με τά καντήλια τά παλιά,
μπροστά στις γνώριμες εικόνες.

Κι αξέχαστη είναι ή ταπεινή
και φτωχική της καμπανούλα,
που μάς καλούσαν όρθοινη
με τη λεπτή της τη φωνή
στη γκρεμισμένη πιά εκκλησουλά.

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ...

Για να χρησιμοποιηθῇ τὸ αἷμα σας
θὰ γίνουν ὅλες οἱ ἀναλύσεις

- Καθορισμοῦ τῆς ὁμάδος αἵματος
- Καθορισμοῦ Ρέζους
- Αἵματος γενικῇ
- Λαβερὰν (έλονοσίας)-Βάσερμαν (συφιλιδός)

Αἱ ἀναλύσεις σᾶς γνωστοποιοῦνται

Ἡ ὁμάς αἵματος καὶ ὁ παράγων «Ρέζους» εἶναι μόνιμοι εἰς τὸν ἄνθρωπο. Ὑπάρχουν τέσσαρες ὁμάδες αἵματος: Ο, Α, Β καὶ ΑΒ. Ὁ παράγων «Ρέζους» εἶναι ἄσχετος τῶν τεσσάρων αὐτῶν ὁμάδων. Ὑπάρχουν ἄτομα με «θετικὸν ρέζους» καὶ ἄλλα με ἀρνητικόν. Δὲν ὑπάρχουν ὁμάδες αἵματος «καλλίτερες» ἢ «ἀνώτερες» γιὰ τοὺς ἄλλους. Ὁ καθείς ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ δεχθῇ ὁποιοδήποτε αἷμα. Πρὸ πάσης μεταγγίσεως, ἡ πρώτη φροντίς εἶναι νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἀσθενή αἷμα, τοῦ ὁποίου ἡ ὁμάς καὶ τὸ «ρέζους» νὰ εἶναι ἀντίστοιχα πρὸς τὸ δικό του.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ο Δρ. κ. Κάνταου (Candau), γενικός Διευθυντής της Παγκοσμίου Οργανώσεως Υγείας ἀπήλυθε τὸ ἀκόλουθον μήνυμα πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν:

«Ἐπὶ τῇ ἐνάσει τοῦ ἔτους τῆς 100ετηρίδος τοῦ ιστορικοῦ γεγονότος τῆς ιδρύσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἡ παγκόσμιος Οργανώσις Υγείας αἰσθάνεται τὴν υποχρέωσιν νὰ τιμήσῃ τὴν Οργανώσιν αὐτήν, τῆς ὁποίας ἐκτιμᾷ τὴν δράσιν καὶ τὸ μεγαλεῖον.

Ὁ διαορευσας αἰὼν ἀπέδειξε τὴν σοφίαν ἐκείνων, οἵτινες ἠθέλησαν, ἐπὶ τοῦ διεθνoῦς πεδίου, νὰ συγκεντρώσουν, ὁργανώσουν καὶ προστατεύσουν τὴν ἀφροσύνην τῶν ἀτόμων, τὰ ὁποία, μόνα των, εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀνταποκριθoῦν εἰς τὰς ἀνάγκας, τὰς δημιουργουμένας, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, ἐκ τῶν συγκρούσεων μεταξὺ τῶν Λαῶν ἢ ἐκ τῶν θεομηνιῶν. Πέραν ἀκόμη τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνθρωπιστικῶν Συμβάσεων, τῶν ὁποίων ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ὑπῆρξε ὁ πρωτεργάτης καὶ ὁ θεματοφύλαξ, ἠδυνήθη οὗτος, διὰ τῆς δραστηριότητος τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς του καὶ τῶν Ἐθνικῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμοσελήνου καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Λέοντος καὶ Ἠλίου, ἠνωμένων εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλήσεις εἰς περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας αὐτοὺς μόνον θὰ ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ παρηγορίαν καὶ ἐλπίδα.

Ἡ ἐγκατάστασις τῆς Ἐδρας τῆς Παγκοσμίου Οργανώσεως Υγείας εἰς Γενεύην, λίκνον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Παγκόσμιον Ἔστιον τῶν δραστηριοτήτων του, ἔχει ἐτι περισσότερον ἀπὸ μίαν συμβολικὴν ἀξίαν: ἐπέτρεφεν εἰς τὴν Παγκόσμιον Οργανώσιν Υγείας μίαν σταθερὰν καὶ ἀδελφικὴν συνεργασίαν μετὰ τῆς μεγάλης Οργανώσεως, ἐξ ἧς ἠντλησεν ὀρισμένας κατευθυντηρίους ιδέας. Εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν, ἐντυπωσιακὰ παραδείγματα τῆς συνεργασίας ταύτης εἶναι γεγραμμένα εἰς τὴν μὴμην ὅλων μας, εἴτε ταῦτα ἀφοροῦν Χώρον ἀποκτήσαντα προσφάτως τὴν ἀξέσπαστον τῆς, ἀλλὰ τῆς ὁποίας οἱ λαοὶ εὐρέθησαν κατὰ τὴν ἰδίαν στιγμὴν αἰφνιδίως ἐστερημένοι στοιχειωδεδεστάτης ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, εἴτε παροχὴν βοηθείας εἰς ἄλλην Χώρον, εἰς περὶπτωσιν ὁμαδικῆς δηλητηριάσεως μεθυσμάτων, ἢ θύματα χιλιᾶδες ἄτομα, τὰ ὁποία ἔπρεπε χωρὶς ἀργοπορίαν νὰ τυχoῦν ἀμέσου βοηθείας καὶ ἀποκαταστάσεως. Ἐκτὸς τῶν ἐξαιρετικῶν τούτων περιπτώσεων — ὑπῆρξαν καὶ ἄλλαι παρόμοιαι — ἡ ἀμεσος γειννίασις τῶν Οργανώσεων μας καὶ αἱ καθημεριναὶ ἐπαφαὶ ἐπιτρέπουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν μίαν συνεργασίαν, ἥτις, ἀν καὶ σωπῇ, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἀποτελεσματικὴ.

Ἡ Παγκόσμιος Οργανώσις Υγείας εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς εἰς τὸ μέγα ἔργον, τὸ γεννηθὲν ἐκ τῆς ὑψηλόφρονος ιδέας τοῦ Ἑρρίκου Ντυνὰν καὶ εὐχεται ὅπως, εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας, συνεχισθῇ ἡ ἀποστολή του, ἥτις περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν πλέον εὐγενῶν ἀνθρωπίνων δραστηριοτήτων».

1863 - 1963

ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ - ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ Τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1862 ἐξεδόθη ἓνα βιβλίον, ἀσφαλὸς τὸ πῶς τὸτόπου, ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ. Συγγραφεὺς του ἕνας ἀγνωστος ὡς τότε ἄνθρωπος: ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν. Ὁ τίτλος του ὄχι καὶ πολὺ ἐντυπωσιακός: «Αναμνήσεις τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο».

Τὸ περὶεχόμενόν του ὅμως ἐπαναστατικό.

Ὁ συγγραφεὺς δὲν ἦταν κανεὶς ἀπὸ τοὺς στρατηγούς, ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴ μάχη ἐκείνη, οὔτε καν πολεμιστὴς τῆς ἰδίας μάχης, ὁ ὁποῖος νὰ ἐκθέτῃ στὸ βιβλίον αὐτὸ τίς ἐντυπώσεις του. Οὔτε κανένας ἔστω ἐπιτελικός, ὁ ὁποῖος νὰ κἀν κριτικὴ τῶν στρατηγικῶν κινήσεων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς συγκρούσεως ἐκείνης. Ὁ συγγραφεὺς ἦταν ἕνας ἀπλὸς ἄνθρωπος με μιά μεγάλη καρδιά, τοῦ ὁποίου ἡ ψυχὴ ἦταν πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀπέραντη ἀγάπη γιὰ τοὺς συνανθρώπους του, ἰδίως γιὰ ὁσους ὑπέφεραν. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου ἦταν ἐπαναστατικό.

Γιὰ τὴν περιέργειαν τὸν ἀνθρώπινον πόνο, ὅπως τὸν εἶδε ὁ συγγραφεὺς ζωγραφισμένο σὰ πρόσωπα τῶν χιλιάδων τραυματιῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ χιλιάδας ἐσκέπαζαν τὸ πεδίο τῆς μάχης καὶ ἀργοπέθαιναν ἀβοήθητοι ἀνάμεσα σὲ βόγγους καὶ οἰμωγές. Καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου ἦταν νὰ ἐμπνεύσῃ στοὺς ἀνθρώπους τὴν ιδέα, τὴ συνείδησιν τῶν υποχρεώσεων τῶν ἀπέναντι τῶν τραυματιῶν, τῶν δυσ-

τυχισμένων, ὅλων ἐκείνων, ποὺ γιὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο, ἀπὸ τούτῃ ἢ ἐκείνῃ τὴν αἰτία, ἔχουν ἀνάγκη τῆς βοηθείας τῶν συνανθρώπων των, γιὰ νὰ δοκιμάσουν λίγη ἀνακούφισιν στοὺς πόνοὺς των καὶ λίγη παρηγορίαν εἰς δυστυχίες των. Ἦθελε μετὰ δύο λόγια ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν, μετὰ τὸ βιβλίον του ἐκεῖνο, νὰ ζυγνῇ καὶ νὰ ἐνσταλάξῃ μέσα σὲ κάθε ἀνθρώπινη καρδίαν τὸ μεγάλο συναίσθημα τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης.

Στὸ ἐξώφυλλον τοῦ βιβλίου ἦταν γραμμένη ἡ φράσις: «Δὲν πωλεῖται». Γιὰ τὸ συγγραφεὺς του δὲν ἀπέβλεπε σὲ ἐμπορικοὺς σκοποὺς. Ὁραματίζετο ἓνα κόσμον καλύτερον, ὅπου θὰ ἐβασίλευε ἡ ἀγάπη, ἡ συμπόνια, ἡ ἀλληλεγγύη. Καθε ἀνθρώπου γιὰ κάθε συνανθρώπῳ του καὶ αὐτὸς ἦταν ὁ σκοπὸς τοῦ συγγραφέως. Τὸν πόνο καὶ τὴν οδύνη, ποὺ ἐδοκίμασαν οἱ τραυματίαι τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο διεκτραγοδεῖ καὶ ζωντανεὺει μέσα στίς σελίδες τοῦ βιβλίου του ὁ Ντυνάν με πρωτοφανὴ σαφήνεια καὶ καθάρτητα σκέψεως.

Ὁ Ντυνάν ἠθέλε νὰ ἐπιτύχῃ δύο πράγματα μετὰ τὴν ἐκδοσὶ τοῦ ἔργου του:

Ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ συγκινήσῃ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἐποχῆς του, στοὺς ὁποίους ἐμοίρασε καὶ τὰ 600 ἀντίτυπα τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου του, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ὑποδείξῃ πρακτικὸς τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῆς δυστυχίας, ποὺ

προξενοῦν οἱ πόλεμοι καὶ διάφορες ἄλλες συμφορές. Καὶ ἐπέτυχε τὸ σκοπὸ του.

Ὁ σπόρος, ποὺ ἐσπείρε στίς ἀνθρώπινες καρδίαις τὸ βιβλίον τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν, δὲν ἀργήσῃ νὰ καρποφορήσῃ. Δὲν ὑπῆρξε ἄνθρωπος, ποὺ νὰ ἐδιάβαζε τὸ βιβλίον του καὶ νὰ μὴ συγκινήθηκε ὡς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του. Οἱ ιδέαι του εἰχαν τεράστια ἀπήχησι. Ὅλη ἡ Εὐρώπη δὲν ἔπαυε νὰ ὁμιλῇ γιὰ τίς «Αναμνήσεις τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο». Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1863 εἶνε καὶ νῆα ἐκδόσις. Στὸ σύγχρονον ἡμερολόγιον τῶν Goncourt (8 Ἰουνίου 1863), γράφεται ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Ντυνάν εἶναι κατὰ τὸ ὑπέρτοχον, ποὺ συγκινεῖ μέχρι βάθους ψυχῆς. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου αὐτοῦ δὲν μπορεῖ κανεὶς παρὰ νὰ καταρασθῇ τὸν πόλεμον.

Τὸ προσκλητήριόν τοῦ Ντυνάν εὗρηκε ἀμέσως ὁπαδοὺς ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ πνεύματος. Πρῶτοι, ποὺ ἀσπασθήκαν τίς ιδέαι του, ἦσαν ὁ στρατηγὸς Dufour, ὁ G. Munier ὁ Δρ. Th. Maunoir καὶ ὁ Δρ. L. Arpia.

Ο Άσωτος υιός

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. Έπιθ. Μ. Εκπαιδεύσεως

Ένας πατέρας είχε δυο παιδιά. Ο μικρότερος άξιώσε από τόν ποτέρα του να του δώση τὸ μερίδιον, πού τοῦ ἀνῆκεν ἀπὸ τὴν περιουσίαν του. Ο σποργικός πατέρας ἐλυπήθη διὰ τὴν αὐθάδη ἀπαίτησιν, ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος ἐμοίρασε στὰ δυὸ τοῦ παιδιὰ τὴν περιουσίαν του. Ο μικρότερος, παρ' ὅλο πὺ ἐδικαιοῦτο τὸ $\frac{1}{2}$, ἔπῃρε τὴν μιστὴ καὶ ἔφυγε σὲ χώρα μακρινή. Ἐκεῖ κάνοντας άσωτη ζωὴ τὰ ἑσπατάλησεν ὅλα. Τότε ἔγινε λιμὸς στὴ χώρα ἐκεῖνη καὶ αὐτός, ἐπειδὴ δὲν εἶχε τίποτε πλέον, πεινούσε. Ἀδυνατισμένος, κακοντυμένος, φυλόητος κατέφυγε σ' ἕνα πλούσιον καὶ τοῦ ζήτησε ἐπιγόντως ἔργασίαν. Ο πλούσιος τὸν ἔστειλε νὰ βόσκει χοίρους ἔξω στὰ χωράφια. Ἐκεῖ προσπαθοῦσε νὰ χορτάσῃ ἀπὸ τὰ φυλοκέρατα, πού ἔτρωγαν οἱ χοῖροι. Ὅμως καὶ αὐτὰ ἦσαν λιγοστὰ καὶ δὲν ἱκανοποιούσαν τὴν πείναν του. Ἀπελπιόμενος, τότε καὶ τραυματισμένος ψυχικὰ, κάθησεν ἐπάνω σὲ ἕνα λιθάρι καὶ βυθίστηκε σὲ συλλογὴν. Σὲ μιὰ στιγμή ἤρθε στὸν ἑαυτό του καὶ εἶπε: Πόσοι δοῦλοι τοῦ πατέρα μου τῶν καὶ χορταίνουσι, ἐγὼ δὲ πεθαίνω τῆς πείνας. Θὰ πάω στὸν πατέρα μου, θὰ τοῦ πῶ, πὼς ἀμάρτησα πὼς δὲν εἰμαι ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι γιὸς του καὶ θὰ τὸν παρακαλέσω νὰ με πάρῃ ὑπὲρ τὴν του. Αὐτὰ εἶπε καὶ με

Οἱ τέσσαρες αὐτοὶ ἄνθρωποι μαζί με τὸν Νυνάν ἀπετέλεσαν τὸν πυρῆνα τῆς ἰδρυτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ ὁποῖου τὸ εὐεργετικὸ ἔργο συνεχίζεται μέχρι τῶν ἡμερῶν μας σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἡ δὲ μεγάλη αὐτὴ φιλανθρωπικὴ ὀργάνωσι παραστέκεται στὸν ἀνθρώπινον πόνο καὶ τὴν ἀνθρώπινον δυστυχίαν, ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη, χωρὶς διάκρισι φυλῆς, γλώσσης ἢ θρησκείας.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου «Ἀναμνήσεις ἀπὸ τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο» ἀπετέλεσε σημαντικό σταθμὸ στὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἀπήχησις τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ὠδήγησε στὴν ἰδρυσιν τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ ὁποῖος μαζί με τοὺς ἔθνικοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς κάθε κράτους, ἔδωσε ἑκφρασί καὶ περιεχόμενο στὴν ἀνθρώπινον ἀλληλεγγύην, ἡ ὁποία ἀνακουφίζει πολλὰς ἀπὸ τὶς συμφορὰς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐκατὸ χρόνια συμπληρώθηκαν ἀπὸ τὴν ἔκδοσίν του. Καὶ κάθε ἀνθρώπινον ψυχὴ πρέπει νὰ στρέφεται με εὐλάβειαν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Ἑρρίκο Νυνάν, τὸν ἰδρυτὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ συγγραφέα τοῦ βιβλίου, πού ὑπῆρξε ἡ ἀφετηρία σημαντικῶν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα πράξεων καὶ ἐνεργειῶν, αἱ ὁποῖαι κατέληξαν εἰς τὴν ὑπογραφήν τῶν Συμβάσεων τῆς Γενεύης, περὶ τῶν ὁποίων θὰ γράψωμεν εἰς τὰ ἐπόμενα τεύχη.

(Ἀκολουθεῖ)

ἀλαφρώμενο τὸ βάρος στὴν καρδίαν του πῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὸν πατέρα του. Ἐφθασε κάποτε κουρελιασμένος καὶ καταπειρασμένος ἐμπρὸς στὴν αὐλόπορταν τοῦ πατρικοῦ ἀρχοντικοῦ. Μόλις τὸν εἶδε ὁ πατέρας του, ἔτρεξε, τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν ἔκοιταξε ἀχόρταγα. Ταπεινωμένος καὶ παραξενεμένος ἀπὸ τὸ τόσο ψυχικὸ μεγαλεῖο τοῦ πατέρα,

Κουρελιασμένος ἔφθασε στὴν αὐλόπορταν τοῦ πατρικοῦ σπιτιοῦ.

ὁ ἄσωτος υἱὸς εἶπε: Πατέρα μου, ἀμάρτησα στὸν οὐρανὸ καὶ ἐνώπιόν σου καὶ δὲν εἰμαι ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι υἱὸς σου. Πάρε με σὰν ἕνα ἀπὸ τοὺς δούλους σου. Συγκινημένος ὁ πατέρας πρόσταξε τοὺς δούλους του νὰ τὸν ντύσουν με καινούρια φορέματα, νὰ τοῦ φορέσουν ὑποδήματα καὶ δαχτυλίδι καὶ νὰ σφάξουν τὸν μόσχο τὸν σιτευτὸ γιὰ νὰ διασκεδάσουν τὸ γυρισμὸ τοῦ ἀσώτου.

Ο υἱὸς, ὁ μεγαλύτερος, βρισκόταν στοὺς ἀγρούς. Ὅταν γύρισε καὶ εἶδε τὶς διασκεδάσεις, πού γίνονταν στὸ σπῆτι, δάστησε ἐκπληκτὸς τοὺς δούλους τί συμβαίνει. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς τοῦ ἔδωσε τὴν ἀπάντησιν ὅτι ὁ ἀδελφός σου γύρισε καὶ ὁ πατέρας σου κάλεσε κόσμον, ἔσφαξε τὸ σιτευτὸ μόσχον, κάλεσε τὰ βιολιά καὶ διασκεδάζουσιν. Τότε θύμωσε ὁ μεγαλύτερος υἱὸς καὶ δὲν ἤθελε με κανένα τρόπο νὰ μπῇ μέσα στὸ σπῆτι. Τόσα χρόνια σὲ δουλεύω πιστά, εἶπε πικρά στὸν πατέρα του, καὶ δὲν εὐδόκησες νὰ μοῦ δώσης ἕνα κασίκι νὰ φάω καὶ νὰ εὐφρανθῶ με τοὺς φίλους μου. Γιὰ τὸν υἱὸ σου ὅμως τὸν μικρότερο, πού ἔφαγε ὅλη σου τὴν περιουσίαν, θυσίας τὸν μόσχο τὸν σιτευτὸ. Σὺ εἶσαι μαζί μου, εἶπε ὁ πατέρας, καὶ ὅλα ὅσα ἔχω εἶναι δικά σου. Ἐπρεπε νὰ χαρῆς, γιατί ὁ ἀδελφός σου ἦταν νεκρός καὶ ξανάζησε καὶ χαμένος καὶ βρέθηκε.

Ο «Ἄσωτος υἱός» εἶναι ὁ αἰώνιος ἄσματος, ὁ τυχοδιωκτικὸς τύπος κάθε ἐποχῆς. Ο παραστρατημένος αὐτὸς νέος κάποτε συνῆλθε κι ἀποζήτησε τὴ λύτρωσι. Ο πατέρας ὑπομονητικός, μεγαλόψυχος, οἰκονόμος στὰ ὑλικά ἀγαθὰ, σπάταλος στὴ συγγνώμην, περίμενε. Ὅταν ἦρθεν ἡ πολυπόθητη στιγμή τοῦ γυρισμοῦ τοῦ ἀσώτου, θυσίασε τὸ μόσχο τὸν σιτευτὸ, ἔξάγνισε καὶ ξέπλυνε τὴν ἀμαρτία τοῦ υἱοῦ του στὴ συγκίνησιν, πού πλημμύρισε τὰ σπλάχνα του, καὶ μέσα στὰ μουσικὰ ὄργανα ἔχυσε τὴν ἀγαλλίασί του. Καινούρια στολὴ διέταξε νὰ τοῦ φορέσουν, τὴ στολὴ τῆς ἀρετῆς,

ὑποδήματα πρόσταξε νὰ τοῦ βάλουν, γιὰ νὰ βαδίσῃ τὸ δρόμο τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ δακτύλιο, ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τοῦ φορέσουν, πού ἐσήμαινε τὸν δεσμὸν μετὰ τὸ ἅγιον πνεῦμα, πού ἀποκτὰ ὁ ἄσωτος μετὰ τὴ μετάνοιά του. Ο ἄσωτος εἶχε γίνει χοιροβόσκός· ἦταν αὐτὸ τὸ χειρότερο ἐπάγγελμα. Τοὺς χοιροβόσκους τοὺς περιφρονούσαν οἱ Ἰουδαῖοι. Οἱ Αἰγύπτιοι οὔτε στοὺς ναοὺς τοὺς τοὺς ἀφῆναν νὰ μποῦν, οὔτε δέχονταν νὰ τοὺς δώσουν τὴν κόρη τους ὡς γυναῖκα.

Ἡ παραβολὴ τοῦ ἀσώτου εἶναι ἕνα δράμα πόνου, μιὰ κραυγὴ μετάνοίας. ἕνα μαστίγμα τῆς ἀνταρσίας τῶν παιδιῶν πρὸς τοὺς γονεῖς, μιὰ ὑπόδειξι ἐπιστροφῆς κάθε παραστρατημένου στὸ δρόμο τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς.

Ο κάθε νέος ὀφείλει ν' ἀγωνίζεται γιὰ τὴ θεμελίωσιν ἀνωτέρων σκοπῶν, τὴν κατίσχυσιν τῆς δικαιοσύνης, τὴ διατήρησιν τῆς φυλετικῆς ὑπερηφάνειας, τὴν ἑσωτερικὴν τους δομὴ καὶ ἀνακαίνισιν.

Ο δρόμος πρὸς τὴ δικαιοσίαν καὶ τὴν τελείωσιν περνάει ἀπὸ τοὺς γονεῖς, δηλαδή ἀπὸ τὴν οἰκονόμειαν, ἀπὸ τὸν τόπο, πού ἀγωνίζεται καὶ ἀθλοφορεῖ ἡ φυλὴ καὶ πού ἀρχίζει νὰ ἀκτινοβολῇ ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ. Οἱ νέοι πρέπει καὶ ὀφείλουν νὰ γίνουν οἰκονόμοι τῶν σωματικῶν καὶ διανοητικῶν δώρων καὶ φύλακες καὶ φρουροὶ τῶν ψυχικῶν τῶν δυνάμεων.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Τὸ μεγαλύτερο καλὸ, πού μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἕνας ἄνθρωπος, εἶναι ἡ φρόνησις.

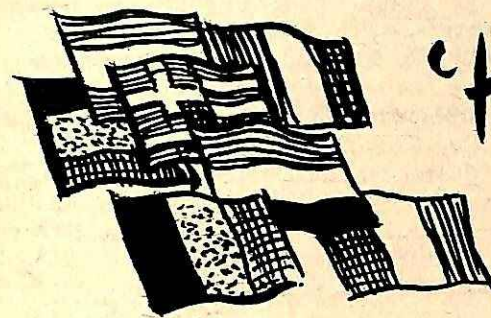
★

Ἡ καλωσύνη τῆς καρδιάς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ οὐσιώδη στοιχεία τῆς κυριαρχίας.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ψηλοβράχου Τριωνίδος ἱσπεδώνουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου. Juniors of the Elem. school Psilovrachos, Peloponessus, levelling their playground.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κατταβιάς Ρόδου εἰς τὸν σχολικὸν κήπον. Juniors of the Elem. school Katavia, Rhodes, in their school garden.

Ἡ Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἀγορὰ καὶ ἡ Ελλάδα

Φ. Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ, Β.Α. τοῦ Ἀμερ. Πανεπ. Βηρυττοῦ

(3)

Ἡ προσαρμογὴ τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς στὴν Κοινὴ Ἀγροτικὴ πολιτικὴ τῆς Ε.Ο.Κ.

Εἶναι διαπιστωμένο πὼς τὰ 78 % ἀπὸ τὰ προϊόντα, πού ἐξάγει ὁ τόπος μας στὶς ἐξωτερικὲς ἀγορὰς εἶναι γεωργικά. Ἡ βιομηχανία, παρὰ τὴν ἀξιόλογη δραστηριότητα ὠρισμένων παραγόντων τοῦ βιομηχανικοῦ κόσμου τῆς πατρίδος μας, δὲν εἶναι σὲ θέσιν νὰ συναγωνισθῇ τὰ τεράστια βιομηχανικὰ συγκροτήματα τῶν προηγμένων χωρῶν, πού ἐπεβλήθησαν στὴ διεθνή ἀγορὰ καὶ πού διαθέτουν ἀνεξάντλητες δυνατότητες γιὰ νὰ τὴ νέμονται ἀνενόχλητα ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη χρόνια.

Στὴν Ἑλλάδα, ἀν ἐξαιρέσει κανεὶς τὶς ἐλάχιστες βιομηχανικὲς μονάδες, πού ἰδρύθηκαν τὰ τελευταῖα ἰδίως χρόνια (σιδηρικά, τσιμέντα, γεωργικὰ ἐργαλεῖα, ηλεκτρικὲς συσκευὲς κ.ά.), ἡ βιομηχανικὴ μας δραστηριότητα περιορίζεται στὴν κατεργασία κυρίως γεωργικῶν προϊόντων (παραγωγή τῆς ἐλιάς, τοῦ σταφυλίου, τῶν καπνῶν, τοῦ βαμβακιοῦ κ.ά.). Αὐτὸ εἶναι ἄρκετὸ γιὰ νὰ καταδείξῃ πὼς, κορμὸς τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας εἶναι καὶ παραμένει ἡ ἀγροτικὴ μας οἰκονομία. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, πού καταβάλλεται ἐντατικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν αὐξησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, πού μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ με λέλογισμένη ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιιεργειῶν καὶ με βαθμιαία μετάρσιν ἀπὸ τὴν ἐκτατικὴ καλλιέργεια στὴν ἐντατικὴ. Σ' αὐτὸ ἀποβλέπει, ἄλλωστε, ἡ γενικώτερη γεωργικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους μετὰ τὸ πρόγραμμα δημοσίων ἐπενδύσεων στὴ Γεωργία. Καὶ ἔτσι πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ ἡ πα-

ροχὴ οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων καὶ τῶν κάθε λογῆς πιστωτικῶν διευκολύνσεων στοὺς παραγωγούς, πού ἀρχισεν ἤδη σὲ εὐρύτατη κλίμακα.

Ἄς μὴ λησμονοῦμε πὼς κύριες ἀσχολίες τοῦ λαοῦ μας, ὡς τὰ τελευταῖα προπολεμικὰ χρόνια, ἦταν ἡ γεωργία, ἡ ναυτιλία καὶ ἡ κτηνοτροφία. Καὶ δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ λεχθῇ πὼς — καὶ τώρα ἀκόμη, πού ἡ ἀλόγιστη συρροὴ σημαντικοῦ μέρους τοῦ πληθυσμοῦ στὰ ἀστικά κέντρα, ἔχει ἀραιώσει τὶς πιὸ φτωχὲς παραγωγικὲς περιοχὲς — οἱ μισοὶ περίπου Ἕλληνες ἀπασχολοῦνται μετὰ τὴν παραγωγή καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Ἄς εὐχηθοῦμε νὰ κατανοηθῇ ἀπ' ὅλους, καὶ γρήγορα, πὼς ἡ οἰκονομικὴ μας ἐπιβίωσις, μέσα στὰ πλαίσια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, μοιραία ἐξαρτᾶται γιὰ τὰ ἐπόμενα εἰκοσι τοις ἑκατοῖς χρόνια, ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας.

Ἡ ἐπιστροφή στὴ γῆ, πρέπει νὰ γίνῃ τὸ σύνθημα ὅλων, ὅσοι παρασυρόμενοι ἀπὸ τὴν κάποια βιομηχανικὴ δραστηριότητα στὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα, ἐγκατέλειψαν τὰ χωριά τους, γιὰ νὰ φυτοζωοῦν στὶς πόλεις, χωρὶς τὴν ἐλπίδα μιᾶς καλύτερης «ἐπαύριον». Ἄς μὴ λησμονοῦμε ὅτι, μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χρόνου, οἱ δασμολογικοὶ φραγμοὶ θὰ ἐκλείψουν καί, ἀν ἡ βιομηχανία μας δὲν προλάβῃ νὰ ἀποτινάξῃ τὰ σπάργαντα καὶ νὰ γίνῃ ἀνταγωνιστικὴ τῶν εὐρωπαϊκῶν, θὰ χάσουν καὶ αὐτὲς τὶς ὀλίγες ὑφιστάμενες πηγὲς βιοπορισμοῦ.

«Πίσω στὴ γῆ», λοιπόν, ὥσπου ἡ ἐλληνικὴ βιομηχανία γίνῃ ἱκανὴ νὰ συναγωνίζεται τὶς ξένες βιομηχανίες, χωρὶς τὴν προστα-

σία τῶν τελωνειακῶν δασμῶν. «Πίσω στὴ γῆ» γιὰ νὰ αὐξήσωμε τὸ ἐθνικὸ μας εἰσόδημα, τὰ 40 % τοῦ ὁποῖου προέρχονται ἀπὸ τὴν γεωργία.

Ἴσως κάποτε διαπιστωθῇ πὼς ἡ σύνδεσις τῆς πατρίδος μας μετὰ τὴν Κοινὴ Ἀγορὰ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπιδιωκομένη ἀνοδο τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας, θὰ ἔχῃ συντελέσει καὶ στὴν καταπολέμησιν τῆς ὀλέθριας γιὰ τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν ἀστυφιλίας.

Ἡ κινητοποίηση τοῦ ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ γιὰ ἐντατικὴ καλλιέργεια θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ ὀδηγήσῃ στὸ χάος, ἀν δὲν εἶχε ὡς ἀφετηρίαν τὴν κοινὴ ἀγροτικὴ πολιτικὴ τῶν κρατῶν-μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος. Ἡ αὐξησιν τῆς στρεμματικῆς ἀποδόσεως σὲ προϊόντα, πού δὲν ἔχουν ἐλπίδα νὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὴν Κοινὴ Ἀγορὰ, θὰ ἦταν ἐνέργεια παράλογη καὶ ἀνεδαφικὴ.

Σὲ προηγούμενον ἄρθρο κατωνομάσθηκαν τὰ κυριώτερα προϊόντα, πού γίνονται δεκτὰ, ἐλεύθερα ἢ με ὀρισμένους περιορισμούς, στὶς χώρες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ἀπὸ τὰ εἶδη καὶ τὶς ποσότητες, πού συμφωνήθηκε νὰ εἰσάγονται, θὰ ἐξαρτῆσθε τις μελλοντικὲς γεωργικὲς καλλιέργειες.

Εἶναι φανερό ὅτι τὴν προτίμησιν τῶν Κρατῶν-πτελῶν μας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς τὴν ἔχουν τὰ κρασιά, τὰ καπνὰ, τὰ ἐσπεριδοειδῆ, τὰ ροδάκινα, τὰ σταφύλια καὶ οἱ σταφίδες. Γιὰ τὰ κρασιά ὑφίστανται ὀρισμένοι περιορισμοί, πού ἐξετέθησαν σὲ προηγούμενον ἄρθρο. Τὰ καπνὰ, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν ὡς τώρα τὸν σοβαρώτατον συναγωνισμό τῶν ἀμερικανικῶν καπνῶν, γίνονται δεκτὰ με εὐνοϊκωτάτους ὅρους στὴν

Κοινή 'Αγορά. Σε τέσσερα χρόνια, και συγκεκριμένα ως τον Δεκέμβριο του 1967, θα καταργηθεί έντελως ο εισαγωγικός δασμός των, ο οποίος άλλωστε από τώρα έχει ήδη μειωθεί κατά 50 %.

Η εισαγωγή έσπεριδοειδών (πορτοκάλια) είναι ελεύθερα — εκτός από τη Γαλλία, όπου εισάγονται σε περιορισμένες ποσότητες. Τα λεμόνια όμως, τα μανταρίνια και τα κίτρα εισάγονται ελεύθερα σε όλες τις χώρες. Έδω πρέπει να σημειωθεί ότι η έτησία παραγωγή μας σε έσπεριδοειδή ανέρχεται σε 275.000 τόννους, με τάσι να άνεβη περισσότερο ακόμη και πώς η Κοινή 'Αγορά άπορροφούσε, πριν γίνη η σύνδεσίς μας, 12.000 τόννους — ενώ 51.000 τόννοι διωχετεύονταν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Τα ροδάκινα εισάγονται χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς στην 'Ιταλία, τη Δυτ. Γερμανία και την 'Ολλανδία. Περιορισμοί για την εισαγωγή τους ισχύουν στη Γαλλία, το Βέλγιο και το Λουξεμβούργο. Τα φρέσκα σταφύλια εισάγονται χωρίς περιορισμούς μόνον σε δύο χώρες της Ε.Ο.Κ.: στη Δυτ. Γερμανία και στην 'Ολλανδία. Στις άλλες χώρες της Κοινότητας «τελούν υπό περιορισμό».

Οί σταφίδες εισάγονται ελεύθερα σ' όλες τις χώρες, εκτός από την 'Ιταλία, στην οποία η εισαγωγή περιορίζεται σε 4.000 τόννους. 'Ας σημειωθεί πώς ο δασμός για την εισαγωγή της στα-

φίδας μειώθηκε ήδη κατά 50 % και θα καταργηθεί έντελως σε πέντε χρόνια.

Εκτός από τα παραπάνω κύρια γεωργικά προϊόντα, συμφωνήθηκε και η εισαγωγή και άλλων προϊόντων, που παράγονται σε μικρότερες ποσότητες στον τόπο μας. Από αυτά εισάγονται ελεύθερα, χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς και σ' όλες τις χώρες της Ε.Ο.Κ. τα παρακάτω:

Μέλι φυσικό, σφουγγάρια άκατέργαστα και κατεργασμένα, αμύγδαλα, φιστίκια, σαρωθρόχορτο (σκουπόχορτο), έλαιόλαδο, τερεβινθέλαιο, κολοφώνιο, κουκούλια, βαμβάκι, βαμβακερά νήματα και μάλλινα χαλιά.

Περιορισμοί ύφιστανται για τα παρακάτω:

Χαρούπια και χαρουπάλευρο — στην 'Ιταλία. Πολτοί φρούτων, κομπόστες και μαρμελάδες — στην 'Ιταλία και τη Γαλλία.

Λαχανικά διατηρημένα (ελιές, μπιζέλια, φασόλια, άγγινάρες, αγγούρια, μελιτζάνες, κολοκύθια, τομάτες και τοματοπολτός, λαχανικά διατηρημένα σε ξύδι (τουρσιά) — στη Γαλλία και τη Δυτ. Γερμανία.

Στην παραγωγή, λοιπόν, αυτών των ειδών, κυρίως, πρέπει να περιστραφή η έντατική καλλιέργεια, χωρίς να παραμεληθεί η ποιοτική βελτίωσι παράλληλα με την αύξησι της παραγωγής. Αυτό τουλάχιστον υπαγορεύουν οί πραγματοποιηθείσες συμφωνίες, που επιτρέπουν την ελεύθερη, ή

μελάχιστους περιορισμούς, εισαγωγή τους στις χώρες της Ε.Ο.Κ. Και άς μη ξεχνούμε πώς τα περισσότερα από αυτά τα προϊόντα, εξαιτίας διάφορων κλιματολογικών και γεωγραφικών συνθηκών, δεν παράγονται στις χώρες της Κοινής 'Αγοράς κι εύδοκίμουν μόνον στην 'Ελλάδα και μερικά στην 'Ιταλία. 'Ας σημειωθεί ότι βαμβάκι, άπ' όλες τις χώρες της Ε.Ο.Κ., παράγεται μόνον στην 'Ελλάδα.

Η έκθεσι των παραπάνω πληροφοριών και άπ' άψευ, βασιμένη άποκλειστικά στην εξάρτησι των εξαγωγών μας μόνον προς τις χώρες της Ε.Ο.Κ., είναι προφανώς έλλιπής. Και τούτο, διότι δεν έγινε διόλου λόγος για τις εξαγωγές μας προς τις χώρες, που δεν συμμετέχουν στην Κοινή 'Αγορά. Οί χώρες αυτές άπορροφούν ως τώρα τα 65 % των γεωργικών προϊόντων μας. Μήπως η σύνδεσί μας με την Ε.Ο.Κ. θα έχη ως συνέπεια να χάσωμε τις άγορές αυτές;

Ένα τέτοιο ένδεχόμενο θα ισχυδυναμούσε με πραγματική άποτυχία, αν ύποτεθή ότι — παρ' όλες τις εύνοϊκές δασμολογικές συνθήκες — δεν θα καταρθώναμε να διωχετεύωμε όλόκληρη τη διαθέσιμη παραγωγή μας στην Κοινή 'Αγορά, πράγμα που είναι πολύ πιθανόν.

Άλλά αυτό άποτελεί ένα ξεχωριστό θέμα, το όποιο θα μάς άπασχολήση στο έπόμενο άρθρο.

ΦΙΛ. Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Για την υγεία μας λοιπόν τα μήλα είν' ένα κ' ένα. Μά πρέπει ωμά να τρώγονται — δεν ώφελούν βρασμένα —

και με τα φλούδια τους μαζί. Όχι ξεφλουδισμένα.

Η ΓΙΑΓΙΑ

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μερίσης Ξάνθης, εν δράσει. Juniors of Elem. School Melissa Thrace at work.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

ΤΑ ΜΗΛΑ

Το μήλο έχει σάκχαρο και άλατα κι όξέα, πούναι για την υγεία μας πάρα πολύ σπουδαία

Είναι και φάρμακο λαμπρό. Λες κι' έχει γίνη επίτηδες για τις διάρροιες τις άπλές κι άλλες άσθενείες πολλές, καθώς και για τις παιδικές τις έντεροκωλίτιδες.

Τα μήλα είν' ώφέλιμα σ' άλλα πολλά επίσης κι άκόμα και στού ήπατος τις χρόνιες παθήσεις. Έκτός αυτών, και των νεφρών γιατρεύουν τη λιθίασι καθώς και την ψαμμίασι, και συνιστώνται γενικά στην άρτηρίοσκληρωσι και εις τ' άρθρικά.

ΑΙ ΡΑΔΙΟΧΡΟΝΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

ΦΩΤ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, 'Υφηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Όπως είναι γνωστόν, κατά το άπό 19 μέχρι 23 Νοεμβρίου 1962 χρονικόν διάστημα έπραγματοποιήθη εις την πόλιν των 'Αθηνών Διεθνές Συμπόσιον επί των λεγομένων «ραδιοχρονολογήσεων», εις το όποϊον έλαβον μέρος 80 άτομοι κυρίως, έπιστήμονες. Θά ένδιέφερε άσφαλώς τους άναγνώστας μας να γραφούν όλίγα και επί του θέματος αυτού.

Αί χρονολογήσεις, ό προσδιορισμός δηλ. του χρόνου, κατά τον όποϊον συνέβη ένα φυσικόν φαινόμενον, έζησε ένα είδος ζωού ή κατεσκευάσθη ένα έργον τέχνης κ.τ.λ., είναι θέμα, το όποϊον ένδιαφέρει γενικώς όλους τους κλάδους της Γεωφυσικής 'Επιστήμης και την 'Ανθρωπολογίαν. Διά τους άσχολουμένους έπίσης με την 'Αρχαιολογίαν αί χρονολογήσεις είναι πρόβλημα θεμελιώδους σημασίας και όλως ιδιαιτέρως ένδιαφέρει την χώραν μας λόγω του πλήθους των άρχαιοτήτων της.

Διά την μέτρησιν του λεγομένου γεωλογικού χρόνου, ό όποϊος εκτείνεται μέχρι της ένάρξεως της ιστορίας της γής, είχαν χρησιμοποιηθή κατ' αρχάς διάφοροι μέθοδοι, που έστηρίζοντο εις το φαινόμενον της ραδιενεργείας. Αί χρονολογήσεις αυτά έπραγματοποιούντο κυρίως διά της μετρήσεως της ποσότητος του μολύβδου και του ούρανίου, την όποϊαν περιείχεν ένα ώρισμένον ούρανιούχον όρυκτόν.

Η μέθοδος αυτή δεν ήτο αρκετά ακριβής και έθεωρήθη άκατάλληλος διά τας χρονολογήσεις των τελευταίων δεκάδων χιλιάδων έτών άπό σήμερα. Έθεωρήθη σκόπιμον να χρησιμοποιηθή ένα άλλο κοινότερον στοιχείον, ό άνθραξ. Κατ' αυτόν τον τρόπον έπενοήθη κατά τα τελευταία έτη η μέθοδος χρονολογήσεως διά του άνθρακος 14, η όποία είναι γνωστή και ως μέθοδος διά του ραδιενεργού άνθρακος. Η μέθοδος αυτή βασίζεται κυρίως εις την παρατήρησιν ότι τα λεγόμενα νετρόνια, που παράγονται άπό κοσμικές άκτίνες εις τα άνωτερα στρώματα της ατμοσφαιρας, έπιδρούν επί πυρήνων άζώτου και παρέχουν άτομα άνθρακος 14, ό όποϊος είναι ραδιενεργόν στοιχείον με 6 «πρωτόνια» και 8 «νετρόνια». Κατά την ραδιενεργόν διάσπασιν του άνθρακος εκπέμπονται ηλεκτρόνια, διά της μετρήσεως των όποϊων έπιτυγχάνεται ό προσδιορισμός της ηλικίας άρχαιολογικών άντικειμένων, γεωλογικών καταστάσεων κ.τ.λ. Η όλη έργασία της τοιαύτης χρονολογήσεως άπαιτεί ειδικήν τεχνικήν κατάρτισιν και έμπεριστατωμένην γνώσιν των ιδιοτήτων του ραδιενεργού άνθρακος, ή βασικότερα των όποϊων είναι ότι ούτος χάνει το ήμισυ της ραδιενεργείας του κάθε 5.600 περίπου έτη.

Διά της χρησιμοποίησεως της μεθόδου του ραδιενεργού άνθρακος έλύθησαν πλείστα έπιστημονικά προβλήματα με ένδιαφέροντα άποτελέσματα και άπό πρακτικής άπόψεως.

Έχρονολογήθησαν κατ' αυτόν τον

τρόπο ύφαντά σανδάλια και διάφορα άλλα εύρήματα εις το Όρεγκον και διεπιστώθη ότι ό άνθρωπος έζησεν εις την Βόρειον 'Αμερικήν τουλάχιστον πρό 10 χιλιάδων έτών. Εις την 'Αλάσκαν, ές άλλου, εύρέθη εις καλήν κατάστασιν κατεψυγμένον κρέας βουβάλου, που έζησε πρό 28 χιλιάδων έτών.

Διά της μεθόδου του άνθρακος 14 καθωρίσθη ή χρονολογία και γνησιότης άντιγράφων της Παλαιάς Διαθήκης και έπίσης έλύθη, ίκανοποιητικώς, μάλλον το πρόβλημα του χρόνου σχηματισμού του πετρελαίου.

Διά της ίδιης μεθόδου έχρονολογήθησαν μετωρίται και ζωγραφικά παρασάσεις της άρχαίας εποχής. Διεπιστώθη έπίσης ότι το 'Ιράκ κατ'ώκειτο πρό 25 χιλιάδων έτών και χρησιμοποιήθη ή μέθοδος του ραδιενεργού άνθρακος διά την εξακρίβωσιν των κινήσεων των αερίων ρευμάτων εις την τροπόσφαιραν.

Η μέθοδος του ραδιενεργού άνθρακος χρησιμοποιήθη και διά την μέτρησιν της κυκλοφορίας τώ ύποθαλάσσιων ρευμάτων ως έπίσης και του χρόνου, ό όποϊος άπαιτείται διά να φθάση το θαλάσσιον ύδωρ άπό του 'Αρκτικού εις τα διάφορα γεωγραφικά πλάτη. Η γνώσις της ταχύτητος κυκλοφορίας των ώκεανείων ύδάτων είναι λίαν ένδιαφέρουσα διά την πρόβλεψιν της παρουσίας μολυσμένου ύδατος εις περίπτωσιν ύποβρυχίου έκρήξεως και έπίσης διά το πρόβλημα της προβλέψεως του καιρού μα-

κρής διαρκείας. Διά την λύσιν του προβλήματος αυτού, άπαιτείται ή γνώσις της θερμοκρασίας του ύδατος εις τα διάφορα θαλάσσια στρώματα. Έάν είναι γνωστή ή θερμομετρική αυτή κατάσταση του ώκεανείου ύδατος, είναι τότε δυνατόν να προλεχθή κατά κάποιον τρόπον και ή μέση έτησία θερμοκρασία του άέρος.

Από 'Ελληνικής πλευράς έγένητο άξιόλογος έργασία προς προσδιορισμόν, διά του άνθρακος 14, της χρονολογίας της ήφαιστιακής εκρήξεως, ή όποία προκάλεσε τον σχηματισμόν της λεβητοειδούς κοιλότητος της νήσου Σαντορίνης, γνωστής υπό το διεθνές όνομα ως «Καλδέρας»

Πλήν του άνθρακος 14 χρησιμοποιούνται διά τας ραδιοχρονολογήσεις και άλλα φυσικά ραδιενεργά «ισότοπα». Μερικά άπό αυτά, μεταξύ των όποϊων και το τρίτιον, έχουν το πλεονέκτημα ότι ή περίοδος, που ή ραδιενέργεια τους μειώνεται κατά το ήμισυ, είναι πολύ μεγάλη και δύναται να υπερβή το δισεκατομμύριον των έτών.

Είναι λίαν εύχάριστος ή πληροφορία ότι καταβάλλονται προσπάθειαι διά την ταχείαν έναρξιν της λειτουργίας εν 'Ελλάδι ειδικού έργαστηρίου ραδιοχρονολογήσεως. Είναι άναμφισβήτητον ότι το έργαστήριον αυτό θα προσφέρη και άπό 'Ελληνικής πλευράς τεραστίας υπηρεσίας εις τον νέον τουτο τομέα της έπιστήμης.

με την όποϊαν έφυγε ή σφαίρα άπό το στόμιον του τηλεβόλου ήτο 1000 μέτρα κατά δευτερόλεπτον. Έπαναλαμβάνομεν το πείραμα θέτοντες πρό της σφαίρας μεγαλυτέραν έκρηκτικήν ύλην, την όποϊαν άναφλέγομεν. Η σφαίρα θα έκτοξευθή τώρα με μεγαλυτέραν άρχικήν ταχύτητα. Άλλος παρατηρητής μάς άναγγέλλει ότι τώρα ή σφαίρα έχρειάσθη πάλιν 14 δευτερόλεπτα διά να πέση εις το έδαφος, ότι όμως έπεσεν εις άπόστασιν 28 χιλιομέτρων άπό της θέσεως του τηλεβόλου. Με τους ύπολογισμούς, όπως και προηγουμένως, εύρίσκομεν τώρα ότι ή σφαίρα έφυγε άπό το στόμιον του τηλεβόλου με ταχύτητα δύο χιλιομέτρων κατά δευτερόλεπτον. Έπαναλαμβάνομεν το πείραμα και διά τρίτην, και διά τετάρτην, και διά πέμπτην φοράν, αυξάνοντες εις έκαστον πείραμα καταλλήλως το ποσόν της έκρηκτικής ύλης. Κατά το τρίτον πείραμα ή σφαίρα θά πέση εις το έδαφος, άφού διανύση άπόστασιν 42 χιλιομέτρων (εις 14 δευτερόλεπτα άπό της βολής της) και ή ταχύτης της κατά την έξοδον εκ του στομίου του τηλεβόλου θά είναι 3000 μέτρα κατά δευτερόλεπτον. Εις το τέταρτον πείραμα ή ταχύτης έξόδου της σφαίρας εκ του στομίου του τηλεβόλου θά είναι 4000 μέτρα κατά δευτερόλεπτον και ή άπόστασις που σημείον πτώσεως αυτής εις το έδαφος, άπό του τηλεβόλου θά είναι 56 χιλιομέτρα... Εις το όγδοον πείραμα, με την άνάλογον

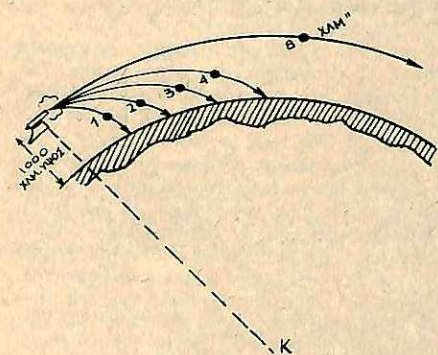
Ο τεχνητός δορυφόρος

ΕΥΑΓΓ. Σ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Άς ύποθέσωμεν ότι εύρισκόμεθα εις την κορυφήν ενός βουνού ύψους 1000 χιλιομέτρων. Ός γνωστόν όμως, το ύψηλότερον όρος της γής το 'Εβερεστ ('Ιμαλάια) έχει μόνον 8.840 μ. ύψος. Έπομένως πρόκειται έδω περί ενός φανταστικού πείραματος. Εις την κορυφήν λοιπόν του βουνού μας των 1000 χιλιομέτρων, έχομεν στήσει όριζοντίως έν τηλεβόλον, εις την κήνην του όποϊου ύπάρχει μία μεταλλική σφαίρα. Άνάπτωμεν με έν φυτίλι μίαν έκρηκτικήν ύλην, ή όποία εκτινάσσει την μεταλλικήν σφαίραν μακρύν. Εις παρατηρητής, τον όποϊον έχομεν εκεί πλησίον, μάς πληροφορεί, ότι ή μεταλλική σφαίρα έχρειάσθη 14 δευτερόλεπτα διά να πέση εις το έδαφος. Μόλις λάβωμεν την πολύτιμον αυτήν πληροφορίαν άπό τον παρατηρητήν, κάνομεν δύο-τρεις μαθηματικές άπλές πράξεις και εύρίσκομεν, ότι ή ταχύτης

αύξησιν τῆς ἐκρηκτικῆς ὕλης διὰ τὴν ἐκτόξευσιν τῆς σφαίρας ἐκ τοῦ τηλεβόλου, ἡ σφαῖρα ἐξέρχεται τοῦ στομίου τοῦ τηλεβόλου μὲ ταχύτητα 8000 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Τώρα ὅμως οὐδεὶς παρατηρητὴς, ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἔχομεν διασπείρει εἰς ὅλην τὴν γῆν, εἶναι εἰς θέσιν νὰ μᾶς ἀναγγεῖλῃ πού ἐπέσεν ἡ σφαῖρα. Καὶ τοῦτο, ἀπλούστατα, διότι ἡ σφαῖρα δὲν ἐπέσε πούθενά, ἐγινε τεχνητὸς δορυφόρος τῆς γῆς καὶ ἐκτελεῖ ἐκάστην περιφορὰν περὶ τὴν γῆν εἰς χρόνον τὸν ὁποῖον εὐρίσκομεν, ἀφοῦ διατρέσωμεν τὴν περίμετρον τῆς γῆς (40.000 χιλιόμετρα) μὲ τὴν ταχύτητα τῆς σφαίρας (8 χιλιόμετρα κατὰ δευτερόλεπτον). Εἶναι δὲ τὸ πηλίκον τῆς διατρέσεως αὐτῆς 5000 δευτερόλεπτα ἢ 84 πρῶτα λεπτά περίπου. Θὰ εἴμεθα πλησιέστερον πρὸς τὰ πράγματα, ὅταν υπολογίσωμεν τὸν χρόνον περιφορᾶς τοῦ τεχνητοῦ μας δορυφόρου (τῆς σφαίρας μας) εἰς 90 πρῶτα, διότι οὗτος κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ δὲν ἐφάπτεται τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἀλλὰ ἵπταται ὀλίγον ὑψηλότερον αὐτῆς.

Τὸ μεγάλο κέρδος τοῦ πειράματός μας, εἶναι ὅτι ἀνεκαλύψαμεν, ὅτι εἰς πύραυλος διὰ νὰ γίνῃ δορυφόρος τῆς γῆς πρέπει νὰ ἔχῃ ἀρκίην ταχύτητα τοῦλάχιστον 8.000 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον. Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ εἶναι ἀρκετὰ δύσκολον καὶ ἀπὸ ἐδῶ ἀρχίζουν αἱ δυσκολίαι, αἱ ὁποῖαι ὅμως μὲ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν σιγά-σιγά ὑπερνικῶνται. Ἡ ἀρκίη ταχύτης τῶν 8000 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον ἐνὸς πυραύλου σημαίνει, ὅτι μὲ δυνάμειν ἔχει ἡ γῆ αὐτὸν πρὸς τὸ κέντρον τῆς, μὲ ἄλλην τὴν προσπάθειά οὗ πυραύλου νὰ ἐκφύγῃ εἰς τὸ διάστημα. Ἡ βαρύτης τοῦ (ἡ κεντρομόλος τοῦ δύναμις) καὶ ἡ φυγόκεντρος δύναμις τοῦ εἶναι ἴσαι. Καὶ ἂν μὲν κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ περὶ τὴν γῆν συναντᾷ ἀντίστασιν εἰς ἴχνη ἀέρος, μετ' ὀλίγον χρόνον θὰ πέσῃ εἰς τὴν γῆν. Ἄλλως θὰ κινήται ἐπ' ἀπειρον ὡς τεχνητὸς δορυφόρος, ὅπως κινεῖται καὶ ἡ σελήνη.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω σχῆμα εἰκονίζεται μέρος τῆς γῆς μὲ τὸν τηλεβόλον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ φανταστικοῦ βουνοῦ, ὕψους 1000 χιλιομέτρων. Ὅταν ἡ ἐκ τοῦ τηλεβόλου σφαῖρα ἐξέρχεται μὲ ταχύτητα 1, 2, 3... 7 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτον, πίπτει μετὰ πάροδον χρόνου τινὸς εἰς τὸ ἔδαφος. Ὅταν ὅμως ἡ ταχύτης ἐξόδου τῆς σφαίρας ἐκ τοῦ στομίου τοῦ τηλεβόλου εἶναι 8 χιλιόμετρα κατὰ δευτερόλεπτον, ἡ βαρύτης

ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Η ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πρότυπον στοργικῆς μητρὸς καὶ ἀφωσιωμένης συζύγου

ΕΥΣΤ. ΙΩΑΝ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπὸ τῆς μυθικῆς ἐποχῆς ἡ ἱστορία τῶν Ἑλλήνων παρουσιάζει πλῆθος στοργικῶν μητέρων καὶ συζύγων, αἱ ὁποῖαι πισταὶ εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἑστίαν καὶ παράδοσιν, ἀφιέρωσαν τὴν ζωὴν τῶν διὰ τὴν καλυτέραν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων τῶν, τὴν ἀνύψωσιν τῆς οἰκογενείας τῶν καὶ ἐγίναν ὀνομασταὶ διὰ τὴν προσήλωσιν εἰς τοὺς νόμους τῶν Θεῶν καὶ τῶν Πατέρων τῶν καὶ τὰ ἰδανικά τῆς φυλῆς τῶν.

Μεταξὺ αὐτῶν ἐξέχουσιν θέσιν κατέχει ἡ πιστὴ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῆς

Ἐκάλυψε τὸ πρόσωπό της, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ.

Ἰθάκης, Ὀδυσσεύς, ἡ Πηνελόπη. Ἡ Πηνελόπη, ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἰκαρίου καὶ τῆς νύμφης Περιβοῖας. Ὁ πατὴρ τῆς, Λακεδαιμόνιος ἦτο ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης Τυνδάρεω καὶ θεῖος τῆς ὀραίας Ἑλένης. Τὸ ἀρχικὸν τῆς ὀνομα ἦτο Ἀρνακία, μετωνομάσθη δὲ εἰς Πηνελόπην, ἀπὸ τὴν ἐπιδειξίοντα, πού εἶχε στὸν ἀργαλειό.

Ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ υἱὸς τοῦ Λαέρτη, βασιλέως τῆς Ἰθάκης, ὅταν ἦλθεν εἰς ἡλικίαν γάμου ἐσκέφθη νὰ ζητήσῃ ὡς σύζυγον τὴν Πηνελόπην, ἡ ὁποία ἦτο προικισμένη μὲ ψυχικὰ χαρίσματα.

Ὁ πατὴρ τῆς Ἰκάριος, ἐπειδὴ ὤπρην πολλοὶ μνηστήρες, ὥργανωσε ἀγῶνα δρόμου καὶ ὁ νικητὴς εἰς αὐτοὺς θὰ ἐγίνετο γαμβρὸς τοῦ. Νικητὴς τῶν ἀγῶνων ἀνεδείχθη ὁ Ὀδυσσεύς ὁ ὁποῖος καὶ ἐνυμφεύθη τὴν Πηνελόπην.

Ὁ Ἰκάριος ἐπέβη τὸν γαμβρὸν τοῦ Ὀδυσσεῆ νὰ παραμείνουν πλησίον τοῦ, ἀλλ' ὁ Ὀδυσσεύς ἤρνετο. Κατόπιν τῆς φορτικότητος τοῦ πένθερός τοῦ, ὁ Ὀδυσσεύς ἐστράφη πρὸς τὴν σύζυγόν τοῦ, καὶ τῆς εἶπε: «Πηνελόπη, λέγε μου, θέλεις νὰ παραμείνῃς πλησίον τοῦ πατρός σου ἢ θὰ μ' ἀκολουθήσῃς εἰς τὴν Ἰθάκην;» Ἡ Πηνελόπη πλήρης ἐντροπῆς, ἔρριπεν τὸν πέπλον τῆς καὶ ἐκάλυπεν τὸ πρόσωπόν της, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ. Τοῦτο ἐφάνερνε τὴν θέλησίν της ν' ἀκολουθήσῃ τὸν σύζυγόν της καὶ ἀφέθῃ ἐλευθερὰ ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς Ἰκάριον, ν' ἀναχωρή-

αὐτῆς καὶ ἡ φυγόκεντρος δύναμις εἶναι ἴσαι καὶ ἡ σφαῖρα περιστρέφεται περὶ τὴν γῆν, ὡς τεχνητὸς δορυφόρος. Εἰς τὸ σημεῖον Κ νοεῖται τὸ κέντρον τῆς γῆς.

ΕΥΑΓ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

σὴ δι' Ἰθάκην. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦ χωρισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐξωθὶ τῆς Σπάρτης, ἔστησε τὸ ἀγαλμα τῆς Αἰδοῦς.

Εἰς τὴν Ἰθάκην, ὁ Ὀδυσσεύς καὶ ἡ Πηνελόπη ἔζων βίον εὐτυχῇ. Τόσον δὲ πολὺ ἀγαποῦσε τὴν Πηνελόπην καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Τηλέμαχον, ὥστε ὅταν σὲ λίγο τὸν ἐξήτησαν νὰ ἐκστρατεύσῃ μὲ τοὺς ἄλλους βασιλεῖς ἐναντίον τῆς Τροίας, δὲν ἤθελε ν' ἀφήσῃ τ' ἀγαπημένα τοῦ πρόσωπα. Δι' αὐτὸ προσειποῖτο τὸν τρελλόν, ὅταν ἐφθασε εἰς τὰ ἀνάκτορά τοῦ ὁ Παλαμήδης, διὰ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ, καὶ ἐξευξεν ἓνα βουνὸν καὶ ἓνα Ταῦρον, γιὰ νὰ ὀργώσῃ καὶ νὰ σπείρῃ ἀλάτι. Ὁ σφὸς Παλαμήδης ὑπαυσιάζθη τὴν πονηρὰν σκέψιν τοῦ πολυμηχάνου Ὀδυσσεῆος καὶ ἐνῶ ἐκεῖνος ὥργωνε, ἀρπάξῃ τὸν μικρὸν Τηλέμαχον, πού ἦτο βρέφος καὶ τὸν βά-ζει μπροστὰ στὴν αὐλάκα τοῦ ὀργώματος. Ὁ Ὀδυσσεύς, ὅταν ἐφθασε πλησίον τοῦ βρέφους, ἠναγκάσθη ν' ἀλλάξῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν ζώων καὶ τοῦ ἀρότρου, διότι διαφορετικὰ θὰ κατεπάτουν τὸ βρέφος καὶ θὰ τὸ ἐφόνευον. Ἐταὶ ἐφανερώθη τὸ τέχνασμά τοῦ καὶ ἠναγκάσθη, μὲ πόνον καὶ θλίψιν, ν' ἀποχωρισθῇ τὴν λατρευτὴν τοῦ συζυγον καὶ τὸ μικρὸ τοῦ ἀγοράκι.

Ὁ Ὀδυσσεύς ἀνεχώρησεν διὰ τὴν Τροίαν καὶ ἀπουσίασε τῆς οἰκογενειακῆς τοῦ στέγης ἐπὶ εἰκοσαετίαν. Κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἡ Πηνελόπη, καίτοι ἐπολιορκήθη ὑπὸ

Ἠναγκάσθη ν' ἀλλάξῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν ζώων.

πολλῶν μνηστήρων, τῶν ὠραιότερων ἀνδρῶν τῆς Ἰθάκης καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν, καὶ φορτικῶς ἐπιέζετο παρ' αὐτῶν, παρέμενε ἡ πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη σύζυγος καὶ μητέρα. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ὀδυσσεύς μακρὰν τῆς βασιανίζεται ἀπὸ τὸν πόθον πῶς νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν λατρευτὴν τοῦ συζυγον καὶ τὸν ἀγαπημένον τοῦ υἱόν, πού τώρα θὰ τὸν βρῇ μεγάλον καὶ θὰ τὸν καμάρωσῃ. Ἐνας λόγος ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ: «Πῶς ν' ἀντικρύσῃ, ἔστω καὶ ἀπὸ μακρὰν, καπνὸν ν' ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν Ἰθάκην», λόγια πού μαρτυροῦν τὴν φιλοπατρίαν, τὴν νοσταλγίαν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν οἰκογένειαν. Καὶ οἱ Θεοί, πού πάντα, μὲ τ' ἀγρυπνα μάτια τοὺς, προστατεύουν πᾶν εὐγενὲς καὶ ὠραῖον, βοηθοῦν τὸν Ὀδυσσεῆ, νὰ ἐπιστρέψῃ σῶς εἰς τὴν πατρίδα τοῦ.

Τὰ νεοσύστατα κράτη

ΙΝΔΙΑ ΚΑΙ ΠΑΚΙΣΤΑΝ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

Στὰ νότια τῆς Ἀσίας, μεταξὺ τῆς ὁροσειρᾶς τῶν Ἰμαλαίων πρὸς βορρᾶν, τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ πρὸς δυσμᾶς, τῆς Ἰνδοκίνας πρὸς ἀνατολὰς καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ πρὸς νότον, ἀπλώνεται μιὰ ἀπέραντη χώρα, ἡ ὁποία παλαιότερα ἦταν γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα Ἰνδία.

Ἡ χώρα αὕτη, πού ἔχει ἑκτασί περὶ τὰ 4.200.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα καὶ πληθυσμὸ 480 ἑκατομμύρια κατοίκους—ἴσως καὶ περισσότερους ἀκόμη—μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1947, ἦταν ἀγγλικὴ ἀποικία. Γι' αὐτὸ ἐλεγόταν καὶ Βρεταννικὴ Ἰνδία.

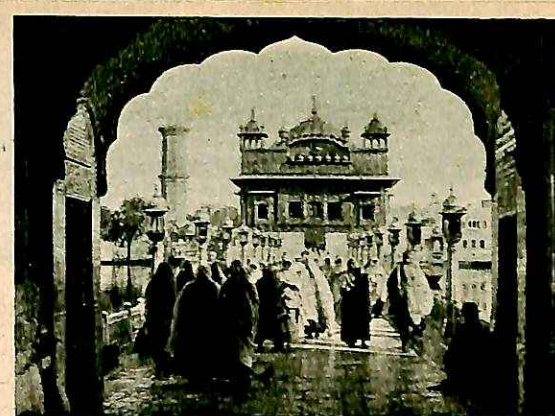
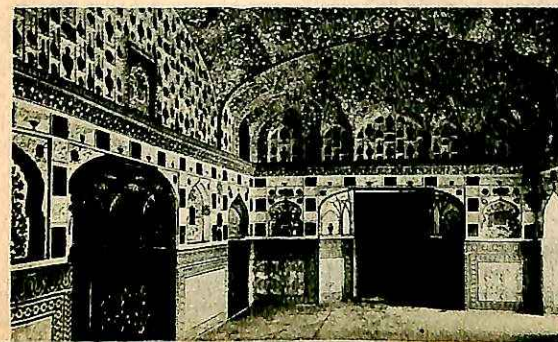
Τὸ ὄνομα Ἰνδία εἶναι ἀρχαιοτάτο. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὠνόμαζαν τὴν χώρα αὕτη Ἰνδική, ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος ἦταν γνωστὸς στοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες, στὸν ὁποῖον, ὅπως ξέρομε ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, ἐφθασε καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, κατὰ τὴν ἐκστρατεία τοῦ στὴν Ἀσίαν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴ πού αἱ Ἰνδία ἦταν ἀγγλικὴ ἀποικία, τὰ 4/5 τῆς χώρας τὰ διοικοῦσαν οἱ Ἀγγλοι. Τὸ ὑπόλοιπο τμήμα τῆς ἦταν χωρισμένο σὲ πολλὰ μικρά κράτη, τὰ ὁποῖα διοικοῦσαν ἐντόπιοι πρίγκιπες, πού εἶχαν τὸν τίτλο τοῦ Ραγιά ἢ Μαχαραγιά.

Στις 15 Αὐγούστου τοῦ 1947 αἱ Ἰνδία ἀπέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τους. Ἡ ἀπέραντη ὅμως αὕτη χώρα δὲν ἐγίνετο ἓνα κράτος, ἀλλὰ δύο. Τὸ ἓνα εἶναι τὸ Πακιστάν καὶ τὸ ἄλλο εἶναι ἡ Ἰνδία.

Ὁ λόγος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δύο αὐτῶν κρατῶν εἶναι καθαρὰ θρησκευτικὸς. Τὸ μὲν Πακιστάν περιλαμβάνει τοὺς Ἰνδούς, πού ἀκολουθοῦν τὴ Μωαμεθανικὴ θρησκείαν, ἡ δὲ Ἰνδία, ἐκείνους πού ἀκολουθοῦν τὸν Ἰνδουισμό ἢ Βραχμανισμό, πού εἶναι ἡ ἀρχαιοτέρα θρησκεία τῶν Ἰνδῶν.

Τὸ πῶς παράδοξο ὅμως εἶναι τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Ἀνακτόρου ἐνὸς Μαχαραγιά.

Ὁ Χρυσὸς Ναὸς τοῦ Ἀμριτσάρ.

τὸς αὐτοῦ τοῦ ναοῦ, ὥστε ἡ στέγη τοῦ εἶναι σκεπασμένη ἀπὸ ἐπιχρυσωμένους χάλκινες πλάκες.

Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἰνδοί, πού ἀκολουθοῦν τὸν βραχμανισμό, εἶναι ἀφωσιωμένοι στὴ θρησκείαν τους καὶ ἔχουν χτίσει γιὰ τὴ λατρεία τους ναοὺς ὀνομαστοὺς γιὰ τὴν ὠραιότητα καὶ τὸν πλοῦτο τους.

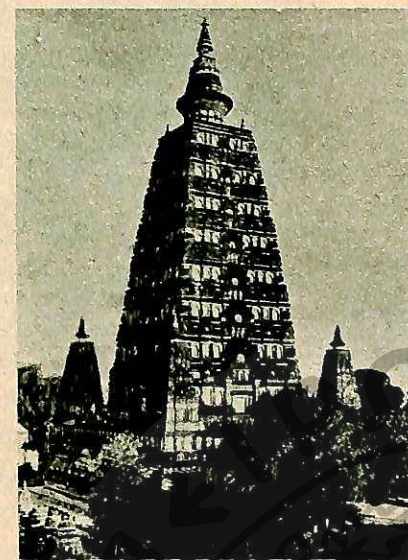
Ἐνας ἀπὸ τοὺς πῶς σεβαστοὺς ναοὺς γιὰ τοὺς Ἰνδούς εἶναι ὁ πυραμιδόσχημος ναὸς, πού ἐκτίσθηκε στὸ μέρος, ὅπου ὁ Βούδδας «ἐφωτίστηκε» κάτω ἀπὸ τὴν ἱερὴ συκιά καὶ ἐκήρυξε τὴ θρησκείαν τοῦ.

Ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλες τὶς μεγάλες πόλεις ὑπάρχουν ὠραιότατοι ναοί, πού μαρτυροῦν τὸ βαθὺ θρησκευτικὸ συναίσθημα τοῦ Ἰνδικοῦ λαοῦ, ὅπως καὶ ὠραιότατα ἀνάκτορα, τὰ ὁποῖα ἔχτισαν σὲ διάφορες ἐποχὲς οἱ διάφοροι ραγιαδες καὶ μαχαραγιαδες.

Σήμερα οἱ πλοῦσιοι αὐτοὶ πρίγκιπες, πού εἶχαν στὴν ἰδιοκτησίαν τους ὅχι μόνον τὴ γῆ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ὑπάρχουν. Τὸ κράτος τοὺς ἐπῆρε τὶς μεγάλες ἰδιοκτησίαις τους καὶ τὶς ἔδωσε στὸν πληθυσμό.

Τὰ δύο κράτη, πού ἐσχηματίσθηκαν μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἰνδιῶν ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποτελοῦν μέλη τῆς Βρεταννικῆς Κοινοπολιτείας.

Τὸ Πακιστάν ἔχει ἑκτασί ἐνὸς περίπου ἑκατομμυρίου τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ 83.000.000 κατοίκους. Ἡ Ἰνδία, ἡ ὁποία διαιρεῖται σὲ 14 αὐτοδιοικούμενες Πολιτείες ἔχει ἑκτασί 3.300.000 τετρ. χιλιόμετρα περίπου καὶ 380.000.000 κατοίκους. Ἀν καὶ ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἰνδῶν εἶναι ἀρχαιοτάτος, ἐν τούτοις δὲν ἔλαβε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ. Σήμερα μόνον καταβάλλουν καὶ τὰ δύο κράτη μεγάλες προσπάθειες γιὰ τὴν γρήγορην ἀνάπτυξιν τους.

Ὁ πυραμιδόσχημος ναὸς τοῦ Βούδδα.

θαυμασμὸ τοῦ ἐπισκέπτη γιὰ τὴν ὠραιότητα καὶ τὸν πλοῦτο τους.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πῶς ὀνομαστοὺς μουσουλμανικοὺς ναοὺς βρίσκεται στὴν πόλιν Ἀμριτσάρ, τοῦ Πακιστάν. Γιὰ τοὺς Μωαμεθανοὺς τῶν Ἰνδιῶν ὁ ναὸς αὐτὸς εἶναι τόσο σεβαστός, ὅσο εἶναι ὁ Ἅγιος Πέτρος τῆς Ῥώμης γιὰ τοὺς καθολικοὺς ὅλου τοῦ κόσμου ἢ ἡ Κάαμπα γιὰ τοὺς Ἀραβες Μουσουλμάνους. Μέσα στὸ ναὸ αὐτὸ βρίσκεται τὸ ἱερὸ βιβλίον τῶν Σίχ, ὅπως λέγονται οἱ Μωαμεθανοὶ τοῦ Πακιστάν, τοποθετημένο ἐπάνω σὲ ἓνα βωμό, οἱ δὲ πιστοὶ καθημερινῶς προσφέρουν σ' αὐτὸ πολὺτιμα δῶρα. Τόσος εἶναι ὁ πλοῦ-

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αρχαίας Κορίνθου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Ancient Korinth planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κουτσοῦ Ξάνθης μεταβαίνουν δι' ἀναδάσωσιν.
Juniors of Elem. school Koutsos Xanthe going to plant trees.

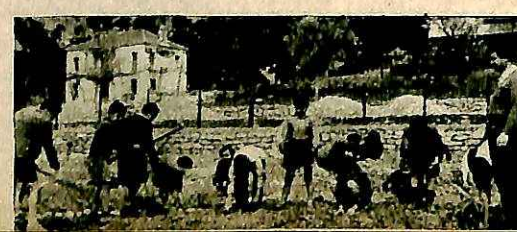

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αρζου 'Ορεσιτιάδος φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Arzos Thrace planting trees.

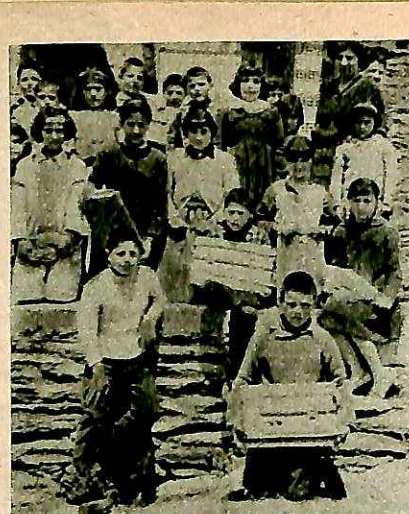

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Διδυμοτείχου ἔψαλλαν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.
Juniors of high school Didymoteichon sang the carols to raise money for the poor.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Τσαμαντᾶ Φιλιατῶν βοηθοῦντες τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. school Tsamanta Philiates helping in the reconstruction of their school.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ραϊνῆς 'Αγρινίου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Raini Agrinion planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αρεθούσης 'Ικαρίας βοηθεῖ εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου Διδακτηρίου.
Juniors of Elem. school Arethousa Ikaria helping in the reconstruction of their school.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Γυμνασίου Πλαίσιας Καλεντζίου ἐτοιμάζουν τὸν χώρον διὰ τὴν ἀναδάσωσιν.
Juniors of high school Plaisia Kalentzion working for the reafforestation.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ανω Ραβενίων 'Ηπείρου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Ano Ravenia Epirus planting trees.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Κορωπίου με δέματα δι' ἀπόρους.
Juniors of high school Koropi with parcels for the needy.

Ε.Σ.Ν. Α' καὶ Β' Δημ. Σχολ. 'Ασπροπύργου με δέματα διὰ τὰ πτωχὰ παιδιά τῆς ὑπαίθρου.
Juniors of 1st and 2nd Elem. school Aspropyrgos with gifts for needy schools.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μικροῦ 'Ελευθεχωρίου 'Ελασσόνης με δέματα διὰ τὰ Νοσοκομεία.
Juniors of Elem. school Mikron Elephterochorion with gifts for hospitals.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κάτω Μαλλακίων Ρεθύμνης εἰς τὸ 'Εθνικὸν 'Ορφανοτροφεῖον Ρεθύμνης ἐμοίρασαν δῶρα.
Juniors of Elem. school Kato Mallakia thymnon in front of the National Board House for boys where they distributed gifts.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βελόνης Ξάνθης περιποιοῦνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν.
Juniors of Elem. school Veloni-Xanthe looking after the trees they planted.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεγάρων με δέματα πλήρη ρουχισμοῦ δι' ἀκριτικὰ χωρία.
Juniors of Elem. school Megara with parcels for needy schools.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χαϊκαλίου Πατρῶν βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν.
Juniors of Elem. school Chaikalion Patras helping in the reconstruction.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γαλατᾶ Κυδωνίας παρέχουν Α' Βοήθειαν.
Juniors of Elem. school Kydonia rendering First Aid.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Εὐξεινουπόλεως Βόλου περιποιοῦνται τὸν σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. school Euxinoupolis Volos looking after their school garden.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αρμενίου Λαρίσης μεταφέρουν πέτρες διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικῶν λουτρῶν.
Juniors of Elem. school Armenion Larisa helping in the reconstruction of their school.

Ε.Σ.Ν. 6ης τάξ. 3ου Δημ. Σχολ. Νικαίας βαπτίζουν τρόφιμον βρεφικῆς στέγης.
Juniors of 3rd Elem. school Nikaia paid the expenses for christening a poor baby.

Ε.Σ.Ν. 5ου Δημ. Σχολ. 'Ηρακλείου Κρήτης με δέμα διὰ σχολεῖον τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης.
Juniors of 5th Elem. school Herakleion Crete with gifts for the school they have adopted.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Λιδωρικίου μετὰ τὴν δενδροφύτευσιν πλαγίᾳ τῆς Γκιώνας.
Juniors of high school Lidorikion returning from the reafforestation.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ρυγανίου Ναυπακτίας φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Riganion Nafpactia planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γκιώνας Ξάνθης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Giona-Xanthe planting trees.

ΦΙΛΗΜΩΝ ΚΑΙ ΒΑΥΚΙΣ

(Ὁβιδίου Μεταμορφώσεις VIII στιχ. 615-724)

«Ξένους Ξένισε»

Μετάφρασις. Θ. ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ, Γυμνασιάρχου

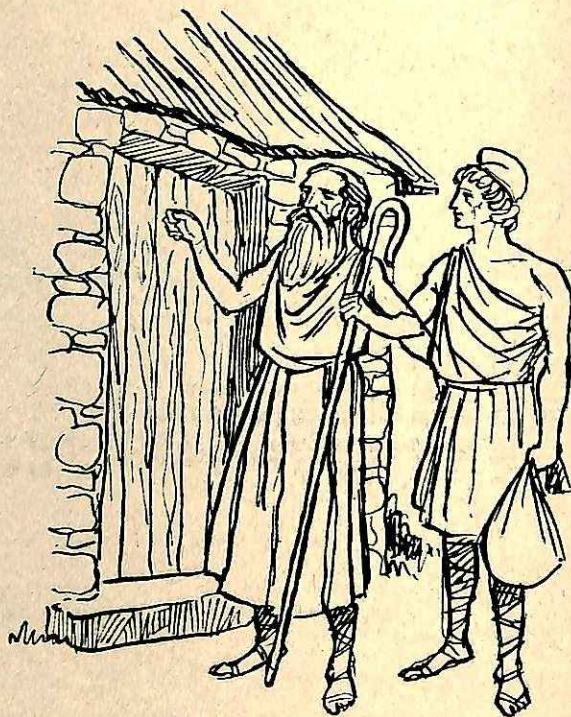
Πάνω σε λόφο Φρυγικό μ' ἕνα πεζούλι γύρω
μιά γέριχη βαλαντιδιά κοντά σ' ἕνα φιλόρα
κρύβουνε μία πολύ παλιὰ μὰ κι ὁμορφὴ ἱστορία.
Ἐκεῖ κοντὰ ἦταν μιὰ φορὰ τόπος κατοικημένος
μὰ τώρα βάλτους μὲ νερά κάθε διαβάτης βλέπει
ποὺ κολυμπᾶνε μονάχα πατιὰ καὶ βουτηχτάρια.
Μ' ἄνθρώπου ὁ Δίας τὴ μορφή ἦρθε σ' αὐτὸ τὸ μέρος
κι εἶχε μαζί καὶ τὸν Ἑρμὴ μὰ δίχως τὰ φτερά του.
Σὲ χίλια σπιτία γύρῃσαν, κατάλυμα ζητᾶνε
κι ὅλοι τοὺς ἄρνηθησαν, τοὺς κλείσανε τὶς πόρτες.
Ἐνα σπιτάκι μοναχὰ μὲ καλαμῆνια στέγη
φιλόξενα τοὺς ἄνοιξε τὴ φτωκικὴ του πόρτα.
Ὁ γέρος ὁ Φιλήμονας μὲ τὴ γριά Βαυκίδα
ἀπὸ τὰ νεῖτα τοὺς ἐκεῖ γερᾶσανε ἐνωμένοι.
Τὴ φτώχεια, ποὺ δὲν κρύβανε, ξεχνοῦν μὲ τὴν ἀγάπη.
Ὅλο τὸ σπίτι ἦταν οἱ δύο, δούλους νὰ μὴ ζητήσης,
ἦταν αὐτοὶ τ' ἄφροντα, αὐτοὶ κι οἱ ὑπηρετές.
Μόλις λοιπὸν οἱ οὐράνιοι πατῆσαν τὸ κατῳφλι
καὶ σκύβοντας ἐπέρασαν τὴ χαμηλὴ τὴν πόρτα
σκαμινιά γιὰ νὰ ξεκουραστοῦν, ὁ γέρος τοὺς προσφέρει,
ποὺ πάνω του ἔστρωσ' ἡ γρηὰ ἕνα χοντρὸ στρωσίδι.
Ἄνασκαλεῖται στὴ γωνιά τὴ χλιαρὴ τὴ στάχτη,
τὶς σπῖθες, ποὺ ζωντάνεψαν, μὲ φρύγανα τὶς τρέφει,
μὲ φύσμημα γεροντικὸ δυνάμωσε τὴ φλόγα
κι ἀπ' τὸ πατάρι τῆς διαδὶ σχισμένῃ κατεβάζει
μ' ἄλλα πολλὰ ξερόκλαδα. Τάσπασε καὶ σιμῶνει
χάλκινη χύτρα στὴ φωτιά κι ἐπειτα ξεφυλλίζει
λάχανο φρέσκο ποῦκοθεν ὁ γέρος ἀπ' τὸν κῆπο.
Σ' ἕνα δοκάρι δόλομανο πολὺν καιρὸ κρεμόταν
μιὰ πλάτη χοίρου καπνιστῆ. Τὴν ξεκρεμὰ καὶ ρίχνει
κομμάτι στὸ βραστὸ νερὸ μέσα νὰ μαλακώσῃ.
Βρίσκουν καὶ λόγια εὐχάριστα τὴν ὥρα νὰ ξεχάσουν.
Σ' ἕνα ντιβάνι ἀπὸ ἰτιά τινάζουν ἕνα στρώμα
ἀπὸ ψαθὶ τοῦ ποταμοῦ φτιαγμένο κι ἀπὸ πάνω
ἀπλώσαν ἕνα σκέπασμα, ποῦταν τὸ γιορτινὸ τους,
μὲ τὸ κρεβάτι ταιριαστὸ, τριμμένο ἀπὸ τὰ χρόνια.
Πάνω ξαπλώνονται οἱ θεοί. Κι ἐκεῖ ἡ γριά κοντὰ τοὺς
ἀναζωσμένη, τρέμοντας ξεσέρνει τὸ τραπέζι...
Σὰν ἀπὸ τ' ἄλλα πιὸ κοντὸ εἶχε τὸ τρίτο πόδι,
τὸ στερεώνει στὴ στιγμή μὲ μιὰ μικρὴ πετρούλα
κι ἴσιο τώρα τὸ σκούπισε μὲ δροσερὸ δυόσμο.
Πάνω του δίχρωμες ἐλῆες, τῆς Ἀθηνᾶς τὸ δῶρο,
καὶ κρᾶνια φθινοπωρινὰ σὲ διάφανο σιρόπι,
ραπάνια καὶ χλωρὸ τυρὶ φέρνει κι αὐτὰ μελᾶτα
ψημένα μέσ' τὴ χόβολη στὰ πῆλινα τὰ πιάτα...
Κι ἕναν κρατῆρα στήνουνε ἀπὸ τὸ ἴδιο ἄσπρη,
μὲ τὰ ποτήρια δλόγυρα ἀπὸ ὀξυὰ φτιαγμένα
καὶ κερωμένα μὲ κερί ξανθὸ καὶ μυρωδάτο.
Σὲ λίγο φαγητὰ ζεστά τοὺς ἔστειλε τὸ τζάκι
κι ἐφέρανε καὶ τὸ κρασί ὅχι παλιὸ στὰ χρόνια,
τὴ θέση δίνουν ἐπειτα στὸ δεύτερο τραπέζι.
Σῆκα, καρύδια καὶ μαζί χουρμάδες ζαρωμένους,
δασμάκηνα καὶ σὲ πλατεῖα πανέρια φέρνουν μῆλα,
σταφύλια κατακόκκινα κομμέν' ἀπὸ τὸ κλῆμα
καὶ μέσ' τὴ μέση βάζουνε ὀλόξανθη κηρήθρα.
Καὶ πάνω ἀπ' ὅλα τὰ καλά ἡ ἀγαθὴ τους ὄνη
κι ἡ εὐγενικιά τοὺς διάθεσ' ἡ πλοῦσια ξεχωρίζει.

Μὰ νὰ ποῦ — θάμ' ἀπίστευτο — βλέπουνε τὸν κρατῆρα
ὅσες φορὲς κι ἂν ἄδειασε μόνος του νὰ γεμίξῃ
κι ἀτέλειωτο μέσα σ' αὐτὸν νὰ μένῃ τὸ κρασί του.
Τὰ χέρια τοὺς σὲ προσευχὴ τὰ σήκωσαν μὲ τρόπο

συχώρεση γυρεῦοντας γιὰ τὸ φτωχὸ τραπέζι.
Εἶχαν μιὰ χίνα, φύλακα μοναχικὸ στὸ σπῖτι.
Κι ὁμῶς κι αὐτὴ ἐτοιμάζονταν τοὺς ξένους νὰ τὴ σφάζουν.
Γρήγορ' αὐτὴ μὲ τὰ φτερά πετώντας τοὺς κουράζει
κι ὅρα πολλὰ τ' ἀναγελᾷ τὰ γέρικά τους πόδια
Τέλος στὰ πόδια τῶν θεῶν κυνηγημένη τρέχει
καὶ τότες οἱ ἄθνατοι χάρι γι' αὐτὴν ζητᾶνε.
«Εἴμαστε ἐμεῖς — λένε — θεοί. Θὰ δώσουμε σὲ λίγο
στοὺς ἀσεβεῖς σας γείτονες μιὰν ἄξια τιμωρία.
Μόνον ἐσεῖς ἀπειραχτοὶ ἀπ' τὸ κακὸ θὲ νᾶστε
Τὸ σπῖτι σας ν' ἀφήσετε, πάρτε μας ἀπὸ πίσω
κι ἐλάτε πάνω στοῦ βουνοῦ τὴν κορυφὴ μαζί μας.

Πῆραν τὸ δρόμο πρόθυμα καὶ στὰ ραβδιά ἀκουμπώντας
στὸν μακρινὸν ἀνήφορο τὰ βήματά τους σέρνουν.
Ἀπείχαν ἀπ' τὴν κορφὴ μιᾶς σαϊτιάς τὸ δρόμο
σὰν γύρισαν τὰ μάτια τοὺς πίσω καὶ ξεχωρίζουν
νὰν' ὅλα μέσα στὰ νερά μιᾶς λίμνης βουλιαγμένα
κι ἀνέγγιχτ' ἀπ' τὸ χαλασμὸ μόνον τὸ φτωχικὸ τους.
Κι ἐνῶ θαυμάζουνε καὶ κλαῖν τὴ μοῖρα τῶν δικῶν τους
τὸ ταπεινὸ κολύβι τους, μικρὸ καὶ γιὰ τοὺς δύο τους,
ἄλλαξε κι ἐγίνε ναός, οἱ σπῖλοι τοὺς κολώνες,
τὰ μάρμαρά του ἀστράφτουνε κι οἱ σκαλιστὲς οἱ θύρες
κι ὀλόχρυση ἀκτινοβολεῖ ἡ χορταρένια στέγη.
Κι εἶπε μὲ στόμα γελαστὸ σ' αὐτοὺς τότε ὁ Κρονίδης:
«Πέστε, καλὲ μου γέροντα κι ἄξιά του ἐσὺ γυναῖκα,
σὰν τί νὰ θέλετε ἀπὸ μᾶς, σὰν τί νὰ ἐπιθυμῆτε;»
Δυὸ λόγια μόνον ἄλλαξε μαζί μὲ τὴ Βαυκίδα
κι εὐθὺς κοινὸν τὸν πόθο τοὺς φανέρωσ' ὁ Φιλήμων:
«Ζητᾶμε νᾶμαστ' ἱερεῖς φύλακες στὸ ναὸ σας
κι ὅπως μαζί περάσαμε μ' ἀγάπη τὴ ζωὴ μας,
μαζί κι οἱ δύο νὰ κλείσωμε τὰ μάτια μας γιὰ πάντα...»
Μῆτε νὰ ζήσω ἐγὼ νὰ ἴδω νὰ καίνε τὴ Βαυκίδα,
μῆτ' ἡ Βαυκίδα ζωντανὴ τὰ μάτια νὰ μοῦ κλείσῃ».

Τοὺς δίνουν οἱ ἄθνατοι ὅ,τι ζητοῦν μὲ πίστι.
Ὅση τοὺς ἔμεινε ζωὴ μὲσ' τὸ ναὸ περνᾶνε.
Κι ἐνῶ στὰ βάθρα τοῦ ἱεροῦ μιὰ μέρα καθισμένοι
ἐξηγντῆται ἀπ' τὰ πολλὰ τῶν γηρατειῶν τὰ χρόνια
ἀναθυμῶντανε μαζί τὶς συμφορὲς τοῦ τόπου,
ὁ γέρος βλέπει τὴ γριά, μὰ κι ἡ γριά τὸ γέρο
φύλλα νὰ βγάζουνε κι οἱ δύο, σὰ δέντρα νὰ φουντώνουν.
Κι ἐνῶ ψηλώναν οἱ κορφές καὶ νὰ μιλοῦν μπορούσαν
μὲ μιὰ φωνὴ λένε κι οἱ δύο: «χαῖρε, καλὸ μου ταῖρι».
Κι εὐθὺς τὸ στόμα ἐκλείστηκε, τὸ σκέπασεν ἡ φλούδα.
Μείναν τῶν δέντρων οἱ κορμοὶ ἀπὸ τὰ δυὸ κορμιά τους.

ΠΡΟΟΔΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἡ διαβίβασις εἰδήσεων, τηλε-
γραφημάτων καὶ τηλεφωνικῶν
συνδιαλέξεων διεξάγεται εἰς ὅλον
τὸν κόσμον, κατὰ κανόνα, μέσῳ
δικτύων ἀπὸ καλώδια. Διασπάζουν
τὰς χώρας ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον,
γεφυρώνουν ποταμούς καὶ καμμιὰ
φορὰ ὠκεανούς. Ἐντὸς τῶν πό-
λεων ἡ κατὰ μήκος τῶν σιδηρο-
δρομικῶν γραμμῶν ὑπαίθριοι ἀ-
γωγοὶ μήκους χιλιάδων χιλιόμε-
τρων ἐξυπηρετοῦν τὰς διαβίβ-
τεις. Καλώδια ὁμῶς ἡ ἀγωγοὶ τοῦ
εἶδους αὐτοῦ εἶναι δαπανηροί,
καὶ ἀπαιτοῦν εἰς βραχείας ἀποστά-
σεις ἐγκαταστάσεις ἐνισχύσεως, ὥ-
στε τὸ ρεῦμα, ποὺ ξεκινάει ἀπὸ
τὸν ὁμιλητὴν νὰ φθάσῃ εἰς τὸν
ἀποδέκτην μὲ ἐπαρκῆ ἐνέργειαν
(ἐντασιν).

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους εἰ-
σῆχθη ἀπὸ πολλοῦ ἡ ἀσύρματος
τηλεπικοινωνία, προκειμένου κυ-
ρίως διὰ μεγάλας ἀποστάσεις. Αἱ
μεγάλαι διηπειρωτικαὶ συνδέσεις,
ὡς π.χ. ἀπὸ Νότιον πρὸς Βόρειον
Ἀμερικὴν, πρὸς Εὐρώπην, Ἀφρι-
κὴν, Ἀσίαν καὶ Αὐστραλίαν, διε-
ξάγονται τῇ βοήθειᾳ τῶν ραδιο-
κυμάτων (ἀσύρματος τηλεπικοι-
νωνία). Ὅ,τι ἐφηρμόζετο μέχρι
σήμερον διὰ τὰς μακρινὰς συνδέ-
σεις ἀρχίζει ἤδη νὰ γίνεται καὶ
προκειμένου διὰ συνδέσεις σημείων
μὴ ἀπεχόντων πολὺ μεταξύ των.
Αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὸ κἀνῃ κανεὶς
χωρὶς πολλὰς δυσκολίας καὶ δα-
πάνας. Ἀπ' οὗτο ὁ ἄνθρωπος κα-
τέκτησε τὸ μυστικὸν τῆς χρησιμο-
ποιήσεως τῶν ὑπερβραχέων κυ-
μάτων εἰς τὴν τεχνικὴν, ἡ κατα-
νάλωσις ἐνεργείας πρὸς τὸν σκο-
πὸν αὐτὸν εἶναι σχεδὸν ἀμελη-
τέα. Τὸ ἐξαιρετικὸν πλεονέκτημα
αὐτῶν τῶν μικροκυμάτων, τὰ
ὅποια εἶναι μήκους μόνον μερικῶν
χιλιοστομέτρων ἤ ἑκατοστομέτρων,
συνίσταται εἰς τὸ ὅτι μπορεῖ κα-
νεῖς, ἀκριβῶς ὅπως τὶς φωτεινὲς
ἀκτίνες, νὰ τὰ συγκεντρώσῃ κα-
ταλλήλως εἰς δέσμην, τὴν ὁποίαν
νὰ κατευθύνῃ πρὸς τὴν ἐπιθυμη-
τὴν διεύθυνσιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν
αὐτὸν δὲν ἀπαιτεῖται παρὰ ἕν
μικρὸν κοῖλον κάτοπτρον ἀπὸ
μέταλλον, τὸ ὅποιον, ἀκριβῶς ὅ-

πως ἕνας προβολεὺς φωτός, συγ-
κεντρώνει τὰ ραδιοκύματα εἰς μίαν
δέσμην ἀκτίνων, καὶ τὰ ἐκπέμπει
πρὸς μίαν ὠρισμένην κατεύθυνσιν.
Ἐξῴθεν τῆς δέσμης αὐτῆς τὰ κύ-
ματα δὲν συλλαμβάνονται ἀπὸ
τὸν δέκτην. Κατὰ τὸν τρόπον αὐ-
τὸν ἐξασφαλίζεται καὶ ἡ μυστι-
κότης (ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀ-
νάγκη) τῶν διαβιβαζομένων μη-
νυμάτων.

Τέτοιοι ραδιοπομποὶ ὑπερβρα-
χέων κυμάτων, οἱ ὅποιοι ἐκπέμ-
πουν πρὸς μίαν μόνον διεύθυνσιν
εἶναι τόσο μικροὶ εἰς ὄγκον καὶ
τόσον εὐκόλουν νὰ κατασκευασθοῦν
ὥστε νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ τοὺς
μεταφέρῃ. Μία συσκευή τοῦ εἶ-
δους αὐτοῦ, ἀναπτυχθεῖσα ὑπὸ
τῆς Ἑταιρίας Τηλεφώνικης, καὶ ἡ
ὅποια λειτουργεῖ μὲ μήκος κύμα-
τος 7 ΚΗΖ., ὅπερ σημαίνει 7
δισεκατομμύρια κραδασμοὶ ἀνά
δευτερόλεπτον, μπορεῖ π.χ. νὰ
προσαρμοσθῇ στὸ τέμας μιᾶς ἡδῇ
ὑπαρχούσης τηλεφωνικῆς γραμ-
μῆς καὶ νὰ συνδέσῃ κάθε ἐπιθυμη-
τὸν σημεῖον, πρὸς τὸ ὅποιον κα-
τευθύνεται ἡ ἀκτινοβολία αὐτῇ.
Ἐὰν τὸ σημεῖον προορισμοῦ εὐρί-
σκειται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὄρα-
τότητος, τότε ἀρκεῖ ἕνας δέκτης
(ἀντισταθμός). Ἐὰν ὁμῶς τὸ με-
σολαβοῦν διάστημα εἶναι πολὺ με-
γαλύτερον, τότε μποροῦν νὰ κα-
τασκευασθοῦν μέχρι 0=10 ἐνδιάμε-
σοι σταθμοὶ (ἐνισχυταί), οἱ ὅποιοι
θὰ μεταδώσουν περαιτέρω τὰ μη-
νύματα.

Τέτοιες μικρὲς ραδιογέφυρες ἀπε-
δείχθησαν πολὺ χρήσιμες καὶ μάλι-
στα εἰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποί-
ας ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ σύνδεσις διὰ
τὴν μετάδοσιν μιᾶς συντόμου εἰ-
δήσεως ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου.
Π.χ. προκειμένου περὶ διοργανώ-
σεων πολιτικοῦ χαρακτήρος, καθ'
ὅς τὸ κοινὸν καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ
τοῦ τύπου ἐπιθυμοῦν νὰ διεξά-
γουν συνδιαλέξεις καὶ νὰ ὑποβά-
λουν ἀναφοράς, ἡ ἀκόμη προκει-
μένου περὶ ἐκθέσεων, ἡ κίνησις
τῶν ὁποίων διαρκεῖ μερικὰς μό-
νον ἡμέρας.

Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν περιπτώ-
σεων αὐτῶν γίνεται οἰκονομικῶς

τέρα τῇ βοήθειᾳ τῶν ὡς ἄνω συ-
σκευῶν, διότι μία μονιμωτέρα ἐγ-
κατάστασις, ὡς ἡ προέκτασις τοῦ
ἤδη ὑπάρχοντος τηλεφωνικοῦ κα-
λωδίου καὶ χρόνον θὰ ἀπήτηται
καὶ μεγαλυτέραν δαπάνην.

Αἱ συσκευαὶ αὗται εὐρίσκουν
εὐρυτάτην χρησιμοποίησιν καὶ ἐν
καιρῷ μεγάλων ἀτυχημάτων ἡ
καταστροφῶν προκαλουμένων ἀ-
πὸ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως. Κατ'
αὐτὰς αἱ ὁμάδες διασώσεως εἶναι
ἀνάγκη νὰ συνδεθοῦν ταχέως μὲ
τὴν βάσιν των. Ἐπίσης εἰς περι-
πτώσεις ἐπισκέψεων μεγάλων προ-
σωπικοτήτων, καθ' ὅς τὰ σώματα
ἀσφαλείας καὶ ὁ τύπος χρειάζον-
ται νὰ συνδεθοῦν μὲ τὰς προϊ-
σταμένους Ἀρχὰς ὡς καὶ εἰς πε-
ριπτώσεις στρατιωτικῶν ἐπιχει-
ρήσεων διὰ τὴν ἐπαφὴν τῶν
μονάδων μὲ τὰ Ἐπιτελεῖα. Αἱ τα-
χυδρομικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ οἱ σι-
δηρόδρομοι μποροῦν νὰ διευκο-
λυνθοῦν τὰ μέγιστα ἀπὸ τὰς συ-
σκευὰς αὐτάς. Βιομηχαναὶ καὶ
ὀρυκταί, πετρελαιοπηγαὶ καὶ ἄλ-
λαι ἐπιχειρήσεις ἐξασφαλίζουσαι
μεγάλην ἐξυπηρέτησιν τῶν συμ-
φερόντων των μὲ τὸν τρόπον
αὐτὸν τηλεπικοινωνίας ἤρχισαν
ἤδη νὰ ἐφοδιάζονται μὲ αὐτάς.

Εἰς σταθμοὺς διανομῆς καὶ πα-
ροχῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας διατί-
θεται ἡ ὡς ἄνω συσκευή μὲ χωρι-
στὸν κινητῆρα βενζίνης. Μπορεῖ
ἐξ ἄλλου νὰ λειτουργήσῃ καὶ μὲ
μπατταρίαν ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἀδύ-
νατος ἡ σύνδεσις τῆς μὲ τὸ ὑπάρ-
χον δίκτυον. Μὲ τὴν βοήθειαν μιᾶς
τέτοιας συσκευῆς μποροῦν νὰ διε-
ξαχθοῦν συγχρόνως 6 (ἕξ) συν-
διαλέξεις μεταξύ τῶν ἄκρων θέσεων.

Ἡ εἰκονιζομένη ἐγκατάστασις ἀποτελεῖ
ραδιογέφυραν, μέσῳ τῆς ὁποίας καθίστα-
ται δυνατὴ ἡ ἀσύρματος μετάδοσις πολ-
λῶν τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων συγχρόνως.
Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἡ ραδιογέφυρα με-
ταδίδουσα πολυτίμους πληροφορίες σχε-
τικῶς μὲ τὴν διανοίξιν νέου αὐτοκινητο-
δρόμου.

Ξεφυμίζοντας την Ιστορία μας

ΜΟΣΧΩ ΤΖΑΒΕΛΛΑ

Ένα εκπληκτικό φαινόμενο γυναικείας ανδρείας. Ο Άλφ Πασάς θέλοντας να εξοντώσει τους Σουλιώτες, απέφασε να ενεργήσει μια γενική επίθεση. Η μάχη άρχισε λυσσώδης από την αύγη και ως το βράδυ δεν έλεγε να τελειώσει.

Από τον μεγάλο όμως καύσωνα — ήταν Ιούλιος — και τον συνεχή πυροβολισμό, τα όπλα και των δύο μαχομένων καταντούν άχρηστα και σιγά-σιγά σταματούν οι πυροβολισμοί.

Τότε η Μόσχω Τζαβέλλα νόμισε, ότι οι Τουρκαλβανοί είχαν υπερίσχυσει κι άρχισαν να σφάζουν τους Σουλιώτες. Φωνάζει λοιπόν μερικά ένθουσιώδη λόγια σε καμιά τετρακοσάρια γυναίκες, που είχε γύρω της όπλισμένες και γυμνώνοντας το γιαταγάνι της όρμα κατά των έχθρων. Όλες την ακολουθούν άσυγκράτητες κι επέφεραν μια τέτοια καταστροφή στους τουρκαλβανούς, που σε λίγο τους είχαν τρέψει σε άτακτη φυγή.

ΚΑΚΟΣ ΟΙΩΝΟΣ

Όταν ο Μέγας Άλέξανδρος βρισκόταν στη Βαβυλώνα, καθώς επέστρεφε μια μέρα απ' το λουτρό, αντίκρουσε ξαφνικά μέσα στην αίθουσα τελετών του ανάκτορου του έναν άγνωστο, που είχε φορέσει τη μεγάλη βασιλική στολή του και καθόταν στο θρόνο.

— Ποιός είσαι σύ, τον ρώτησε.

Μα εκείνος του απήντησε με άναρθρες κραυγές. Ήταν τρελλός. Έτρεξαν, έννοείται, άμέσως οι φρουροί και τον έπληραν από κεί. Άλλ' ο Άλέξανδρος αισθάνθηκε για πρώτη του φορά κάποια ανησυχία.

— Κακός οίωνός, είπε στους στρατηγούς του. Και δεν είχε άδικο, γιατί μετά ένα μήνα ο άνιγκτός αυτός βασιλιάς πέθανε, αφήνοντας στην Ιστορία το πιο ένδοξο όνομα του κόσμου.

KIMΩN

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Έλαιοχωρίου Καλαμάτας με δώρα δια τους άσθενείς του Άσύλου Ανιάτων της πόλεως.

Juniors of Elem. school Eleochorion with gifts for the Invalids' Home.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΤΕΧΝΗΤΗ ΑΝΑΠΝΟΗ

Ένα άτύχημα μπορεί να έχει ως συνέπεια το σταμάτημα της αναπνοής ενός ανθρώπου. Οι περισσότεροι γνωρίζουν ότι αυτό συμβαίνει συνήθως εις τα θαλάσσια δυστυχήματα. Υπάρχουν όμως πολλές άλλες αιτίες, που μπορεί να προκαλέσουν το σταμάτημα της αναπνοής: ηλεκτροπληξία, δηλητηριάσεις από άερια, άναμμένο μαγκάλι, άσφυξία κ.λ.π. Γι' αυτό η γνώσις της τεχνητής αναπνοής είναι άπαραίτητη σε κάθε άνθρωπο.

Ο Άμερικανικός Έρυθρός Σταυρός χρησιμοποιεί τελευταίως, ιδίως όταν πρόκειται για παιδιά ή βρέφη, μια νέα μέθοδο. Η μέθοδος αυτή είναι άπλη, μπορεί να εφαρμοσθή σε κάθε χώρο, χωρίς δυσκολίες και με μικρή προσπάθεια. Είναι η μέθοδος έμφυσήσεως άέρος από στόματος εις στόμα.

Όδηγία

— Τοποθετούμε το παιδί με τη ράχη επί του εδάφους (άνάσκελα). Άνασηκώνουμε τον λαιμό του και σπρώχνουμε το κεφάλι του προς τα πίσω. — Καθαρίζουμε με το δάκτυλό μας το στόμα του από τυχόν ξένες ουσίες, (βλένες, σίελο, τροφές κ.λ.π.) και φροντίζουμε να τραβήξωμε τη γλώσσα προσεκτικά προς τα έξω.

— Σκεπάζουμε το στόμα του παιδιού με το στόμα μας.

— Φυσούμε με άρκετή δύναμι έως ότου οι πνεύμονές του γεμίσουν άερα. Όταν πρόκειται για βρέφη, φυσούμε πολύ έλαφρά, άπλως όσο να διευρυνθή ο θώραξ.

— Άπομακρύνουμε το στόμα μας από το δικό του για να άφήσωμε τον άερα να εξέλθη.

— Έπαναλαμβάνουμε την προσπάθεια κάθε τρία δευτερόλεπτα έως ότου επανέλθη η αναπνοή.

— Έν τώ μεταξύ φροντίζουμε να ειδοποιηθή ο ιατρός.

(Άπό το περιοδ. του Άμερ. Ε.Σ.Ν. Α.Ι.Ι.Ι.Ι. News)

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Άνθοχωρίου Βουτιάς φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου των.

Juniors of Elem. school Anthochorion caring for the cleanliness of their school.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολείου Άνοιξας Γρεβενών άσκούμενοι εις τας πρώτας βοηθείας.

Juniors of Elem. school Anoxis Grevena practicing in first aid.

Είδε πώς πατούσαν σε νησί

ΣΤΟ ΕΡΗΜΟΝΗΣΙ

(5)

— Μανταλάκη μου, έκανε ο Τζών κατατρομαγμένος. Μην κάνεις τέτοια άστεία. Άνοιξε τα μάτια σου γρήγορα.

— Έννοια σου, άφεντικό, είπε ο Άντουν άμέσως. Τρίβε του τα χέρια σύ, κι εγώ θα του ρίξω λίγο νερό και θα στον κάνω σε μια στιγμή περδίκι.

— Τραπέζι πρώτης άπόψε!

Εύτυχώς ένα ρυάκι, που περνούσε από κεί, του προμήθευσε το νερό που ήθελε, κι ο καλός μουτσος, ύστερα από λίγο, «νά, νά» έφώναξε καταχαρούμενος. «Ζωντάνεψε, άφεντικό, ζωντάνεψε ο δάσκαλος!»

— Μπράβο, μπράβο, Άντουν, είπε ένθουσιασμένος ο Τζών κι άγκάλιασε πάλι το χορδιδάσκαλό του με νέα δάκρυα και συγκινητικά έπιφωνήματα.

Ο άγαθός Μανταλάκης σε λίγο είχε συνέλθει. Και τώρα ο Τζών έκανε ό,τι μπόρεσε για να του δώσει λίγο θάρρος, προσπάθησε

να τον πείση πώς πολλοί Ροβινσώνες ταλαιπωρήθηκαν, αλλά στο τέλος έσώθηκαν, κι έτσι ο Μανταλάκης φάνηκε πώς πραγματικά άρχισε να χωνεύη τη νέα κατάστασι. Άρχισε να το παίρνη άπόφασι σά να λέμε.

Ο Τζών λοιπόν τον άφησε εκεί μαζί με τον Άντουν και προχώρησε μόνος του για την κορυφή του λόφου. Μ' αλλοίμονο... Με τίς πρώτες ματιές που έρριξε από κεί πάνω, ή πικρή αλήθεια φανερώθηκε μπρός του σκληρή, άμετάβλητη, άδυσώπητη. Πατούσαν σε νησί. Σ' ένα νησί όχι πολύ μικρό, αλλά πάντως νησί και κατά τα φαινόμενα σ' ένα νησί πανέρημο.

Το θλιβερό νέο προσπάθησε ο Τζών να το άναγγείλη με όσο μπόρουσε μαλακώτερο τρόπο στους συντρόφους του.

Άρνι.

Και τα κατάφερε, φαίνεται, καλά, γιατί ο χορδιδάσκαλος δέχτηκε το άγγελμα σχεδόν με άπάθεια.

— Το πρώτο που πρέπει να κάνωμε τώρα, είπε ο Τζών, είναι να στεγασθούμε. Πού θα κοιμόμαστε; Πρέπει να βρούμε μια κατοικία.

— Βέβαια, είπε ο Μανταλάκης. Άς είναι όσο θέλει μικρή, αλλά να κοιτάξωμε νάχη τουλάχιστο μια καλή κουζίνα.

Μοσχάρια.

Οι νέοι Ροβινσώνες

Χώθηκαν κι οι τρεις προς τα εκεί.

— Κουζίνα, είπες;... Χμ... Άς βρούμε πρώτα τη φωτιά, κι ύστερα βλέπομε για την κουζίνα...

— Φωτιά;! Ό... καλά που μου το θυμήσες, αγαπητέ μου Τζών. Είμαστε χωρίς φωτιά!... Μά... μά... μ' αυτό δεν ύποφέρεται. Πώς θα κάνωμε χωρίς φωτιά; Καλά, σήμερα θα περάσωμε μονάχα με καρπούς. Άλλ' από αύριο; Ά, δε γίνεται. Άύριο έννοώ να φάω κάτι μαγειρεμένο. Πού είσαι, Άντουν. Το πρωί να φροντίσης για φωτιά.

— Μάλιστα, δάσκαλε. Πρωί-πρωί θα τρέξω να βρώ σπέρτα, είπε ο Άντουν χαμογελώντας πονηρά.

— Κι αν δε βρή; ρώτησε ο Τζών.

— Έ, τότε, είπε ο Μανταλάκης,... θα ψωνίσουμε κάτι έτοιμο από καμιά ταβέρνα και θα φάμε. Δέ μπορούμε να τρεφώμαστε μόνο με ξερούς καρπούς.

— Φυσικά. Κι αν δε βρής τίποτα στην πρώτη ταβέρνα, πηγαίνεις και σε δεύτερη... είπε ο Τζών στον Άντουν κι έσκασε στα γέλια.

Με το άκουσμα του γέλιου ήρθε στην πραγματικότητα ο καυμένος ο χορδιδάσκαλος και χτυπώντας το μέτωπό του με το χέρι:

— Όχι, έκανε, τί κάθουμαι και λέω... Είδες, είδες, Τζών; Είν' αδύνατο να

Όλα τ' άλλα μαζί του.

το χωνέψω πώς είμαστε έξω από τον κόσμο, όλο-μόναχοι, σ' ένα ξερονήσι.. Μά είναι άπίστευτο έντελώς άπίστευτο... Είμαι.. είμαι... είμαι...

— Ά, όχι, σε παρακαλώ, Μανταλάκη μου, μη μου πέσης πάλι κάτω. Συγκρατήσου. Κάνε κουράγιο τέλος πάντων. Πάρτο άπόφασι.

— Ναί, ναί... έχεις δίκιο, άδελφέ μου Τζών...

Τώρα, είχαν κατεβή πιά απ' το λόφο και συζητώντας για το πώς πρέπει ν' αντιμετώπισουν την τραγική κατάστασι, στην όποια βρέ-

Κατσίκες.

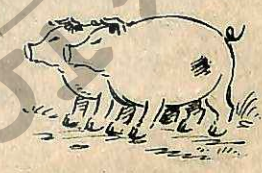
θηκαν τόσο ξαφνικά, προχωρούσαν σιγά απ' την άλλη μεριά του λόφου. Όπότε ο Άντουν, που είχε προχωρήσει μόνος του προς ένα κολπίσκο, γύρισε πίσω τρέχοντας και φωνάζοντας θριαμβευτικά:

— Έδώ, εδώ τραπέζι πρώτης άπόψε, άφεντικά! Για δήτε!

Και σκύβοντας, άφησε στο χώμα μερικά μύδια, στρείδια κι άλλα τέτοια θαλασσινά.

— Ό, μ' αυτά είν' έσοχα πράματα! Δόξα σοι ο Θεός, είπαν οι δυο φίλοι μαζί.

— Μόνο που είμαστε άναγκασμένοι

Πουρνόπουλα.

Ο ΠΑΜΠΟΝΗΡΟΣ ΒΟΣΚΟΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Κάποια βραδιά στο σπίτι ενός βοσκού, που ζούσε έξω από το χωριό, παρουσιάστηκε μια μαυροφορεμένη γυναίκα. Στάθηκε μια στιγμή στο κεφαλόσκαλο κι ύστερα χτύπησε δυνατά την πόρτα. «Ποιός είναι;» ρώτησε από μέσα ο βοσκός. — «Ανοιξε, του άπαντησε η γυναίκα, και μὴν ἀργῆς!» — «Ποιά είσαι, κυρά μου; τὴν ἔρωτᾷ. — «Εἰμαι ἡ ἀρρώστια ἡ εὐλογία, τοῦ ἀποκρίνεται ἐκείνη, καὶ ἤρθα νὰ μοῦ δώσης τὸ καλύτερό σου ἀρνί, γιατί ἄλλιως θὰ σὲ πιάσῃ ἡ ἀρρώστια καὶ θὰ πεθάνῃς.» Ὁ βοσκὸς στάθηκε μιά στιγμή σκεπτικός. Ὑστερα χαμογέλασε πονηρὰ καὶ τῆς εἶπε: «Ἀκουσε, κυρά μου, ἐγὼ ξέρω καλὰ πὼς τὴν βλογιά τὴν ἐβγαλα σὰν ἡμουν μικρὸς καὶ δὲν ἔχω φόβο νὰ τὴν ξαναβγάλω. Πήγαινε λοιπὸν στὸ καλὸ.»

Πᾶει ὁ βοσκὸς νὰ κοιμηθῇ, ἀλλὰ σὲ λίγο τὸκ!... τὸκ!... ξαναχτυπᾷ ἡ πόρτα. Ἀνοίγει, βλέπει μπροστά του δεύτερη μαυροφόρα, τὴ Διφθερίτιδα, πού τοῦ εἶπε τὰ ἴδια.

νὰ τὰ φᾶμε ὡμά... πρόσθεσε ὁ χοροδιδάσκαλος. Εἶναι τουλάχιστο πολλὰ; — Οὐ... Ὅσα θέλεις, δάσκαλε. Ὁλόκληρα συντάγματα.

Αὐτὸ καθούσχασε ἀρκετὰ τὸ Μανταλάκη καὶ ξεκίνησε, γιὰ νὰ θανατῶσῃ τὰ συντάγματα ἀπὸ κοντὰ, ἀλλὰ τὸν ἐσταμάτησε ὁ Τζῶν:

— Νά, λοιπὸν, τὸ σπίτι μας. Ἐδῶ θὰ κοιμόμαστε ὥσπου νὰ βροῦμε καλύτερο.

Κι ἔδειξε ἕνα πελώριο δέντρο, καμμιὰ τριανταρὶά μέτρα ψηλὸ καὶ μὲ διάμετρο στὴ βάσι ὡς τρία μέτρα. Ἡ βάσι του ἦταν κούφια κι εἶχε κι ἕνα μικρὸ ἀνοιγμα ἀντὶ πόρτα.

— Ὡραῖο, πολὺ ὡραῖο φαίνεται, εἶπε ὁ χοροδιδάσκαλος, ἀλλ' ἂς πᾶω πρῶτα στὸ στρατόπεδο τῶν ὁστράκων νὰ πάρω ἕνα πρόχειρο μεζέ, καὶ βλέπω ὥστε τὸ σπίτι.

Ὁ πρόχειρος μεζὲς του ἦταν τουλάχιστο μιᾶς ὥρας γεύμα! Κι ἅμα τέλος πάντων ἱκανοποιήθηκε κάπως, πῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν κατοικία τους. Τώρα ὅμως οἱ ἀγαπητοὶ μας ναυαγοὶ δοκίμασαν ξαφνικά μιά πολὺ πιὸ εὐχάριστη ἐκπληξί. Τους ἤρθε ἕνα δῶρο ἀπὸ τὰ πιὸ ἀνέλπιστα.

Καθὼς ὁ χοροδιδάσκαλός μας κοιτοῦσε κάτι πουλιὰ πού πετοῦσαν λίγο πιὸ πέρα, κι ἐκλαίγε τὴ μοίρα του, πού δὲν εἶχε οὔτε ὄπλο οὔτε κανένα

Ὁ βοσκὸς τὴν ἔδιωξε καὶ αὐτὴ μὲ τὴν ἴδια δικαιολογία.

Ἀλλὰ τὰ βάσανα τοῦ βοσκὸς δὲν εἶχαν τελειώσει ἀκόμα. Μόλις πῆγε νὰ πλαγιάσῃ, νέος κτύπος στὴν πόρτα, νέα μαυροφόρα. «Τί θέλεις κι ἐσύ, κυρά μου» τὴν ἔρωτᾷ. — «Ἐγὼ τοῦ ἀπαντᾷ ἐκείνη, εἰμαι ἡ Πανούκλα κι ἤρθα νὰ σὲ πάρω. Ἀλλ' ἂν θὰ μοῦ δώσης τὸ καλύτερό σου ἀρνί, τότε πηγαίνω στὴν παρακάτω γειτονιά». Αὐτὴ τὴ φορά ὁ βοσκὸς τᾶχασε. Τὴν πανούκλα δὲν τὴν εἶχε ξαναβγάλει κι ἤξερε ὅτι ἦταν ἡ χειρότερη ἀρρώστια. Τί νὰ κάνῃ λοιπὸν; Τὴν ἐπῆγε στὴ στάνη, τῆς διάλεξε τὸ καλύτερό του ἀρνί καὶ τὸ φορτώνεται στὴν πλάτη γιὰ νὰ τῆς τὸ πᾶσῃ στὸ σπίτι της. Ἀφοῦ πέρασαν ἀνάμεσα σ' ἐρμιεὺς καὶ σὲ λαγκάδια, ἐφθασαν μπροστὰ σ' ἕνα θεώρατο παλάτι. «Αὐτὸ εἶναι τὸ σπίτι μου!...» τοῦ λέει ἡ Πανούκλα. Μπαίνουν μέσα, καὶ τί νὰ ἴδῃ ὁ βοσκός; Ὅλο τὸ σπίτι ἦταν γεμάτο καντήλια, πού φωτοβολοῦσαν σὰν ἀστέρια. «Κύριε ἐλέησον, ἔκανε ὁ βοσκός, ὅλος θαυμασμός. Τί εἶναι αὐτὰ τὰ καντήλια;» — «Αὐτὰ τὰ καντήλια, τοῦ λέει ἡ Πανούκλα εἶναι οἱ ζωὲς τῶν ἀνθρώπων. Ὅσο καίει τὸ καντήλι τοῦ καθ' ἑνός, τόσο ὁ ἀνθρώπος θὰ ζήσῃ.

— «Εἶναι καὶ τὸ δικό μου καντή-

λι ἔδῳ μέσα;» ρωτᾷ μὲ περιέργεια ὁ βοσκός.

— «Καὶ βέβαια εἶναι!... τοῦ ἀποκρίνεται ἡ Πανούκλα. Νὰ το!...» Καὶ τοῦ δείχνει ἕνα καντήλι μὲ γεμάτο τὸ λάδι ὡς ἑπάνω, πού ἐλαμπε.

— «Καὶ δὲν μοῦ λές, ρωτᾷ μὲ πονηριὰ ὁ βοσκός, αὐτὸ τὸ καντήλι δείχνει πὼς θὰ ζήσω πολλὰ χρόνια;

— «Καὶ βέβαια θὰ ζήσης, τοῦ ἀπαντᾷ ἡ Πανούκλα...»

— «Τότε, κυρά μου, τῆς λέει ἀμέσως ὁ παμπόνηρος βοσκός, δὲν σ' ἔχω ἀνάγκη!... Καὶ παίρνει πάλι τὸ ἀρνί στὴς πλάτες, καὶ κατεβαίνει τρεχάτος ὡς τὸ χωριό.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἔτσι ὁ τοσπάνης κατᾶφερε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξυπνάδα του νὰ σώσῃ τὸ καλύτερό του ἀρνί.

Ἦταν ἡ μητέρα του

ΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΠΕΡΩΜΕΝΟ

II

Μ' αὐτὸ τὸ λαμπρὸ πεπρωμένο μπροστά του καὶ μὲ τὴ φλόγα, πού ἔχουν τὰ εὐφάνταστα νιάτα, ὁ Ράφ Γκράνφληντ ξεκίνησε γιὰ νὰ ζητήσῃ τὴν κόρη, τὸ θησαυρὸ καὶ τὸ σεβασμιο σοφὸ, πού θὰ τοῦ πρόσφερε μιά ἀπέραντη αὐτοκρατορία. Μὰ τοὺς βρῆκε; Ἀλλοίμονο! Δὲν περνοῦσε τὸ κατώφλι τῆς μητρικῆς του καλύβας μὲ τὴν ὀσι θριαμβευτοῦ μὲ εὐγενέστερο πεπρωμένο ἀπ' τοὺς συντρόφους του, ἀλλὰ μᾶλλον μὲ τὴ βαρεῖα καρδιά ἀνθρώπου, πού ἀγωνίζεται μὲ ἐξωριστὲς καὶ συνεχεῖς ἐναντιότητες. Εἶχε γυρίσει, ἀλλὰ μόνον μιά φορά, γιὰ ν' ἀφίσῃ λίγο τὸ ραβδί τοῦ ὁδοιπόρου, πιστεύοντας πὼς ἡ καταπονημένη ὄριμη ἡλικία του θὰ κέρδιζε κάτι ἀπ' τὴν ἐλαστικότητα τῶν νιάτων του, ἐκεῖ ὅπου τοῦ εἶχε ἀποκαλυφθῇ τὸ τρίπτυχο πεπρωμένο του. Λίγα πράγματα εἶχαν ἀλλάξῃ στὸ χωριό, γιὰ αὐτὸ δὲν ἦταν ἀπ' τοὺς προκομμένους τόπους ὅπου ἡ ἐνημερία ἐνὸς ἔτους κάνει περισσότερα ἀπ' τὴν παρακμὴ ἐνὸς αἰῶνος. Νά, οἱ φτελιές, πού ἔγερναν, εἶχαν κάτι τὸ ἐπιβλητικώτερο. Τὰ μαυρισμένα ἀπ' τὴν πολυκαιρία σπῖτια ἦταν στολισμένα μὲ πυκνότερο στρώμα ἀπὸ πράσινα βρύα, καὶ χωρὶς ἀμφιβολία, ὕψιραν κάπως περισσότερες πλάκες στὸ νεκροταφεῖο, μὲ δνόματα, πού ἄλλοτε ἦταν πολὺ γνωστὰ στὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ. Ἐν τούτοις συνοψίζοντας ὅλη τὴ ζημιὰ, πού εἶχαν προξενήσει δέκα χρόνια, τοῦ φαίνονταν ὅτι μόλις ἐκείνο τὸ πρῶ εἶχε φύγει, ὅτι εἶχε δὴ ἕνα ὄνειρο ὅλη τὴν ἡμέρα μέχρι τὸ βράδυ. Ἐνῶθε ὅμως τὴν καρδιά του γερασμένη, γιὰ τὸ χωριὸ δὲν τὸν θυμόταν ὅπως τὸ θυμόταν αὐτὸς.

— Νά ἡ ἀλλαγὴ! Ἀναστῆναζε, χτυπώντας τὸ χερί ἐπάνω στὸ στήθος του.

— Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ σκεπτικὸς ἀνδρας, πού τὸ πρόσωπό του φανερώνει ἔγνοιες καὶ κούρασι ἀπ' τὴν περιπλάνησι στὸν κόσμον, καὶ πού τὸν βαραίνει ἡ διάψευσι τῶν ἐλπίδων του; Τὰ νιάτα, πού τόσο χαρούμενα πέρασαν δὲν ξαναγυρίζουν!

Τώρα ὁ Ράφ Γκράνφληντ βρισκόταν στὴν αὐλόπορτα τῆς μητέρας του, μπροστὰ σ' ἕνα μικρὸ σπιτάκι, ὅπου ἡ γριά κυρία μὲ τὰ πενιχρά, ἀλλὰ ἀρκετὰ μέσα τῆς εἶχε ζήσει ἀνετα ὅσον καιρὸ ὁ γιὸς τῆς ἀπουσίαζε. Μόλις μῆκε στὸ φράχτι στηρίχτηκε σ' ἕνα μεγάλο γέρικο δέντρο, κι ἀστείευτῃ μὲ τὸν ἐαυτὸ του γιὰ τὴν ἀνυπομονή του, ὅπως κάνει ὁ καθένας σ' αὐτὰ τὰ διαστήματα ὅπου τὰ χρόνια συνοψίζονται σὲ μιά στιγμή. Κοίταξε λίγο τὸ σπιτὶ τὰ παράθυρα, πού τὰ φώτιζε ἡ ἀνταύγεια τ' οὐρανοῦ, τὴν

εἴσοδο μὲ τὴ μιστὴ μυλόπετρα γιὰ σκαλοπάτι, καὶ τὸ ἐλαφρὰ πατημένο δρομάκι, πού κυμάτιζε μέχρι τὴν αὐλόπορτα. Ξανάγινε πάλι φίλος μὲ τὸν παλιὸ παιδικὸ του φίλο, τὸ γέρικο δέντρο, καὶ στηρίχτηκε ἐπάνω του. Καὶ καθὼς τὸ βλέμμα του ἔφευγε κάτω στὸν κορμὸ του, εἶδε κάτι, πού τοῦ ἔφερε ἕνα μελαγχολικὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη. Ἦταν μιά μισοσβυσμένη ἐπιγραφή — ἡ λατινικὴ λέξι effode — πού θυμήθηκε ὅτι τὴν εἶχε χαράξει στὴ φλούδα τοῦ δέντρου, κοπιᾶζοντας μιά δλοκλήρη μέρα, τότε πού εἶχε ἀρχίσει γιὰ πρώτη φορά νὰ ὀνειροπολῇ τὸ μεγάλο πεπρωμένο του. Καί, σὰ μιά περίεργη σύμπτωση, ἡ φλούδα, ἀκριβῶς ἐπάνω ἀπ' τὴν ἐπιγραφή, εἶχε πετάξει μιά παραφνάδα ὁμοία μὲ χερί, πού μὲ τὸ δείκτη πρὸς τὰ κάτω, εἰδειχνε τὴ λέξι τοῦ πεπρωμένου. Ἔτσι τουλάχιστο φαίνονταν στὸ θαμπὸ σούρουπο.

— Νά, ἕνας ἀφελής, εἶπε μέσα του ἐξαιτίας ὁ Ράφ Γκράνφληντ, θὰ μπορούσε νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὁ θησαυρὸς, πού ζητήσα σ' ὅλον τὸν κόσμον βρίσκεται γμα, γιὰ ἐκείνη τὴ στιγμή ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ μιά ἡλικιωμένη γυναίκα φάνηκε στὸ κατώφλι κοιτάζοντας στὸ θαμπὸ φῶς νὰ ἴδῃ ποιὸς εἶχε πλησιάσει στὸ χωμένον στὴν ἴδια τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τῆς μητέρας μου.

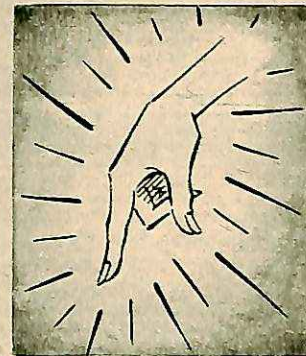
Δὲν σκέφθηκε περισσότερον τὸ πρᾶσιπτι τῆς καὶ σεκόταν στὸν ἥσκιο τοῦ δέντρου τῆς. Ἦταν ἡ μητέρα τοῦ Ράφ Γκράνφληντ. Παραλείπομε τὸν χαιρετισμὸ τοῦ καὶ ἀφίνομε τὴ μιά στὴ χαρά τῆς καὶ τὸν ἄλλον στὴν ξεκούρασι τοῦ, ἀν μπορούσε νὰ βρεθῇ πραγματικὴ ξεκούρασι.

Ὅταν ξημέρωσε, σηκώθηκε μὲ ταραγμένο τὸ μυαλό, γιὰ τὸ ὄνειρό του ὅπως ἡ ἑαγρύπνια του ἦταν γεμάτα ὄνειρα. Εἶχε ξαναγίνει ἡ φλόγα, πού εἶχε ἄλλοτε φουντώνει μέσα του καὶ τὸν ἐκλαίγε νὰ ξεδιαλύνῃ τὸ τρίπτυχο μυστήριό τοῦ πε-

Ἀντίκρυσε τὸ πατρικὸ του σπιτάκι...

πραμένου του. Τὰ τόσα παλιὰ δράματα φαίνονταν νὰ τὸν περιμένουν κατ' ὅσον τὴν μητρικὴ στέγη καὶ συνοψίζονταν ταραγμένα γύρω του νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν. Σ' αὐτὸ τὸ δαμάτιο, πού τὸ θυμόταν καλὰ — στὸ προσκέφαλο, πού εἶχε κοιμηθῇ

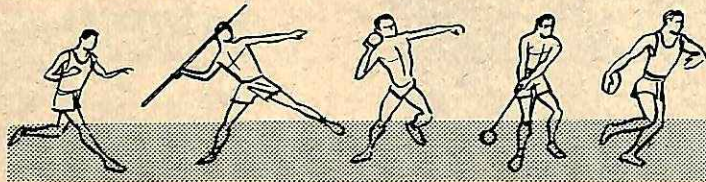

Ἕνα πύρινο χερί ἐλαμπε...

τὰ παιδικὰ του χρόνια — εἶχε περάσει μιά νύχτα ἀγριώτερη ἀπὸ κάποια ἀραβικὴ σκηνή, ἡ ἀπὸ τότε πού εἶχε ξεκουράσει τὸ κεφάλι του κάτω ἀπ' τοὺς ἡσκίους ἐνὸς στοιχειωμένου δάσους. Μιά αὐλὴ κόρη εἶχε βρεθῇ δίπλα του κι ἔβαζε τὸ δάχτυλό της στὴν καρδιά, πού ἀστράφτε. Ἕνα πύρινο χερί εἶχε λάμψει στὸ σκοτάδι κι εἰδειχνε κάτω ἕνα μυστηριώδες πρᾶγμα μέσα στὴ γῆ. Ἕνας ἀσπρομάλλης σοφὸς εἶχε κινήσει τὴν προφητικὴ του ράβδο καὶ μ' ἕνα νεῦμα τοῦ εἰδειξε μιά σπουδαία θέσι. Τὰ ἴδια φαντάσματα, ἀν καὶ ἀμυδρότερα στὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἐξακολουθοῦσαν νὰ φτερουγίζουν γύρω ἀπὸ τὴν καλύβα κι ἀνακατεύονταν μ' ἕνα πλήθος γνωστὰ πρόσωπα πού εἶχαν ἔρθει, μόλις ἔμαθαν τὸν ἐρχομὸ του, νὰ τὸν καλωσορίσουν, γιὰ χατὴ τῆς μητέρας του. Βρῆκαν ἐκεῖ ἕναν ἄνδρα ψηλὸ, μελαψό, ἐπιβλητικὸ, μὲ ξενικὴ ὄσι, μὲ περιποιητικὸς τρόπος καὶ γλυκομίλητο, μὲ μάτια ἐν τούτοις ἀφηρημένα, πού συχνὰ φαίνονταν νὰ ρίχνουν ἕνα βλέμμα στὸ ἄπειρο.

Στὸ μεταξύ, ἡ χήρα Γκράνφληντ πηγαίνονταν βιαστικά μέσα στὸ σπιτὶ, γεμάτη χαρά, πού εἶχε πάλι κάποιον νὰ τὸν ἀγαπᾷ καὶ νὰ τὸν φροντίζῃ, καὶ πού γι' αὐτὸν νὰ μὴν μὴν βρασιλῆται μὲ τίς μικροσκοποῦρες τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Ἦταν σχεδὸν μεσημέρι, ὅταν κοιτάζοντας ἀπ' τὴν πόρτα, διέκρινε τρία σπουδαῖα πρόσωπα, πού βάδιζαν στὸ δρόμο κάτω ἀπ' τὸν καυτερό ἥλιο καὶ τοὺς ἡσκίους, πού ἔρριχνε ἡ φτελιά, καὶ πού τέλος ἐφθασαν στὴν αὐλόπορτα καὶ κατέβασαν τὸ σῦρτη.

— Κοίταξε, Ράφ! φώναξε μὲ μητρικὴ ὑπερφάνεια, νὰ ὁ ἐντιμότατος κύριος Χάγκουντ καὶ δυὸ ἄλλοι προεστοὶ τοῦ χωριοῦ, πού ἐρχονται νὰ σὲ ἴδουν! Πές τους λοιπὸν καμμιὰ μεγάλη κα

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Με την είσοδο του 1963, βρισκόμαστε πλησιέστερα προς το 'Ολυμπιακό έτος, που μας έρχεται του χρόνου. Γι' αυτό και οι προολυμπιακές ετοιμασίες έχουν ένταθη όπως πάντα, εις όλα τα κράτη.

Εν τω μεταξύ η 'Ολυμπιακή 'Επιτροπή της 'Ιαπωνίας, κατόπιν έγκρίσεως της Διεθνούς 'Ολυμπιακής 'Επιτροπής, έκανε ώριμες τροποποιήσεις στο αγωνιστικό πρόγραμμα της 18ης 'Ολυμπιάδος του Τόκιο. Παραθέτουμε αναλυτικά το πρόγραμμα των αγωνισμάτων στίβου

Πρώτη ημέρα: 15.10.1964. Δρόμος 100 μ. ανδρών (προκριματικός), δρόμος 800 μ. ανδρών (προκριμ.), δρόμος 10.000 μ. (τελικός), δρόμος 400 μ. μετ' έμποδίων (προκριμ.), δρόμος 80 μ. μετ' έμποδίων γυναικών (προκριμ.), άλμα εις ύψος ανδρών (τελικός), σφαιροβολία ανδρών (τελικός) Δισκοβολία γυναικών (τελικός).

Δεύτερη ημέρα: 16.10.64 Δρόμος 100 μ. ανδρών (ήμιτελικ. και τελικός), δρόμος 100 μ. γυναικών (προκρ.), δρόμος 400 μ. γυναικών (προκριμ.), δρόμος 800 μ. ανδρών (ήμιτελ.), δρόμος 80 μ. μετ' έμποδίων γυναικών (τελικός),

δρόμος 3.000 μ. μετ' φυσικών έμποδίων (προκριμ.) άλμα επί κοντώ (προκριμ.), άκοντισμός γυναικών (τελικός), 20.000 μ. βάδην (τελικός).

Τρίτη ημέρα: 17.10.64. Δρόμος 100 μ. γυναικών (ήμιτελικός και τελικός), δρόμος 200 μ. ανδρών (προκριματικός) δρόμος 400 μ. γυναικών (ήμιτελ.), δρόμος 800 μ. ανδρών (τελικός), δρόμος 5000 μ. (προκριμ.), δρόμος 400 μ. μετ' έμποδίων (τελικός), άλμα εις μήκος ανδρών (τελικός), δισκοβολία γυναικών (τελικός), πένταθλον ανδρών (σφαιροβολία, άλμα εις ύψος και δρόμος 80 μ. μετ' έμποδίων).

Τετάρτη ημέρα: 18.10.64. Δρόμος 200 μ. ανδρών (ήμιτελ. και τελικός), δρόμος 400 μ. ανδρών (προκριμ.), δρόμος 400 μ. γυναικών (τελικός), δρόμος 110 μ. μετ' έμποδίων (προκριμ.), δρόμος 3000 μ. μετ' φυσικών έμποδίων (τελικός), άλμα εις μήκος γυναικών (τελικός), άλμα επί κοντώ γυναικών (τελικός), σφυροβο-

λία (προκριμ.), πένταθλον ανδρών: (άλμα εις μήκος και δρόμος 200 μ.).

Πέμπτη ημέρα: 19.10.64. δρόμος 200 μ. γυναικών (προκριμ.), δρόμος 400 μ. ανδρών (τελικός), δρόμος 800 μ. γυναικών (προκριμ.), δρόμος 5000 μ. ανδρών (τελικός), άλμα τριπλούν (τελικός), σφυροβολία (τελικός).

Έκτη ημέρα: 20.10.64. Δρόμος 200 μ. γυναικών (τελικός), δρόμος 400 μ. ανδρών (τελικός), δρόμος 800 μ. γυναικών (ήμιτελικ.), δρόμος 1500 μ. ανδρών (προκριμ.), άκοντισμός ανδρών (τελικός), δέκαθλον: (δρόμος 100 μ., άλμα εις μήκος, σφαιροβολία, άλμα εις ύψος και δρόμος 400 μ.).

Έβδομη ημέρα: 21.10.64 Δρόμος 800 μ. γυναικών (τελικός), σκυταλοδρομία 4x100 μ. ανδρών (προκριμ.), σκυταλοδρομία 4x100 μ. γυναικών (προκριμ.), σκυταλοδρομία 4x400 μ. ανδρών (προκριμ.), άλμα εις ύψος γυναικών (προκριμ.), 50.000 μ. βάδην ανδρών (τελικός), δέκαθλον: (δρόμος 110 μ. μετ' έμποδίων, δισκοβολία, άλμα επί κοντώ άκοντισμός, δρόμος 1500 μ.).

Όγδοη ημέρα: 22.10.64. Δρόμος 1500 μ. ανδρών (τελικός), σκυταλοδρομία 4x100 μ. ανδρών (τελικός), σκυταλοδρομία 4x100 μ. γυναικών (τελικός), σκυταλοδρομία 4x400 μ. ανδρών (τελικός), Μαραθώνιος δρόμος επί άποστάσεως 42.195 μ.

Ενάτη ημέρα: 25.10.64. Γυμναστικά έπιδείξεις και ίππικοί άγώνες εις το Στάδιον. Τελετή λήξεως και δεξίωσης αθλητών, επισήμων και δημοσιογράφων εις τα παλαιά ανάκτορα. Την νύκτα καύσις βεγγαλικών.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

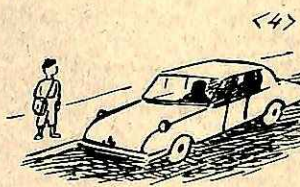
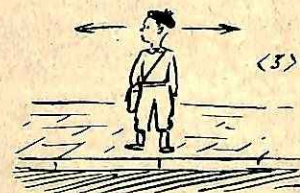
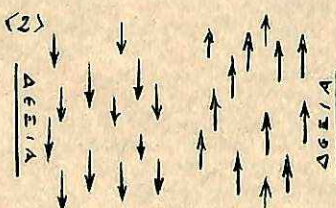
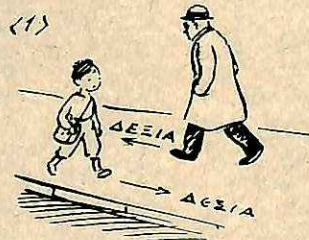
*Έλεγε ή μαμά στον Τάκη, το καλό της αγοράκι:

«Έχε το νοῦ σου, Τάκη μου, γιατί σε κάθε πόλι κινδύνους αναρίθμητους έχουν οι δρόμοι όλοι. Πρέπει λοιπόν να περπατήσεις στο πεζοδρόμιο πάντα και — όπως σου έχω ξαναπή — στη δεξιά τή μπάντα.

Και όταν πεζοδρόμιο θέλης ν' αλλάξεις, Τάκη μου, κοίτα δεξιά κι αριστερά πριν κατεβής, παιδάκι μου. Κι αν δής πώς είν' έλεύθερος ο δρόμος, κατεβαίνεις κι εύθυσ άπέναντι περνάς, χωρίς καιρό να χάσης. Μ' αν αύτοκίνητά περνοῦν, τότε θα περιμένης ώσότου να περάσουνε, κ' ύστερα θα περάσης».

Αὐτά στον Τάκη έλεγε χθές ή καλή μαμά του και ο μικρός την άκουγε μ' όρθανοίχτα τ' αυτιά του. Άλλά και σεις, παιδάκια μου, αυτά ν' ακολουθήτε κ' άμα στο δρόμο βρίσκεσθε να μην τα λησμονήτε.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΣΧΟΛ. ΕΤΟΥΣ 1961-62

Η Πενταμελής 'Επιτροπή 'Απονομής Βραβείων «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ» επί τη βάσει των υποβληθεισών εκθέσεων απένειμε ταῦτα ως ακολούθως:

— Α' ΒΡΑΒΕΙΟΝ εκ δραχμών 3.000 εις τας ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. του Γυμνασίου Σητείας Κρήτης.

— Β' ΒΡΑΒΕΙΟΝ εκ δραχμών 2.000 εις τας ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. του Δημοτικού Σχολείου Μελάνων Νάξου.

— ΤΙΜΗΤΙΚΗΝ ΔΙΑΚΡΙΣΙΝ εις τας ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. των ακόλουθων Σχολείων:

Γυμνασίου Θηβών
Οικονομικού Γυμνασίου Θηλέων 'Αθηνών
Α' Γυμνασίου Θηλέων Πατρών
Πειραματικού Σχολείου Πανεπιστημίου 'Αθηνών
Δ' Γυμνασίου 'Αρρένων Θεσσαλονίκης
Ιδ. Γυμν. «Ο 'Ελληνισμός» Κ. Σταυριανού Πειραιώς
Δημ. Σχολείου Δάφνης Καλαβρύτων
Δημ. Σχολείου Γηρομερίου Φιλιατών
Δημ. Σχολείου Ζήριας Β' Πατρών

— ΕΠΑΙΝΟΝ εις τας ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. των ακόλουθων Σχολείων:

Δημ. Σχολείου Κουμάσας 'Ηρακλείου, Β' Δημ. Σχολ. Δάφνης 'Αθηνών, Δημ. Σχολ. Γαλατά Κυδωνίας Χανίων, Δημ. Σχολ. Πέτρας Μετσόβου, Δημ. Σχολ. Μελίσσης Καρδίτσας, Ε' Δημ. Σχολ. Πατρών, Δημ. Σχ. Οίνουσών, «Ο 'Απόστολος Παῦλος» Χίου, Δημ. Σχολ. Βραγγιανών Εύρυτανίας, Α' Δημ. Σχολ. Προσωσάνης Δράμας, Δημ. Σχολ. Σαρακίνης Καλαμπάκας, Δημ. Σχολ. Πλατάνου Εύρυτανίας, Δημ. Σχολ. 'Ελάτης Γορτυνίας, 48ου Δημ. Σχολ. Ε' Θεσ/νίκης, Δημ. Σχολ. 'Αλιάρτου Λεβαδείας, Δημ. Σχολ. Μυγδαλιάς Γορτυνίας, Ε' Δημ. Σχολ. Βόλου, Δημ. Σχολ. Κάτω Μαλ-λακίων Ρεθύμνης, Α' Δημ. Σχολ. Κορυδαλλού Γ' Πειραιώς.

— ΕΥΦΗΜΟΝ ΜΝΕΙΑΝ εις τας ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. 117 Σχολείων, τα όνόματα των οποίων, από έλλειψιν χώρου, θα δημοσιευθούν προσεχώς.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

1) Το Ζαχαροπλαστεϊον ο «Κρίνος» Ν. Σφακιανάκου 'Αγίων 'Αναργύρων 'Αττικής 60 κιλά γλυκίσματα.
2) Το εργοστάσιον μαγειρικών σκευών Δ. Ποιμενίδη — 'Εμ. Κοντιζά, 1320 τεμάχια μαγειρικά σκεύη.

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

1) Το 25ον Δημ. Σχολείον Β' Περιφ. 'Αθηνών, 2 σάκκους με είδη ιματισμού και γραφικής ύλης, απ' εύθείας, εις το Δημ. Σχολείον Λεπτιανών Εύρυτανίας.

2) Το Γυμνάσιον 'Αγίου Νικολάου Κρήτης, δέματα με είδη βοηθείας, απ' εύθείας, εις τα Δημ. Σχολεία Μάνδρας Σουφλίου, 'Αχλαδοχωρίου Σερρών, Πηγών Καβάλας, Καστανιά Κοζάνης και 'Εξω Λακωνίας Μεραμβέλλου.

3) Το 26ον Δημ. Σχολείον Β' 'Εκπ. Περιφ. Πατρών, 1 δέμα με σχολικά δώρα, απ' εύθείας, εις το Δημ. Σχολείον 'Αγραπιδιάς Πατρών.

4) Το 27ον Δημ. Σχολείον Β' Περιφ. Πειραιώς, 3 σάκκους με είδη ιματισμού, απ' εύθείας, εις το Δημ. Σχολείον Παλαιοκάστρου Γορτυνίας.

5) Το 1ον Δημ. Σχολείον Μεταμορφώσεως 'Αττικής διάφορα είδη ιματισμού και σχολ. έφόδια, απ' εύθείας, εις τα Δημ. Σχολεία Καμπιών Λαμίας, Γλήνου Τρικάλων και Φιλύρας Σερρών.

6) Το Δημ. Σχολείον 'Αγ. Βλασίου Κύμης, επ' εύκαιρίαν των εορτών των Χριστουγέννων, προσέφεραν εις άπόρους συναδέλφους των διάφορα σχολ. δώρα και 8 παιδικές ένδυμασias.

7) Το 5ον Δημ. Σχολείον Ξάνθης είδη γραφικής ύλης, απ' εύθείας, εις το Δημ. Σχολείον Πεζούλας 'Αβδήρων.

8) Το 5ον Δημ. Σχολείον Α' Περιφ. 'Αθηνών, διάφορα σχολ. είδη και ιματισμού, απ' εύθείας, εις το Δημ. Σχολ. Σκεπαρίου Καλαμπάκας.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει να συμπληρωθούν και να μς σταλούν το ταχύτερον το Γενικόν Δελτίον έγγραφης του σχολείου εις τον Ε.Ε.Σ.Ν. και έν συνεχεία αι καταστάσεις έγγραφης 'Ερυθροσταυριτών.

2) 'Επιστροφαι φυλλαδίων Περιοδικού γίνονται δεκταί μόνον μέχρι τέλους του έπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια 'Ιανουαρίου 1963 θα γίνωνται δεκτά μόνον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1963.

3) Τα έμβάσματα διά το Περιοδικόν να μη στέλλωνται προσωπικώς, αλλά άπροσώπως. «'Ελληνικόν 'Ερυθρόν Σταυρόν Νεότητος», όδός Λυκαβηττού 1, διότι άλλως δυσχεραίνεται ή είσπραξις.

4) Πωλείται εις τα γραφεία μας βιβλίον Πρώτων Βοηθειών βιβλιοδετημένον άντι 7,50 δρχ., διά τας έπαρχίας επί πλέον 2,50 δρχ. διά ταχυδρομικά.

5) 'Υπάρχουν εις τα Γραφεία μας ώραία μεταλλικά σήματα Ε.Σ.Ν. άντι 0,50 δρχ. έκαστον, τα όποια άποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας και άπυστολής του άντιτίμου.

6) Πρέπει να στέλλετε εις τα Γραφεία μας σύντομον περίληψιν της 'Ερυθροσταυρικης δράσεως των μαθητών διά να δημοσιεύωμεν εις το Περιοδικόν και να ενημερώνωμεν σχετικώς την Γενεούν.

7) Αι άποστελλόμεναι προς δημοσίευσιν φωτογραφίαί να άπεικονίζουιν 'Ερυθροσταυρικην δράσιν και να είναι όσον το δυνατόν παραστατικώτεραι, ώστε ή επεξήγησις να είναι σχεδόν περιττή (π. χ. μαθητάι φυτεύοντες δένδρα όχι μεταβαίνοντες ή έπιστρέφοντες κ. λ. π.) και τα πρόσωπα να φαίνωνται τελείως άπορροφημένα από την εργασία, την όποιαν έκτελοῦν. Οί μαθηταί να φέρουν το περιβραχιόνιον με το σήμα του 'Ερυθρού Σταυρού (5 ίσα τετράγωνα).

8) Κατά το 1963, έτος εορτασμού της 100ετηρίδος του 'Ερυθρού Σταυρού, πρέπει να ένταθή όσον το δυνατόν ή δραστηριότης των ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. εις όλους τους τομείς (ύγιεινή, καθαριότης, μαθήματα α' βοηθειών, βοήθεια ένδεών, έπισκέψεις νοσοκομείων, έτοιμασία λευκωμάτων σχολ. αλληλογραφίας με πρωτοτυπία και πληρότητα ώστε να διακριθούν εις τας οργανωθησόμενας κατά το έτος τούτο Διεθνείς 'Εκθέσεις, πίνακες με θέματα άπεικονίζοντα α) τας επιδιώξεις του Ε.Σ.Ν., και την δραστηριότητα του 'Ερ. Σταυρού, γενικώς, εις την χώραν μας, β) ήθη και έθιμα, σχολ. ζωή κλπ).

9. Τόσον τα λευκώματα όσον και οι πίνακες και οι κούκλες πρέπει να σταλούν εις τα Γραφεία μας το ταχύτερον δυνατόν.

9) Η 'Ιδιωτ. Σχολή. 'Ελισ. Χαμπάκη 'Αθηνών, 3 δέματα με ιματισμόν, γραφικήν ύλην και παιχνίδια, άνά έν διά τα Δημ. Σχολεία Κλεισούρας Φιλippiάδος, Πλατάνου Χαροκοπίου και Πλατανίων 'Ιωαννίνων.

10) Το Δημ. Σχολείον Γέρακα 'Αττικής, 6 σάκκους με διάφορα είδη βοηθείας, διά το Δημ. Σχολείον Κορυμλιάς Μεσσήνης.

11) Το 2ον Δημ. Σχολείον Δάφνης 'Αθηνών (Τάξις ΣΤ), 5 δέματα με διάφορα είδη βοηθείας διά το Δημ. Σχολείον Γαλατίας 'Εορδαίας.

12) Το 25ον Δημ. Σχολείον Β' Περιφ. 'Αθηνών, 2 σάκκους με διάφορα είδη βοηθείας διά το Δημ. Σχολείον Λεπτιανών Εύρυτανίας.

13) Το 'Ιδιωτ. 'Εκπαιδ. Μερόπτης Χατζήμπεη Ν. Φιλadelphείας 'Αθηνών, 5 δέματα και 4 σάκκους με διάφορα είδη βοηθείας διά τα Δημ. Σχολεία Μανωλιάσσης 'Ιωαννίνων και Σταυροχωρίου Εύρυτανίας.

14) Το 5ον Γυμν. Θηλέων 'Αθηνών, 7 χαρτοκιβώτια με είδη βοηθείας διά τα Δημ. Σχολεία Πολυδρόσου, 'Επταλόφου Παρνασσίδος και Σκορδίου Μυλοποτάμου Ρεθύμνης.

15) Τό Δημ. Σχολείου Μερόπης Μεσσηνίας, 3 χαρτοκιβώτια με ξηρούς καρπούς διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Πέτρας Ζαγορίου Μετσόβου.

16) Τό 1ον Δημ. Σχολεῖον Ξυλοκάστρου, 4 χαρτοκιβώτια με εἶδη βοήθειας διά τὰ Δημ. Σχολεία Ἀγίου Νικάνορος, Χιονάδων Κονίτσης, 2ον Πόρου Κεφαλληνίας καὶ Καλεσμένου Εὐρυτανίας.

17) Τό 2ον Δημ. Σχολ. Ξυλοκάστρου Κορινθίας, 6 δέματα με διάφορα εἶδη βοήθειας διά τὰ Δημ. Σχολεία Ἀσπρονερίου Ἐβρου καὶ 2ον Πόρου Κεφαλληνίας.

18) Τό Ἀναμορφωτικὸν Κατάστημα Ἐπαγγελ. Ἐκπαίδ. Ἀρρένων Κορυθαλλοῦ Ἀθηνῶν, 1 δέμα με σχολικὰ εἶδη διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀναβρύτων Γρεβενῶν.

19) Τό 3ον Δημ. Σχολεῖον Ἀγίων Ἀναργύρων Ἀττικῆς 7 δέματα με ἱματισμὸν καὶ σχολ. εἶδη διά τὰ Δημ. Σχολεία Ποδοχωρίου Καβάλας, Πετσάλης Ἰωαννίνων, Γκρίμας Παραμυθιάς, Φαναρίου Κομοτηνῆς, Μελάνων Νάξου, 2ον Μαχαίραδου Ζακύνθου, Μακρυνῆς Φωκίδος.

20) Τό 2ον Δημ. Σχολεῖον Κιάτου Κορινθίας, 11 δέματα με εἶδη βοήθειας διὰ ἄπορα σχολεῖα περιοχῆς Κονίτσης.

21) Τό 34ον Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν, 2 σάκκους με ἱματισμὸν διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Κοίλων Ἀλεξανδρουπόλεως.

22) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν Χιωτέλλη Ψυχικοῦ Ἀθηνῶν 5 δέματα με διάφορα εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Τσαμαντᾶ Φιλιατῶν.

23) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Τσιουρῆ - Ἀθανασούλια Ν. Φαλήρου Ἀθηνῶν 2 σάκκους καὶ 4 χαρτοδέματα με εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Κουραμάδων Φιλιατῶν.

24) Τό 84ον Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν, 3 σάκκους με διάφορα εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Κράφης Ἰωαννίνων.

25) Τό 2ον Δημ. Σχολεῖον Κορωπίου Ἀττικῆς, 2 σάκκους με διάφορα εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Πιάνας Τριπόλεως.

26) Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Σαλβάνου Ἀθηνῶν, 4 σάκκους με εἶδη βοήθειας διά τὰ Δημ. Σχολεία Σπαρτίλα καὶ Ζυγοῦ Κερκύρας.

27) Τό 6ον Δημ. Σχολεῖον Καλλιθέας Ἀθηνῶν, 10 χαρτοκιβώτια με διάφορα εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἄνω Λίπτας Δωδωνῆς.

28) Τό 72ον Δημ. Σχολεῖον Δ' Περιφ. Ἀθηνῶν 4 δέματα με εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Φούρκας Κονίτσης.

29) Τό Δ' Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν, 15 σάκκους με ἱματισμὸν

καὶ σχολ. εἶδη διά τὰ Δημ. Σχολεία Καταφύτου, Μικροκλεισοῦρας, Ἐξοχῆς Κάτω Νευροκοπίου Δράμας καὶ Βράχας Εὐρυτανίας.

30) Τό 2ον Δημ. Σχολεῖον Ταύρου Ἀθηνῶν, 4 σάκκους με εἶδη ἱματισμοῦ καὶ γραφικῆς ὕλης διά τὰ Δημ. Σχολεία Πεύκων Νεστορίου, Κουμάσας Ἡρακλείου Κρήτης.

31) Τό 69ον Δημ. Σχολεῖον ΣΤ' Περιφ. Ἀθηνῶν, 2 χαρτοδέματα με ἱματισμὸν διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Ζαΐμιου Καρδίτσης καὶ 3 χαρτοδέματα με διάφορα εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Πρασίνου Φλωρίνης.

32) Τό 1ον Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Ἀναργύρων Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν, 10 χαρτοδέματα με διάφορα εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Κρουσηγῆς Πρεβέζης.

33) Τό Δημ. Σχολ. Κεῤῥας Πεδιάδος Ἡρακλείου Κρήτης, 1 χαρτόδεμα με ξηροὺς καρπούς διά τὸ Ἀναμορφωτικὸν Κατάστημα Στοῦχ. Ἐκπαιδευσεως Θηλέων Ἀθηνῶν.

34) Τό 14ον Δημ. Σχολεῖον Νικαίας Πειραιῶς, 1 χαρτόδεμα με εἶδη ἱματισμοῦ διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Δρυῶνος Ἀρτης.

35) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Ἀγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου Ν. Ψυχικοῦ Ἀθηνῶν, 6 χαρτοδέματα με εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Μακρυχώρας Θεσπρωτίας.

36) Τό 6ον Δημ. Σχολεῖον Ν. Ἰωνίας Ἀθηνῶν, 3 σάκκους με εἶδη βοήθειας διά τὰ Δημ. Σχολεία Κωμηλίου Λευκάδος καὶ Τουρκολέκας Ἀρκαδίας.

37) Τό Ἰδιωτ. Ἐκπαιδευτ. Ἀθηνῶν «ΜΑΡΙΑ ΚΡΙΚΟΥ» 2 χαρτοδέματα με σχολ. εἶδη καὶ παιχνίδια διά τὸ Δημ. Σχολ. Γραμμένης Ὁσῦας Ναυπακτίας.

38) Τό Δημ. Σχολεῖον Συκιάς Κορινθίας, 3 δέματα με εἶδη βοήθειας διά τὰ Δημ. Σχολεία Μαραθιά Δωρίδος, Βάτου Ρεθύμνης καὶ Γωνιάς Παναγιάς Πρεβέζης.

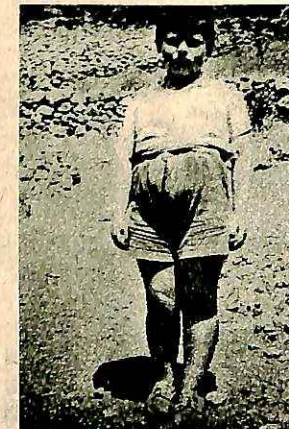
39) Τό 9ον Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν 4 χαρτοκιβώτια με διάφορα εἶδη βοήθειας διά τὸ Γυμνάσιον Φερρών Ἀλεξ/πόλεως καὶ τὰ Δημ. Σχολεία Πετροπηγῆς Νέστου, Ἀγίου Χαραλάμπου Κοζάνης, Ἐπαινιαῶν Εὐρυτανίας καὶ Γουλεμίου Ναυπακτίας.

40) Τό 45ον Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. 2 χαρτοδέματα με εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολ. Πηγαδουλίων Φιλιατῶν.

41) Τό Ἰδιωτ. Σχολεῖον Μπιτσαζῆ - Κορακίδου Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς 3 χαρτοκιβώτια με εἶδη βοήθειας διά τὰ Δημ. Σχολεία Τσεπέλοβου Ζαγορίου - Μετσόβου, 2ον Κλέπας Ναυπακτίας καὶ Τρύπων Ὀλυμπίας.

(Συνεχίζεται)

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ἡ Ε.Σ.Ν. μαθήτρια, Ἀλίκη Δήμου (ἀριθ. 1) τοῦ Γυμν. Θεσπρωτικοῦ καὶ οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταί, Ἰωάννης Μεταξάκης (ἀριθ. 2) τοῦ Δημ. Σχολεῖου Σγουροκεφαλίου Πεδιάδος, Γεώργιος Παπαναστασίου (ἀριθ. 3) τοῦ Δημ. Σχολεῖου Καλομοίρας Καλαμπάκας, Παναγιώτης Χριστοφοράκης (ἀριθ. 4) τοῦ Δημ. Σχολεῖου Νομιῶν Μολάων καὶ Νικόλαος Καραγεωργίου (ἀριθ. 5) τοῦ Δημ. Σχολεῖου Ν. Συλλάτων Πολυγύρου παρέδωσαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Σχολεῖου των ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς δικαιοῦχους, διάφορα χρηματικὰ ποσὰ καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ἀνεῦρον.

Συγχαίρομεν καὶ ἐπαινοῦμεν δημοσίᾳ τοὺς καλοὺς τούτους Ἐρυθροσταυρίτας.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

ΟΙ ΜΥΓΔΑΛΙΕΣ

Δὲς ἀνοιγμένες ἀγκαλιές
τὶς μυγδαλιές, τὶς μυγδαλιές
με λούλουδα γεμάτες.

Τῆς ἀνοιξης οἱ κοπελιές
προτρέχουν με μοσχοβολιές
σὲ κάποιες θεῖες στράτες.

Σ' αὐλές, σὲ κήπους, σ' ἐξοχές
τῆς ἀνοιξης ὑποδοχές
τῆς ἐτοιμάζουν. Νά τες!

ΠΟΥ ΘΑΒΡΩ ΔΩΡΟ;

Μαννούλα, πόσο θάθελα σήμερα στὴ
γιωρτή σου
νὰ σουκανα ἐν' ἀτίμητο, ἓνα δῶρο
διαλεχτό
ἀτίμητο σὰν τὴν καρδιά καὶ τὴν ἀγνὴ
ψυχὴ σου,
μὰ τέτοιο δὲν κατάφερα νὰ βρῶ στὸν
κόσμο αὐτό.

Μαννούλα, γι' αὐτὸ σήμερα μαζί με τὰ
καὶ τὶς θερμές μου τὶς εὐχές θὰ σοῦ ὑπο-
σχεθῶ
ἓνα διαμάντι ἀτίμητο, ποὺ θάβγει ἀπ'
τὴν καρδιά μου
ὅπως ἐσὺ ἀγαπᾷς ἐμὲ κι ἐγὼ νὰ σ' ἀγαπῶ

ΕΦΗ Ι. ΧΑΙΡΕΤΗ
Γυμνάσιον Λυκείου ὁ «Κοραῖς»
Ἡρακλείου Κρήτης

ΣΚΑΛΑ

1
2
3
4
5
6
7
8
9

1. Πρωτεύουσα τῶν Βαβυλωνίων
2. Ὁ πρόδρομος τῆς Ἑλληνικῆς
Πεζογραφίας
3. Ἄνεμος, ποὺ φυσᾷ στὴν Σαχάρα
4. Ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως
5. Πόλις τῆς Ἑλλάδος
6. Παγωτὰ
7. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
8. Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία
9. Σύμφωνον
Σημ.: Μὲ τὰ ἀρχικὰ τῶν σχηματίζο-
μένων λέξεων φανερώνεται Ἄγιος ἀγα-
πητὸς στὰ παιδιὰ.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΖΙΑΝΑΣ
Γυμν. Ἀρρ. Κατερίνης

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

-ο -α-ω-ι-ει- ε-ι -ι -ο-ο-ει-

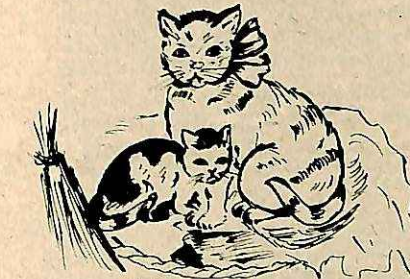
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΛΚΑΝΟΣ
Γυμν. Λεβιδίου

Η ΚΑΛΗ ΜΑΣ Η ΜΗΤΕΡΑ

Θέε μου, θέλω νὰ Σ' εὐχαριστήσω γιὰ
τὰ τόσα καλὰ, ποὺ μὰς ἔδωσες. Ὅλα εἶ-
ναι ἀπαραίτητα. Οἱ εὐχαριστίες μου
ὅμως ἴσως πρέπει νὰ εἶναι περισσότερο
θερμές γιὰ τὸ λαμπρὸ δῶρον, τὴ μητέρα.
Μάννα! Εἶσαι τὸ ἀγαπητότερο πρόσωπο
στὴ ζωὴ. Ἐσένα ἀντίκρυσαν τὰ μάτια
μας ὅταν γεννηθήκαμε, τὸ γλυκὸ σου
χαμόγελο μὰς συντρόφειε καὶ μὰς συν-
τροφεῖε στὶς δύσκολες στιγμές. Τὰ βε-
λουδίνα δάκτυλά σου ἀγγίζουν τοὺς πό-
νους μας, τοὺς γλυκαίνουν. ὦ, μητέρα!
Ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρέπει νὰ εἶναι
πολὺ μεγάλη. Καὶ γιὰ νὰ κλείσω με
τοὺς στίχους τοῦ ποιητῆ:

Μέσ' τὴν ἀγκάλῃ Σου, ὦ θαῦμα!
Κρατᾷς τὸν θεὸ μας Μητέρα.
Κι' εἶσαι, ἀπ' τὴ γῆ κι' ἀπ' τοὺς κόσμους
τῶν ἀστρῶν, ἐσὺ π λ α τ υ τ ἔ ρ α !»

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΩΚΑΡΗ
Γυμν. Θηβῶν

ΜΟΙΧΩΝΑ ΕΥΡΩΠΑ
Γυμν. Σουλίου Ἀρκατορίου Κερκίρας

ΣΚΑΛΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ

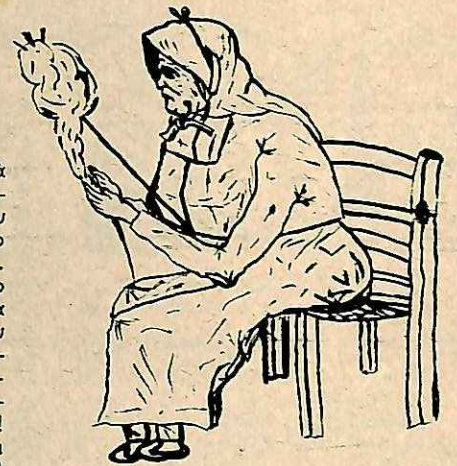
1. Φωνῆεν.
2. Νότα.
3. Τελικὸς Σύνδεσμος.
4. Εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἀρ-
χαίας Ἑλλάδος (δοτ. ἐνίκου).
5. Φιλάργυρος βασιλεὺς τῆς Ἀρχαι-
ότητος (ἀνορθόγρ.).
6. Ὑποδιαίρεσις χρόνου (αἰτ. πληθ.).
7. Μονάδες βάρους τῆς Ἀρχαιότητος.
8. Στρατιωτικὸς βαθμὸς ἱππικοῦ
(αἰτ. πληθ.).
9. Εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἀρ-
χαίας Ἑλλάδος (κλητ.).
10. Μὰς ἔφερε τὸν πολιτισμὸν εἰς
τὸ σπιτί μας (κλητ. ἐνικ).
Τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων σχηματίζουν
ἓνα χρησιμώτατο μάθημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ
Γυμν. Στενίας - Ἀνδρού

ΛΕΞΙΓΡΗΦΟΣ

Ἀπὸ πόλι τῆς Γαλλίας,
τὸν τόνο ἂν ἀλλάξης,
καὶ φωνῆεν ἂν θὰ σβήσης
στὴ στιγμὴ θὰ σχηματίζης
ἓναν ἥρωα τῆς Τροίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Γυμν. Συκουρίου Λαρίσης

ΣΚΑΛΑ

1
2
3
4
5
6
7
1. Σύμφωνον.
2. Ὑποθετικόν.
3. Τώρα.
4. Προστακτικὴ τοῦ ρήματος αἶρω.
5. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
6. Εὐαγγελιστὴς προφήτης.
7. Πατρίς τοῦ Παπαδιαμάντη.
Ἐὰν αἱ λύσεις εἶναι ὀρθαί, με τὰ ἀρ-
χικὰ τῶν ζητουμένων λέξεων θὰ σχη-
ματισθῇ ἥρωα τοῦ 21.

Μ. ΑΞΙΟΜΑΚΑΡΟΥ
Γυμν. Ἀγιάσου Μυτιλήνης

ΑΝΕΚΔΟΤΑ
Ὁ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, ὑπεστήριζε
κάποτε, ὅτι εἶναι πλέον εὐχάριστον νὰ
δικάζῃ κανεὶς μεταξὺ ἐχθρῶν παρὰ με-
ταξὺ φίλων.
— Γιατί; τὸν ρώτησαν οἱ παριστά-
μενοι.

— Ἀπλούστατα, ἀπάντησεν ὁ Θα-
λῆς, διότι δικάζοντας μεταξὺ δύο φίλων,
ὅπωςδήποτε θὰ κάνης τὸν ἓνα ἐχθρόν,
ἐνῶ τὸν αὐτὸν δικάζοντας μεταξὺ δύο
ἐχθρῶν, ὅπωςδήποτε θὰ κάνης τὸν ἓνα
φίλον!... ΜΩ·ΥΣΕΙΔΗΣ ΠΑΥΛΟΣ
Ζ' Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

ΦΟΥΛΗ ΠΑΠΑΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
Οἶκον. Γυμν. Ν. Καρλοβάσου Σάμου

ΜΑΚΡΗΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ
Γυμν. Άσφακίου Άκαρνανίας

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ

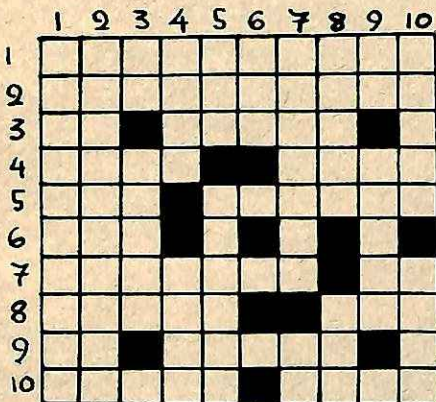
Κτισμένο στὰ πυκνόφυλλα
τὰ δένδρα τὰ δασιά
βρίσκεται τὸ σπιτάκι μου
κάτω ἀπ' τὴ δροσιά.

Ἐκεῖ μὲ τ' ἀδερφάκια μου
παίζαμε μὲ χαρὰ
πρῶτ' ἢ καὶ ἀπόγευμα
κάτω ἀπ' τὴ ροδιά.

Ἐκεῖ περάσαμε χαρὲς
καὶ λύπες καὶ τραγούδια
γύρω ἀπ' τὸ σπιτάκι μου
ἀγνὰ σὰν ἀγγελοῦδια.

ΚΩΝΣΤ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ
Γυμν. Φαρσάλων

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

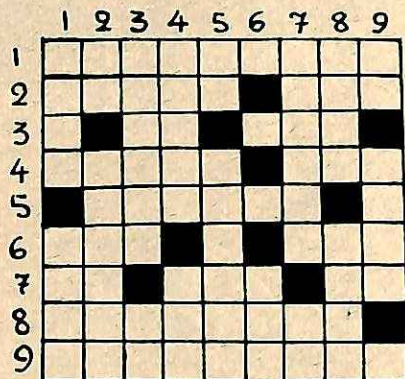
ΚΑΘΕΤΩΣ ΚΑΙ ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ ΤΟ ΙΔΙΟ:
1. Μιλάει καί... 2. Ἑορτὴ τῆς ἀρχαίας
Ἑλλάδος. 3. Ὑποθετικὸς σύνδεσμος—
Κάτοικος Εὐρώπης. 4. Πρόθεσις—Πολ-
λὲς μαζί ἀποτελοῦν... 5. Ἐκεῖ ἔπαθε
μεγάλη καταστροφὴ ὁ στόλος τῶν Περ-
σῶν. 6. ... ἤθελε μὲ δόλο νὰ δώσῃ τὸ
βάρος του στὸν Ἡρακλῆ. 6. Ἐκ τῆς...
ἐπλάσθη, ἡ Εὐα καὶ ὁ Ἀδάμ. 7. Δὲν ἔχει
γεῦσι—Ἀρθρον. 3. Δύο μουσικοὶ συνε-
χεῖς φθόγγοι. — Ὅλους τοὺς ἀμαρτωλοὺς
τοὺς κατέστρεψε, ἐκτὸς τοῦ... 9. Ἀρθρον
(πληθ.)—Ἐργαστήριον ἐνδυμάτων. 10.
Παραπόταμος τοῦ Δούναβι—Ἀριθμητι-
κὸ ἐπίρρημα (ἐνάρθρως).

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Γυμν. Ἰωαννίνων

Φυτέψετε ὅσο μπορείτε
περισσότερα δένδρα

Καθαρίζετε τὰ πεῦκα ἀπὸ
τῆς κάμπης.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. Πόλις τῆς ἀρχαιότητος
κτισμένη εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος.
2. Ὑπάρχει τὸ βόρειον—Ἀκόμη 3. Πα-
ρότρυνσις (δημ.) γεωμετρικὸν ὄργανον.
4. Γνωστὸς ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα—Εἶ-
ναι πολλάκις τὰ τρίγωνα. 5. Εἰς αὐτὸ
εὐρίσκεται ἡ Ζάκυνθος. 6. Τὰ σύμφωνα
τῆς Ρόζας—ὑπερήφανον τετράποδον. 7.
Ἀρθρον—ὁ ἔχων... ἀκουέτω—ἀναφορι-
κὴ ἀντωνυμία. 8. Δι' αὐτῶν γίνεται ἡ
συγκοινωνία εἰς τὰς ἐρήμους (ὄν.) 9.
Τὴν αἶρομεν εἰς τὰ μαθηματικά.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. Ἐχει τὸν σκοπὸν του.
—Μέρος τοῦ σταφυλίου καὶ ἀντιστρό-
φος. — Πρόγονοι τῶν Μωαμεθανῶν. 2.
Προσωπικὴ ἀντωνυμία—Τὸ πεπρωμένον
3. Περιβλημα τοῦ κορμοῦ—ἀντιστρόφος
Αἰγυπτιακὴ θεότης. 4. Κάτοικος τῆς
Ἀσίας—Μέρος τοῦ σώματος εἰς τὸν
πληθυντικὸν (ἀνὸρθ.). 5. Σχηματίζουν
σύμφωνον—Εἶναι γνωστὴ ἡ λεβεντιά
τῆς. 6. Δηλοῖ στάσιν. 7. Γεννᾷ τοὺς σκύ-
μους—Ὑποθετικὸν τῆς ἀρχαίας. 8.
Ὁ γῦρος (καθαρ.)—Τὸ χρησιμοποιοῦν
εἰς τὰς συναλλαγὰς. 9. Νότα μουσικῆ.
—Βελόνη.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΑΤΣΑΚΗΣ
Γυμν. Μολάων

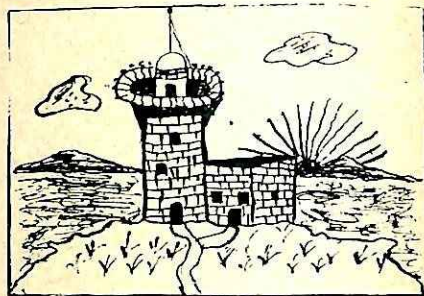
ΣΚΑΛΑ

1. .
2. .
3. .
4. .
5. .
6. .
7. .

Μὲ τὰ ἀρχικά τῶν ζητουμένων σχη-
ματίζουν κράτος τῆς Ἀμερικῆς.

1. Σύμφωνον
2. Ἀντωνυμία
3. ... Ἀντζέλες
4. Πόλις τῆς Ρωσίας
5. Πόλις τῆς Γερμανίας
6. Κράτος τῆς Ἀσίας
7. Πόλις τῆς Ἰσπανίας

ΑΝΑΣΤ. ΤΣΑΓΚΑΡΟΥΛΗΣ
Γυμν. Ἀρρ. Σπάρτης

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ πατέρας στὸ γυιό του:
—Παιγνίδια μαζί καὶ μαθήματα δὲν
συμβιβάζονται παιδί μου.

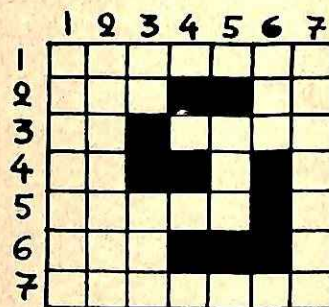
Ὁ γυιός:
—Γι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ μπαμπά μου, ἀπε-
φάσισα ν' ἀφήσω πιά τὰ... μαθήματα.

—Λοιπὸν, πές μου, Τάκη, ἔμαθες νὰ
διαβάζης στὸ σχολεῖο;
—Ὁχι ἀκόμη.
—Τουλάχιστον γράφεις;
—Οὔτε...
—Μὰ τότε τί κάνεις ἐκεῖ πού πηγαίνεις;
—Περιμένω νά... σχολάσουμε!

ΚΑΙΤΗ ΣΟΛΤΖΗ

Γ' Γυμν. Θηλ. Θεσσαλονίκης

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. Χρήματα διατιθέμενα
διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν ἀπόρων ἀρ-
χαίων Ἀθηναίων, ἐπὶ Δημοσθένους.
2. Ἅγιον Ὄρος (δοτικὴ)—Καλῶς. 3.
ΛΝ—Ἀριθμητικόν. 4. Ἀρθρον (πληθ.)
5. Ποιγνίδι ἐπιτραπέζιον. 6. Νότα μου-
σικῆς—10. 7. Οὐράνια σώματα.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. Κατέχει σχεδὸν τὰ $\frac{3}{4}$ τῆς
γῆς. 2. Ὁμάς Α' ἐθνικῆς κατηγορίας. 3.
Θαυμαστικὸν ἐπιφώνημα—Προστακτικόν.
4. Ρ—5—Προηγείται τῶν Λ—Σ. 5. 10—
Καταφατικόν. 6. Ὁμάς Α' ἐθνικῆς κα-
τηγορίας (ἀντίστρ.)—10. 7. Ἐκεῖ ἐξη-
σε ὁ Μπετόβεν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΡΑΓΚΟΣ
9ον Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

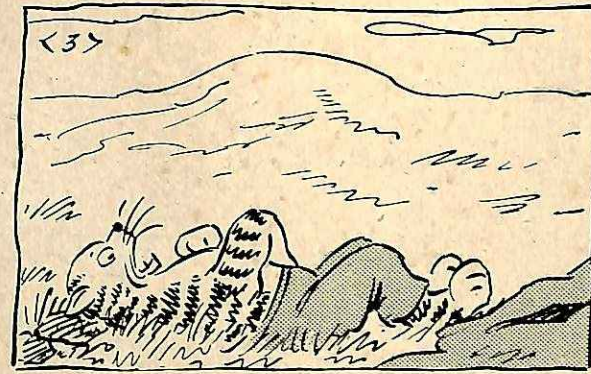
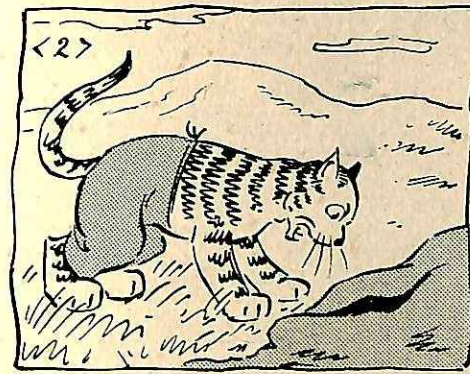
Προσοχή! Τὰ φυτοφάρμα-
κα μακριὰ ἀπὸ τὰ τρόφι-
μα τοῦ σπιτιοῦ.

Ὁ τιγράκος καὶ ἡ κυρία Λέλεκα

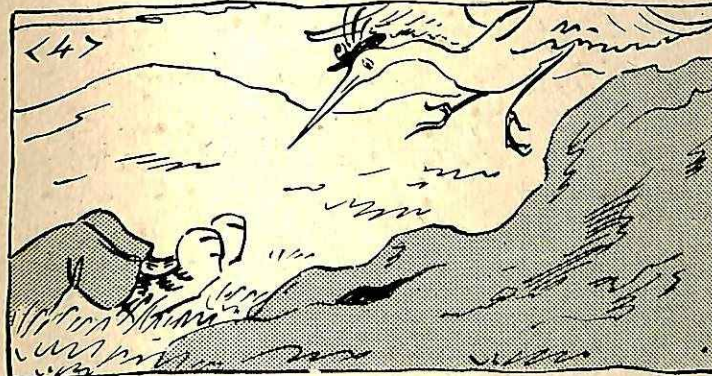
Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

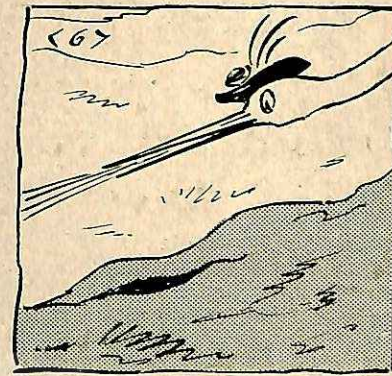
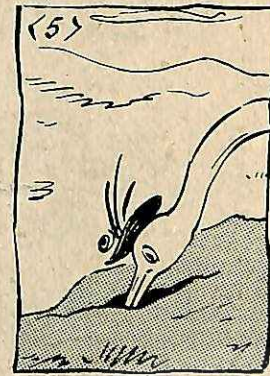
Ἐνας τιγράκος μιὰ φορὰ ὥρες ἐπέρπατοῦσε,
ἀλλὰ νερὸ δὲν εὕρισκε κι ἄλλοι του πῶς διψοῦσε...
Ἀξαφνὰ ἐκεῖ, σὲ μιὰ σχισμὴ μεγάλου βράχου, βλέπει
νερὸ στὸ βάθος ποῦ τρεχε. «Ἀχ, τί νὰ κάνω πρέπει;»

Νὰ μπῶ ἐδῶ μέσα δὲ χωρῶ κι ὁ βράχος δὲ λυγίεται».
Μὰ πέντε ὥρες πέρασαν κι ἀκόμα συλλογιέται.
ὥσπου ἀπ' τὴ δίψα τὴν πολλὴ σωριάζεται στὸ χῶμα,
μὲ σὰν πηγάδα ὀρθάνοιχτο τ' ὀλόξερό του στόμα.

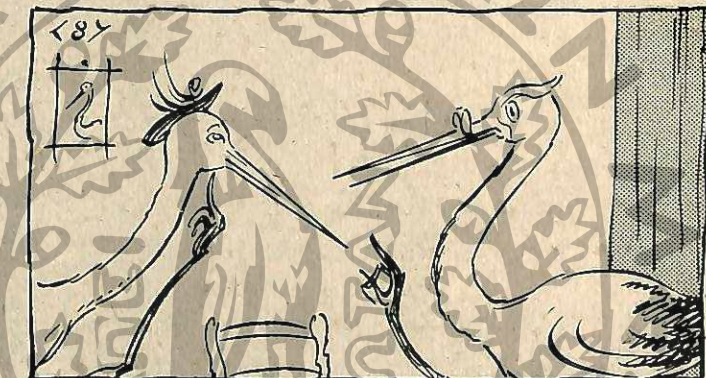
Μὰ νά, ἡ κυρία Λέλεκα. Τὸν βλέπει, τὸν λυπάται
καί, μ' ὄλο πού τοὺς ἀγριοὺς τιγράκους τοὺς
φοβάται,
ζυγώνει καὶ «τί ἔπαθες» τὸν ἐρωτᾷ μὲ πόνο.
Κι αὐτὸς σιγά: «Δὸς μου νερὸ, ἀλλιῶς τὰ κακαρώνω...»

Ἀπὸ δῶ μέσα ἡ μύτη σου μπορεῖ νερὸ νὰ πάρῃ».
«Ναί» τοῦτ' ἐκείνη. «Εὐκόλα σοῦ κάνω αὐτὴ τὴ χάρι.
Ἐ, σὲ λυπᾶμαι, δύστυχ». Κι ἡ κακομοῖρα ἀρχίζει
νερὸ νὰ παίρνῃ ἀπ' τὴ σχισμὴ καὶ φρρρούπ... νὰ
τὸν ποτίζει.

«Σ' εὐχαριστῶ», ὁ τιγράκος μὲς τῆς λείε σὲ λιγάκι.
«Μὰ τώρα πού ξεδίψασα θέλω... καὶ μεζεδάκι».
Καὶ τὴν κυρὰ Λελέκαινα ὀρμᾷ νὰ τὴ δαγκάσῃ,
ἀλλ' εὐτυχῶς καὶ πρόκανε αὐτὴ νὰ τοῦ τὴ σκάσῃ.

Κι ὅταν πετώντας ἡ φτωχὴ ἔφτασε στὴ φωλιά της
καὶ εἶπε στὸν ἀντροῦλη της αὐτὴ τὴ συμφορὰ της,
ὁ κύριος γερολέλεκας πονετικὰ τῆς λέει:
«Δὲ φταίει κείνος. Τὸ μυαλὸ τῆς κεφαλῆς σου φταίει.

Πηγες νὰ κάνῃς τὸ καλὸ, Λελέκαινα καυμένη,
ὅμως ὁ τίγρης, ξέχασες, πῶς πάντα τίγρης μένει»

Η ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Στίχοι
ΛΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΑ

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τραλαλαλαλα λα Τραλαλαλαλα λα Τραλαλαλαλα
λα λα Τραλαλαλαλα λα. — Σκορ. πί. σα. νε τὰ σύν. νε. φα ψη.
λά στονού - ρα. νό, Τὰ κυ. μα. τά. κια φέρ. νου. νε μύ. νη. μα. ά. λαρ. χει.
νό. — άρ. μέ. νι. ζε θαρ. κού. λα μου στὰ γα. λα. νά νε. ρά
ό. νει. ρο. χρυ. σο. φτέ. ρου. γα πού φέρ. νεις τή χα. ρά — Κά. νε θαρ.
Κά. ρη τὰ κου. πιά — φτε. ρά για νά πε -
ρά. Ξης ά - πα. λά κά. νε θαρ. κά. ρη μου στ'ά. πά - νε. μο. ά. κρο.
ν'ά. ρά. Ξης ά. πα. λά
τά. Ξης στό. μο. ρφο. τά. κρο. για. λι ζ. μας
για. λι ε. λα πού σε προ. σμέ. νου. με ε. λα γορ.
ε. λα χα.
— γά. γορ. γά. νά. ρά. γ. Ξης
χα. ρά για. μάς με. γά. λη. ε. λα γορ. γά.
— γά. γορ. γά. ρά. για. μάς

ΡΙΧ.
ΦΡΕΤΣΑΣ